

การวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองและ
บุคลิกภาพห้ำหั่นประกอบต่อพฤติกรรมการนอกใจในคู่สมรส

นางสาว รัชนัยธร อนันต์วิโรจน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MEDIATION ANALYSIS OF NARCISSISTIC PERSONALITY AND FIVE-FACTOR
PERSONALITY ON MARITAL INFIDELITY

Miss Thanyathorn Ananwiroj

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Social Psychology

Faculty of Psychology

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง
และบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบต่อพฤติกรรมการนอกใจใน
คู่สมรส

โดย

นางสาวธันยธร อนันต์วิโรจน์

สาขาวิชา

จิตวิทยาสังคม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ มณีศรี

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะจิตวิทยา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ มณีศรี)

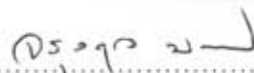
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

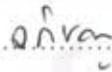
..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. อธิษฐาน อธิษฐาน)

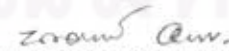
..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ มณีศรี)

..... กรรมการ
(อาจารย์ จรุงกุล บุรพวงศ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. อภิษฎา ไชยวุฒิกรณวานิช)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. นงลักษณ์ วิรัชชัย)

ธันยธร อนันต์วิโรจน์: การวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองและ
 บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบต่อพฤติกรรมการนอกใจในคู่สมรส (MEDIATION
 ANALYSIS OF NARCISSISTIC PERSONALITY AND FIVE-FACTOR
 PERSONALITY ON MARITAL INFIDELITY) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
 ผศ. ดร. ศันนางค์ มณีศรี, 138 หน้า

งานวิจัยนี้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่แต่งงานแล้ว 515 คน เป็นเพศหญิง 261 และเพศชาย 254 เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของบุคลิกภาพ ได้แก่ ความหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ และการมีจิตสำนึก และบริบทของความสัมพันธ์ ได้แก่ การผูกมัดและความพึงพอใจในคู่สมรส ในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้างพบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองและการมีจิตสำนึกสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจของเพศหญิง แต่ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจของเพศชายได้ การเปิดรับประสบการณ์ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการนอกใจ การผูกมัดและความพึงพอใจในคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและพฤติกรรมการนอกใจ การไม่เคร่งครัดในศาสนา มีการผูกมัดในระดับต่ำ และไม่พึงพอใจในคู่สมรสนำไปสู่พฤติกรรมการนอกใจ ผู้ชายมีพฤติกรรมนอกใจมากกว่าผู้หญิงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา

สาขาวิชา.....จิตวิทยาสังคม.....

ปีการศึกษา.....2552

ลายมือชื่อนิสิต..... ชัยยศร์ อนันต์วิโรจน์

ลายมือชื่ออ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

5078106238: MAJOR SOCIAL PSYCHOLOGY

KEYWORDS: NARCISSSTIC PERSONALITY / FIVE-FACTOR PERSONALITY / INFIDELITY

THANYATHORN ANANWIROJ: MEDIATION ANALYSIS OF NARCISSISTIC
PERSONALITY AND FIVE-FACTOR PERSONALITY ON MARITAL INFIDELITY.

THESIS ADVISOR: ASST. PROF. KAKANANG MANEESRI, Ph.D., 138 pp.

Two sets of possible predictors of infidelity: personality factors including narcissism, openness to experience, and conscientiousness; and relationship contexts such as commitment and marital satisfaction were examined in a sample of 515 married individuals, 261 males and 254 females. Structural Equation Models (SEM) reveal that narcissism and conscientiousness can predict infidelity in female but not in male. The effect of openness to experience is not found. Commitment and marital satisfaction are significant mediators of the associations between personality factors and infidelity. Lower religiosity, lower commitment, and lower marital satisfaction predict infidelity. Consistent with previous findings, more men than women have participated in extramarital affairs.

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Field of Study : Social Psychology.....

Student's Signature : Thanyathorn Ananwiroj

Academic Year : 2009.....

Advisor's Signature : Kakanang Maneesri

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยจากเมตตาเอาใจใส่เป็นอย่างดีของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักนาค มณีศรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ ชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ และเป็นผู้ที่เป็นตัวอย่าง"ครู" ที่ดีของข้าพเจ้า และให้ความเมตตาข้าพเจ้ามาเป็นอย่างดีมาตลอด ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ธีระพร อุวรรณโณ อาจารย์จรุงกุล บุรพวงค์ และอาจารย์ ดร. อภิษฎา ไชยวุฒิมิภรณ์วานิช ที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ อบรมสั่งสอนและให้คำแนะนำ อันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

กราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. นงลักษณ์ วิรัชชัย ที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ทางด้านสถิติอย่างละเอียดมาตลอด และให้คำปรึกษาด้านสถิติอย่างเมตตาอยู่เสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณพ่อและแม่ ที่มอบความรักอย่างมหาศาล ตลอดจนความหวังดี ความเอาใจใส่ให้ข้าพเจ้ามาตลอด ข้าพเจ้าโชคดีที่ได้เกิดมาในครอบครัวนี้ หากสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริง ข้าพเจ้าขอเกิดมาเป็นลูกของพ่อและแม่อีก ขอกราบขอบพระคุณยายใหญ่และสองยายที่ข้าพเจ้ารักยิ่ง ที่เลี้ยงข้าพเจ้ามาตั้งแต่เกิดและเป็นแรงกำลังใจให้ข้าพเจ้ามาตลอดชีวิต รวมไปถึงญาติพี่น้องของข้าพเจ้าทุกๆ คน ที่คอยให้ความช่วยเหลือการเก็บข้อมูลและให้กำลังใจอยู่เสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อนประถมศึกษาของข้าพเจ้าทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือด้านเก็บข้อมูลและอยู่เคียงข้างข้าพเจ้าเสมอมา ขอขอบคุณ ทรัพย์สิณี เทียงพูนวงศ์ ที่ให้ความช่วยเหลือด้านสถิติเป็นอย่างดี อีกทั้งเพื่อนจิตอาสาสังคม หยกฟ้า อิศรานนท์ และณภาพิพย์ ชันติพงษ์ ที่เป็นแรงผลักดัน เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยเสมอมา ข้าพเจ้าโชคดีที่มีเพื่อนดีๆ มากมาย

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณพี่กันยารัตน์ สอาดเย็น ที่ช่วยเหลือในการพัฒนาเครื่องมือและให้คำปรึกษาที่ดี ขอขอบคุณคุณสมพงษ์ มณีศักดิ์ประเสริฐ ที่เป็นกำลังใจให้และอยู่เคียงข้างเสมอมา และที่ขาดไม่ได้เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทุกคนที่ช่วยเสียสละเวลาแจกแบบสอบถามให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าซึ่งใจกับความช่วยเหลือที่ให้มา และที่สำคัญอย่างยิ่งขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ข้อมูลที่เป็นส่วนตัว จนทำให้มีงานวิจัยเล่มนี้ได้ ขอขอบพระคุณทุกท่านจากใจค่ะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
ประเภทของการนอกใจ.....	4
สาเหตุของการนอกใจ.....	6
ทฤษฎีวิวัฒนาการ.....	7
พฤติกรรมการนอกใจผ่านเทคโนโลยียุคใหม่.....	7
การผูกมัดตนเองกับคู่สมรส.....	8
ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจ.....	12
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	20
ตัวแปรในการวิจัย.....	21
สมมติฐานในการวิจัย.....	23
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	28
บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
กลุ่มตัวอย่าง.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47

	หน้า
บทที่ 3 ผลการวิจัย.....	48
ลักษณะทางประชากรของผู้ร่วมการวิจัย.....	49
การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น.....	51
ผลการทดสอบโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศชาย.....	59
ผลการทดสอบโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศหญิง.....	64
ผลการวิเคราะห์กลุ่มพหุเพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยน.....	72
ผลการวิจัยเพิ่มเติม.....	75
บทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย.....	80
อิทธิพลตัวแปรบุคลิกภาพ.....	80
อิทธิพลตัวแปรส่งผ่านการผูกมัดกับคู่สมรสและความพึงพอใจในคู่สมรส.....	82
อิทธิพลตัวแปรความเคร่งครัดศาสนา.....	84
อิทธิพลตัวแปรกำกับ.....	84
ความแตกต่างทางเพศ.....	85
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย.....	88
ข้อเสนอแนะ.....	93
รายการอ้างอิง.....	94
ภาคผนวก.....	99
ภาคผนวก ก.....	100
ภาคผนวก ข.....	103
ภาคผนวก ค.....	109
ภาคผนวก ง.....	122
ภาคผนวก จ.....	125
ภาคผนวก ช.....	129
ภาคผนวก ซ.....	133
ภาคผนวก ฌ.....	134
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	138

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สถิติการจดทะเบียนสมรสและทะเบียนหย่าในประเทศไทย.....	1
2	ประเภทข้อหาสูงสุด 5 อันดับที่ยื่นสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและ ครอบครัวที่วราฯอาญาจักรในคดีแพ่ง.....	2
3	ความหมายแต่ละองค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง.....	26
4	ความหมายแต่ละองค์ประกอบของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ.....	27
5	ความหมายแต่ละองค์ประกอบของการผูกมัดกับคู่สมรส.....	28
6	จำนวนข้อกระทงในการพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง จำแนกตาม องค์ประกอบ(115 ข้อ).....	31
7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในขั้นพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบ หลงตนเอง จำแนกตามลักษณะพื้นฐานต่างๆ (N = 402).....	32
8	จำนวนข้อกระทงในการพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง จำแนกตาม องค์ประกอบ (80 ข้อ).....	34
9	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในขั้นพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบ หลงตนเอง จำแนกตามลักษณะพื้นฐานต่างๆ (N = 274).....	35
10	จำนวนข้อกระทงในการพัฒนามาตรวัดความพึงพอใจในคู่สมรส.....	39
11	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในขั้นพัฒนามาตรวัดความพึงพอใจใน คู่สมรส มาตรวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ มาตรวัดโมเดลการผูกมัดกับคู่ สมรส และมาตรวัดประเภทการนอกใจ (N = 104).....	40
12	จำนวนข้อกระทงมาตรวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ.....	42
13	จำนวนข้อกระทงในการพัฒนามาตรวัดโมเดลการผูกมัดกับคู่สมรส.....	44
14	ลักษณะประชากรของผู้ร่วมการวิจัย (N = 515).....	50
15	คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรสังเกตได้ (N = 515).....	52
16	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาอิทธิพลกลุ่มเพศชาย (N = 261).....	55
17	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาอิทธิพลกลุ่มเพศหญิง (N = 254).....	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
18	ผลการวิเคราะห์อิทธิพลกลุ่มเพศชาย.....	62
19	ผลการวิเคราะห์อิทธิพลกลุ่มเพศหญิง.....	67
20	ดัชนีวัดความกลมกลืนของโมเดลอิทธิพลกำกับของการนอกใจ.....	75
21	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรที่ทำนายการนอกใจในคู่สมรส (N = 515).....	77
22	ผลการวิเคราะห์สถิติที่ของความรู้สึกต่อประเภทการนอกใจของเพศชายและ หญิง.....	78
23	ค่าเฉลี่ยของคะแนนการมีจิตสำนึก.....	82

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	โมเดลการผูกมัดกับคู่สมรส.....	9
2	โมเดลพฤติกรรมนอกใจ.....	22
3	โมเดลอิทธิพลของกลุ่มเพศชาย.....	70
4	โมเดลอิทธิพลของกลุ่มเพศหญิง.....	71

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ข้อมูลสถิติการจดทะเบียนสมรสและทะเบียนหย่าของสถิติงานทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยแสดงให้เห็นว่า สถิติการหย่าร้างในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว สถิติที่ปรากฏในตารางที่ 1 ระบุว่า จำนวนการจดทะเบียนหย่าเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนต่อเนื่องทุก ๆ ปี ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาอัตราการหย่าร้างจาก 24.63% ในปี พ.ศ. 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 32.61% ในปี พ.ศ. 2550

ตารางที่ 1

สถิติการจดทะเบียนสมรสและทะเบียนหย่าในประเทศไทย

พ.ศ.	จำนวนการ จดทะเบียนสมรส (คู่)	จำนวนการ จดทะเบียนหย่า(คู่)	เปอร์เซ็นต์ การหย่าที่เพิ่มขึ้น ในแต่ละปี
2546	328,356	80,886	24.63%
2547	365,721	86,982	23.78%
2548	345,234	90,688	26.27%
2549	347,913	91,155	26.20%
2550	307,910	100,420	32.61%

สาเหตุหลักของการหย่าร้างของทั้งวัฒนธรรมตะวันตกและวัฒนธรรมตะวันออกคือการที่สามีหรือภรรยาไม่พึงพอใจกับคนที่ไม่ใช่คู่สมรสของตน (Buss, 1991) ผู้ที่ถูกนอกใจทุกคนมักรู้สึกว่าเป็นเหยื่อและมีความเจ็บปวดรวดร้าวไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็เพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการนอกใจนั้นมีการแบ่งปันอารมณ์ความรู้สึกหรือมีด้านจิตใจเข้าไปเกี่ยวข้องกับการนอกใจด้วย (Buss, Larsen, Westen, & Semmelroth, 1992) การ

นอกใจที่เกิดขึ้นยังนำไปสู่ความขัดแย้งในชีวิตคู่และบางคู่จบความสัมพันธ์ลงด้วยการหย่าร้าง เลิกร้างกัน บางคู่มีการทะเลาะเบาะแว้ง มีปากมีเสียงกันจนถึงขั้นใช้ความรุนแรง ซึ่งเมื่อมีการใช้กำลังเกิดขึ้นแล้ว ก็เป็นการยากที่จะทำให้บุคคลนั้นหยุดยั้งอารมณ์ก้าวร้าวของตนจนทำให้เกิด เหตุการณ์สะเทือนใจในเวลาต่อมาได้ Atkins, Yi, Baucom, และ Christensen (2005) ศึกษาคู่สมรสที่มาเข้ารับการรักษาบำบัดและพบว่าการนอกใจและการหย่าร้างมักเกิดควบคู่กันไป

สังคมไทยปัจจุบันมีข่าวการฆาตกรรมเกิดขึ้นมากมาย ซึ่งต้นเหตุของปัญหาโดยมากมาจาก “การนอกใจ” ที่ทำให้บุคคลไม่สามารถรับมือกับความรู้สึกที่โดนทรยศได้ ทางออกที่บุคคลกระทำนั้นก็คือ ฆ่าตัวตาย ฆ่าคนที่ทำให้รักไม่สมหวัง หรือบางคนฆ่าคนที่ตนเองรักและฆ่าตัวตายตามไปด้วยกัน ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้เราสามารถอ่านพบตามหน้าหนังสือพิมพ์อยู่บ่อยครั้ง

จากรายงานของสำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อหาสูงสุด 5 อันดับที่ยื่นสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร ในคดีแพ่งในปี พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2550 ปรากฏว่าคดีฟ้องหย่าเป็นข้อหาอันดับหนึ่งทั้งสองปี ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

ประเภทข้อหาสูงสุด 5 อันดับที่ยื่นสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร ในคดีแพ่ง

อันดับที่	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
1	ฟ้องหย่า	ฟ้องหย่า
2	ร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งให้ผู้ร้องขอ จดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตร	ร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งให้ผู้ร้องขอ จดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตร
3	ขอให้สั่งเรื่องอำนาจปกครองบุตร	ขอให้สั่งเรื่องอำนาจปกครองบุตร
4	ฟ้องขอให้ศาลพิพากษาว่าอำนาจ ปกครองบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ อยู่กับบิดาหรือมารดา	ฟ้องขอแบ่งสินสมรส
5	ขออนุญาตทำนิติกรรมเกี่ยวกับ ทรัพย์สินบางชนิดของผู้เยาว์	ฟ้องขอให้ศาลพิพากษาว่าอำนาจปกครอง บุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะอยู่กับบิดา หรือมารดา

จากการประมาณค่าความเป็นไปได้ของการนอกใจที่เกิดขึ้นในช่วงแต่งงานพบว่าเพศชาย ประมาณร้อยละ 30-60 และเพศหญิงประมาณร้อยละ 20-50 นอกใจคู่สมรสของตน (Glass & Wright, 1992) และพบว่าการนอกใจเกิดขึ้นกับคู่สมรสที่แต่งงานกันปีแรกประมาณร้อยละ 5 (Greeley, 1991 อ้างถึงใน Buss & Shackelford, 1997)

แม้ว่าคูรักรักมักจะปฏิบัติต่อกันและกันในทางบวกและมีลักษณะพฤติกรรมที่เกรงใจซึ่งกัน และกัน แต่การมีปฏิสัมพันธ์ทางลบก็ยังคงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ จนอาจส่งผลเสียกับ ความสัมพันธ์ เช่น เกิดการไม่ลงรอยกัน เกิดความเครียดในความสัมพันธ์และทำให้มองเห็นสิ่งอื่น ที่นอกเหนือจากความสัมพันธ์ของตนว่าน่าดึงดูดใจมากกว่า ผลเสียเหล่านี้ยังอาจส่งผลให้เกิดการ ละเมิดบรรทัดฐานของความสัมพันธ์หรือการทรยศต่อคู่ครองในเวลาต่อมา การนอกใจจึงถือเป็น ภัยคุกคามความสัมพันธ์ที่ร้ายแรง อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาการไม่ซื่อตรงต่อกันเกิดขึ้นใน ความสัมพันธ์นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะการให้อภัยจากการโดนทรยศนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยากมาก จึง เป็นปัญหาหลักประการหนึ่งของการบำบัดชีวิตคู่ (Finkel, Rusbult, Kumashiro, & Hannon, 2002)

จากการศึกษาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ (AIDS) ในประเทศไทยพบว่ามีการ แพร่กระจายจากคนกลุ่มน้อยไปสู่คนกลุ่มใหญ่ในสังคมภายในเวลาอันรวดเร็ว สาเหตุที่สำคัญของ การระบาดของโรคเอดส์มาจากผู้ชายที่แต่งงานแล้วใช้บริการทางเพศ (commercial sex) และนำ โรคร้ายไปติดภรรยาในที่สุด

ผู้เชี่ยวชาญในการบำบัดชีวิตคู่มองว่าปัญหาการนอกใจเป็นตัวที่ทำให้ลายความสัมพันธ์มาก ที่สุดและเป็นปัญหาที่รักษาได้ยากที่สุดปัญหาหนึ่ง (Whisman, Dixon, & Johnson, 1997) ดังนั้น การบำบัดชีวิตคู่เป็นการรักษาที่ปลายเหตุ เราควรรู้ที่ต้นเหตุว่าปัจจัยใดที่สามารถส่งผลไปถึง พฤติกรรมการนอกใจในคู่สมรสเพื่อแก้ปัญหาที่ต้นเหตุจะดีกว่า

Vanlandingham, Knodel, Sangtienchai, และ Pramualratana (1998) ศึกษาอิทธิพล ของเพื่อนต่อพฤติกรรมการนอกใจของผู้ชายในกลุ่มชายไทย พบว่าในสังคมไทยคำว่า "ไปเที่ยว" อาจหมายถึงการออกไปเที่ยวข้างนอกบ้านโดยทั่วไป เช่น ไปพบเพื่อน หรือการเดินทางไปสถานที่ ต่างๆ ทั้งระยะทางใกล้หรือไกล อีกความหมายหนึ่งของคำว่า "ไปเที่ยว" นั้นหมายถึงการไปมี กิจกรรมทางเพศหรือใช้บริการทางเพศ จากการสำรวจพบความไม่สอดคล้องของเจตคติในเรื่อง เพศของคนไทย กล่าวคือ วัยรุ่นเพศชายจำนวนมากใช้การเข้าร่วมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ เป็นสัญลักษณ์ของการเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ นั่นเป็นเรื่องธรรมดา และมองว่าการใช้บริการทางเพศเพื่อ แสดงความเป็นผู้ใหญ่เป็นเรื่องธรรมดาทั่วไป แต่สังคมไทยกลับมองว่าเรื่องแบบนี้เป็นเรื่องไม่ เหมาะสม และยังพบอีกว่ากลุ่มเพื่อนเพศชายในสังคมไทยมีอิทธิพลซึ่งกันและกันมาก หากบุคคล

หนึ่งในกลุ่มมีพฤติกรรมนอกใจ ก็จะส่งอิทธิพลไปยังพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มคนอื่นๆ ด้วยเช่นกัน เพราะเป็นการเพิ่มโอกาสในการนอกใจให้กับสมาชิกในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งแตกต่างกับสังคมตะวันตกที่พฤติกรรมนอกใจนั้นเป็นพฤติกรรมรายบุคคลมากกว่าเป็นกลุ่ม ยิ่งไปกว่านั้นยังพบเรื่องน่าแปลกใจว่าคนไทยมองว่าการใช้บริการทางเพศนั้นเป็นเรื่องธรรมดาในสังคมไทยมากกว่าในประเทศสหรัฐอเมริกา และบุคคลที่ใช้บริการทางเพศส่วนมากเป็นเพศชายที่แต่งงานแล้ว ทั้งๆ ที่ในประเทศไทยถือว่าเป็นปัญหาทางด้านศีลธรรมที่สำคัญมาก และยังพบผลการศึกษาในประเทศไทยที่น่าประหลาดใจยิ่งขึ้นนั่นก็คือ ทั้งเพศหญิงและเพศชายที่แต่งงานแล้วมองว่าการนอกใจโดยไปยุ่งเกี่ยวกับเพศตรงกันข้ามที่ไม่ใช่ผู้ใช้บริการทางเพศ คุณค่าความสัมพันธ์ของคุณสมรสมากกว่าการนอกใจกับบุคคลที่ให้บริการทางเพศ แสดงว่าหากคู่สมรสนอกใจโดยการใช้บริการทางเพศ กลับเป็นเรื่องที่ยอมรับได้มากกว่าการนอกใจกับบุคคลทั่วๆ ไป ทั้งๆ ที่เป็นการนอกใจเหมือนกัน

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ขึ้นชื่อว่าเป็นเมืองพุทธ แต่เหตุใดพฤติกรรมนอกใจของคนไทยจึงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งๆ ที่ขัดกับหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา ที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในศีลข้อ 3 จากศีลห้า คือห้ามประพฤตินอกใจในภรรยา ไม่ล่วงเกินทางประเวณี จะเป็นสิ่งเป็นไปไม่ได้หรือไม่ ว่าหลักศีลธรรมโดยเฉพาะศีลข้อ 3 ได้ห่างหายไปจากจิตใจของกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมนอกใจ งานวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลของพฤติกรรมนอกใจของคนไทยยุคปัจจุบันซึ่งเป็นสังคมสมัยใหม่ที่คนให้ความสำคัญกับตนเองเป็นอย่างมาก โดยหวังว่าการทำความเข้าใจถึงที่มาของพฤติกรรมนอกใจจะช่วยให้เรามองเห็นแนวทางการยับยั้งหรือป้องกันการเกิดพฤติกรรมนอกใจได้

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประเภทของการนอกใจ

Drigotas, Safstrom, และ Gentilia (1999) ได้นิยามความหมายของการนอกใจ (infidelity) ว่าเป็นการละเมิดบรรทัดฐานความสัมพันธ์ของคู่รักหรือคู่สมรสทั้งทางด้านร่างกายหรือด้านจิตใจกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่ของตน

พฤติกรรมนอกใจของเพศชายจะเกิดขึ้นโดยปราศจากเรื่องจิตใจมาเกี่ยวข้อง ในขณะที่พฤติกรรมนอกใจของเพศหญิงมักจะมีเรื่องของจิตใจมาเกี่ยวข้องด้วย (Buss & Haselton, 2005)

Buss, Larsen, Westen, และ Semmelroth (1992) ทำนายว่าเพศชายและเพศหญิงมีการตอบสนองต่อการนอกใจแตกต่างกัน เพศหญิงมีการตอบสนองต่อเหตุการณ์การนอกใจทางจิตใจ และเพศชายมีการตอบสนองต่อเหตุการณ์การนอกใจทางเพศสัมพันธ์

Glass และ Wright (1992) ได้แบ่งประเภทการนอกใจเป็น 2 ด้าน คือการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ (sexual infidelity) เป็นการนอกใจทางด้านร่างกาย คือมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่ของตน และการนอกใจแบบมีใจให้ (emotional infidelity) เป็นการนอกใจทางด้านจิตใจ การแบ่งปันอารมณ์ความรู้สึกให้กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่ของตน จากผลการศึกษาพบความแตกต่างทางเพศ คือ เพศหญิงมองการนอกใจแบบมีใจให้ว่าสร้างความเสียหายต่อความสัมพันธ์มากกว่า ในขณะที่เพศชายมองการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ว่าสร้างความเสียหายต่อความสัมพันธ์มากกว่า

Harris (2000) สัมภาษณ์ความแตกต่างทางเพศเรื่องประเภทของการนอกใจพบว่า เพศหญิงร้อยละ 62 - 86 รายงานว่าตนเองมีใจให้ชายอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส ในขณะที่เพศชายร้อยละ 47 - 60 รายงานว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Glass และ Wright (1992) นอกจากนี้ เมื่อศึกษานักศึกษาทั้งเพศหญิงและชายที่เคยมีประสบการณ์การถูกนอกใจมาก่อน พบว่าทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความรู้สึกไม่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นการนอกใจแบบมีใจให้ หรือการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ก็ตาม

Sagarin, Becker, Guadagno, Newcastle, และ Millevoi (2003) พบผลวิจัยที่สนับสนุนกับผลการวิจัยของ Buss และ Shackelford (1997) เมื่อทำการวัดร่างกายด้วยเครื่องไฟฟ้าต่างๆ เช่น การวัดอัตราการเต้นของหัวใจ การตอบสนองทางผิวหนัง โดยให้ผู้ร่วมการทดลองจินตนาการการนอกใจทั้ง 2 ประเภทพบว่าเพศชายมักจะตอบสนองต่อการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง และเพศหญิงตอบสนองต่อการนอกใจแบบมีใจให้มากกว่าแบบมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังพบว่าเพศชายเป็นทุกข์กับการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเมื่อเทียบกับเพศหญิงคือ เพศชายจะรู้สึกเจ็บปวดมากหากรู้ว่าคนรักของตนมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น

Schützwohl และ Koch (2004) ให้ผู้ร่วมการทดลองจินตนาการเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการนอกใจทั้ง 2 ประเภทพบว่าเพศชายระลึกรถึงการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์มากกว่า และเพศหญิงระลึกรถึงการนอกใจแบบมีใจให้มากกว่า

Buss และ Haselton (2005) พบว่าเมื่อคู่รักทั้งสองฝ่ายมีคุณค่าในความสัมพันธ์ไม่เท่ากันคือหากเพศชายรู้สึกด้อยค่ากว่าคู่รักของตน และพบความรู้สึกไม่ซื่อสัตย์จากคู่ของตนจะรู้สึกไม่สบายใจมาก เพราะหมายความว่าความเป็นพ่อนั้นถูกลดความสำคัญลงและโอกาสที่จะสืบพันธุ์นั้นอาจหายไปโดยคู่แข่ง และเพศชายจะระทมทุกข์มากเป็นพิเศษโดยเฉพาะคู่แข่งที่มีทรัพย์สินสมบัติ

หรือเขาวนปัญหาที่ดีกว่า เพศหญิงจะรู้สึกไม่สบายใจมากกว่าเพศชายด้านอารมณ์และความรู้สึกไม่ซื่อสัตย์ที่มาจากคูรักรักของตน ซึ่งความรู้สึกไม่ซื่อสัตย์นี้ที่คุกคามและทำให้การผูกมัดกับคู่ของตนนั้นอาจหายไป นอกจากนี้เพศหญิงจะระทมทุกข์มากเป็นพิเศษหากคู่แข่งมีรูปลักษณ์ที่มีลักษณะน่าดึงดูดใจ

Takahashi, Matsura, Yahata, Koeda, Suhara, และ Okubo (2006) ศึกษาการตอบสนองของคูรักรักหนุ่มสาวชาวญี่ปุ่น 11 คู่ที่ยังไม่ได้แต่งงาน ไม่ดื่มแอลกอฮอล์หรือติดยาเสพติด โดยให้บุคคลอ่านข้อความที่แสดงถึงสถานการณ์การนอกใจ พบว่า เพศชายมีระดับความวิตกกังวล (anxiety) และระดับความกลัว (fear) มากกว่าเพศหญิงเมื่ออ่านข้อความที่เกี่ยวกับการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่เพศหญิงมีระดับความรังเกียจ (disgust) และระดับความเศร้า (sadness) มากกว่าเมื่ออ่านข้อความที่เกี่ยวกับการนอกใจแบบมีใจให้ จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าทั้งคูรักรักชาวตะวันตกหรือชาวตะวันออกมีการตอบสนองต่อประเภทการนอกใจคล้ายคลึงกัน

Green และ Sabini (2006) สำรวจความแตกต่างทางอารมณ์ของทั้งเพศหญิงและชายกับประเภทการนอกใจ พบว่าทั้งเพศหญิงและเพศชายจะรู้สึกเจ็บปวด (hurt) มากกว่าหากเป็นการนอกใจแบบมีใจให้ แต่จะรู้สึกโกรธ (angry) มากกว่าและจะโทษ (blame) คูรักรักของตนมากกว่ากับการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้พบว่าเพศชายมีระดับความโกรธมากกว่าหากเป็นการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่เพศหญิงมีระดับความเจ็บปวดที่มากกว่าหากเป็นการนอกใจประเภทมีใจให้ นอกจากนี้ผลการวิจัยทั้งหลายยังสรุปตรงกันว่า การให้อภัยคู่สมรสที่นอกใจเป็นเรื่องยากสำหรับเพศชาย และจะยากยิ่งขึ้นหากเป็นการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นและมักจบลงที่การยุติความสัมพันธ์

สาเหตุของการนอกใจ

Drigotas และคณะ (1999) ได้แบ่งสาเหตุของการนอกใจเป็น 5 ประการได้แก่

1. ด้านเพศสัมพันธ์ คือ บุคคลต้องการมีเพศสัมพันธ์ที่หลากหลาย หรือการที่บุคคลมีเพศสัมพันธ์ที่เข้ากับคู่สมรสของตนไม่ได้ สาเหตุด้านนี้เป็นสาเหตุที่พบบ่อยของบุคคลที่มีพฤติกรรมการนอกใจ
2. ด้านความพึงพอใจ คือ การนอกใจทำให้เกิดความพึงพอใจแบบใหม่ขึ้น เพิ่มอัตตา (ego) ของบุคคลมากขึ้น (Johnson, 1972) จึงทำให้ความพึงพอใจในคู่สมรสลดน้อยลง
3. ด้านสภาพแวดล้อมของสังคม คือ สภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดพฤติกรรมการนอกใจ เช่น การแยกห่างจากคู่สมรส หรือความใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

4. ด้านเจตคติหรือบรรทัดฐานของบุคคล คือ บุคคลที่มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างอิสระ พบว่าบุคคลที่มีเจตคติเช่นนี้จะมีพฤติกรรมการนอกใจ หรือด้านบรรทัดฐานที่บุคคลอื่นกระทำหรือความคิดเห็นของผู้อื่นที่ว่าบุคคลควรกระทำพฤติกรรมการนอกใจ

5. ด้านการแก้แค้น คือการตอบสนองต่อความไม่ซื่อสัตย์ของคู่สมรสของตนด้วยการนอกใจเช่นเดียวกัน เมื่อคนรักได้กระทำการนอกใจอาจจะกระตุ้นให้อีกฝ่ายสนใจพฤติกรรมการนอกใจเพื่อเป็นการแก้แค้น

ทฤษฎีวิวัฒนาการ

ทฤษฎีวิวัฒนาการ (Theory of Evolution) ของ Darwin (1991) ได้แสดงแนวคิด 2 แนวคิดที่ว่ามนุษย์มีความหลากหลายทางพันธุกรรม (heritable variation) ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติกับประชากรบางบุคคลและจะส่งผ่านพันธุกรรมทางเชื้อสายของบุคคลนั้น แนวคิดที่สองคือ การคัดเลือกโดยธรรมชาติ (natural selection) ที่เป็นผลมาจากการที่มนุษย์พยายามดิ้นรนกับสภาพธรรมชาติให้ตนมีชีวิตอยู่ คือ บุคคลที่มีความสามารถในการสืบทอดสายพันธุ์ (hereditary endowment) หรือปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทำให้มีชีวิตอยู่ได้ในสภาพแวดล้อม และดำรงเผ่าพันธุ์ (species) ของตนอยู่ต่อไปได้ จากแนวคิดที่ 2 นี้อธิบายได้ว่ามนุษย์มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศตรงกันข้ามเพื่อที่จะได้เป็นการสืบทอดสายพันธุ์ของตน โดยให้ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายตั้งครรรภ์ เพศชายจึงหาโอกาสในการสืบทอดสายพันธุ์ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้โดยการมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงหลายคน แต่ทฤษฎีนี้ขัดแย้งกับกลวิธีการจับคู่ (mating) ของมนุษย์

Symons (1979) กล่าวว่าวิธีการจับคู่ของมนุษย์นั้นควรจะเป็นแบบมีเพศสัมพันธ์กับคู่สมรสคนเดียว (monogamy) แต่ทฤษฎีวิวัฒนาการนั้นได้กล่าวว่ามีมนุษย์ถูกออกแบบมาให้มีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คู่สมรสหลายคน (polygynous) หรือการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตน (extramarital relationships)

พฤติกรรมการนอกใจผ่านเทคโนโลยียุคใหม่

Aviram และ Amichai-Hamburger (2005) ได้ระบุว่า การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่ของตนที่ไม่ใช่เรื่องงานผ่านช่องทางการสื่อสาร เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ส่งข้อความ (instant message) แชท (chat) หรือการประชุมผ่านทางจอวิดีโอ (video conference) ถ้าปราศจากความเห็นชอบจากคู่ของตนแล้วเหล่านี้ถือว่าเป็นพฤติกรรมการนอกใจทั้งสิ้น เรียกว่า

การนอกใจผ่านเครือข่ายทางคอมพิวเตอร์ (online infidelity) และพบว่าคนหลงตนเองมีพฤติกรรม การนอกใจผ่านช่องทางการสื่อสารเหล่านี้เป็นพิเศษ โดยเฉพาะคนหลงตนเองแบบไม่เปิดเผย (introvert) หรือคนหลงตนเองที่ขี้อาย (shy narcissist) จะใช้ช่องทางอินเทอร์เน็ตในการ ติดต่อกับบุคคลอื่นเพื่อสร้างความสัมพันธ์ นอกจากนี้พบว่าองค์ประกอบบุคลิกภาพแบบ หลงตนเองด้านการบงการ (manipulation) และด้านการชอบแสดงออก (exhibitionism) มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของบุคคลที่จะมีความสัมพันธ์แบบนอกใจผ่านช่องทาง อินเทอร์เน็ต และยังพบว่าคู่รักที่ไม่ค่อยเปิดเผยตัวตน (self-disclosure) กับคู่รัก และไม่ค่อยมี ความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น (dyadic cohesion) จะมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังที่จะนอกใจด้วย เช่นเดียวกัน สิ่งเหล่านี้สามารถอธิบายได้ว่าการที่บุคคลหลงตนเองใช้ช่องทางสื่อสารผ่านเครือข่าย ทางคอมพิวเตอร์เหล่านี้ก็เพื่อที่จะได้เพิ่มความปรารถนาของตนเองให้สมบูรณ์มากขึ้น และเติมเต็ม ความรู้สึกที่ขาดหายไป (insufficiently) ในวัยเด็ก เพราะการสื่อสารผ่านช่องทางเหล่านี้เปิดโอกาส ให้บุคคลจินตนาการถึงสิ่งที่ตนคิดไว้ได้เต็มที่โดยไม่มีข้อจำกัดนั่นเอง

ปัจจัยที่จะทำให้เชื่อได้ว่าบุคคลมีการนอกใจผ่านทางระบบเทคโนโลยีมี 3 ประการ คือ ระบุชื่อเป็นนิรนาม ใช้ระบบการส่งข้อความแบบที่หารายชื่อบุคคลอื่นได้อย่างง่ายดาย และติดต่อกับบุคคลอื่นหลายคนเพื่อมีจินตนาการที่หลากหลายผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Young, 1999)

ในสังคมยุคปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีมากมายดังนั้นในงานวิจัย เรื่องนี้จึงไม่ได้มุ่งเน้นพฤติกรรมการนอกใจที่เป็นทางด้านร่างกายหรือจิตใจเพียงเท่านั้น แต่ได้รวม ช่องทางการสื่อสารที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการนอกใจที่ผ่านเครือข่ายทางคอมพิวเตอร์รูปแบบ ชนิดต่างๆ เอาไว้ด้วย

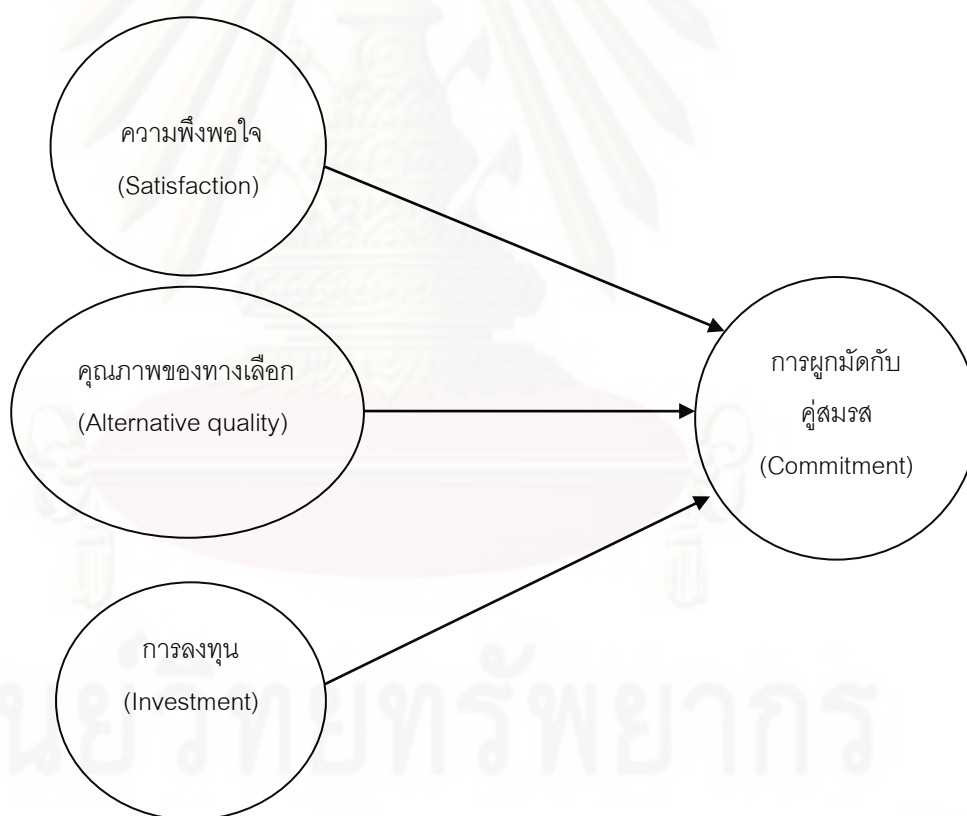
การผูกมัดตนเองกับคู่สมรส

โมเดลการลงทุนในความสัมพันธ์ (Investment Model) เป็นโมเดลที่ใช้ในการทำนาย ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักหรือคู่สมรสได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงทำนายความมั่นคงใน ความสัมพันธ์อีกด้วย (Robult, 1983) โมเดลนี้มองว่าการผูกมัดกับคู่สมรสตนเอง (Commitment) เป็นอิทธิพลหลักของความสัมพันธ์แบบโรแมนติก การผูกมัดกับคู่รักแสดงถึงความผูกพันทางจิตใจ และแรงจูงใจที่จะสานความสัมพันธ์ให้ดำเนินต่อไป ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ตัว ที่ทำงานร่วมกันเพื่อให้ บุคคลมีการผูกมัดกับคู่สมรสตนเองมากขึ้นหรือน้อยลง ดังภาพที่ 1

องค์ประกอบที่ 1 คือ ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นความคาดหวังหรือผลลัพธ์ที่ บุคคลได้รับจากความสัมพันธ์ที่มีทั้งโดยตรง (explicitly) และโดยนัย (implicitly) ความพึงพอใจจะ

มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการผูกมัด คือหากบุคคลมีความพึงพอใจในระดับสูงก็จะมีข้อผูกมัดกับคู่รักตนเองมากขึ้นเพื่อรักษาความสัมพันธ์ให้ดำเนินต่อไป แต่หากบุคคลมีความพึงพอใจในระดับต่ำกับคู่รักในปัจจุบันและมีความพึงพอใจกับผู้อื่นในระดับสูงก็จะเกิดการนอกใจ

องค์ประกอบที่ 2 คือ คุณภาพของทางเลือก (Alternative quality) เป็นทางเลือกอื่นๆ เช่น การมีนัด (dating) กับบุคคลอื่นที่พิเศษกว่า หรือนัดเที่ยวกับบุคคลอื่นมากกว่าหนึ่งคน คุณภาพของทางเลือกนี้มีความสัมพันธ์ทางลบกับการผูกมัด กล่าวคือ ยังมีทางเลือกอื่นที่มีคุณภาพมากกว่าเท่าใด คนจะยิ่งมีการผูกมัดกับคู่รักตนเองน้อยลง หากบุคคลเห็นว่ามีทางเลือกอื่นที่ดีกว่า เช่น มีบุคคลอื่นที่หน้าตาดีกว่าคู่รักในปัจจุบันมาจีบ ก็จะลดการผูกมัดกับคู่รักในปัจจุบันลง เพื่อที่จะได้ไปหาทางเลือกอื่นที่ดีกว่า แต่หากบุคคลมองว่าตนไม่มีทางเลือกอื่นที่ดีกว่า บุคคลก็จะยังรักษาการผูกมัดกับคู่รักของตนมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 1 โมเดลการผูกมัดกับคู่สมรส

ดัดแปลงจาก “Narcissism and commitment in romantic relationships: An investment model analysis” โดย W.K. Campbell and C. A. Foster, 2002, *Personality and Social Psychology Bulletin*, 28, หน้า 489

องค์ประกอบที่ 3 คือ การลงทุน (Investment) เป็นสิ่งที่บุคคลอาจจะเสียไป ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่มีมูลค่าได้ เช่น ที่อยู่อาศัย เงิน บุตร หรือสิ่งที่มีมูลค่าไม่ได้ เช่น ความทรงจำ ระยะเวลาของความสัมพันธ์ ธรรมเนียมที่เคยปฏิบัติร่วมกันมา หากความสัมพันธ์กำลังจะจบลงการลงทุนก็จะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการผูกมัดกับคู่สมรสตนเอง หมายถึงบุคคลที่กำลังจะละทิ้งความสัมพันธ์ที่มีไปถือว่าเป็นการสละทรัพย์สินที่ตนเคยลงทุนเอาไว้ นั่นเอง คือ ยิ่งมีการลงทุนมาก ก็ยิ่งมีการผูกมัดกับคู่รักตนเองมากยิ่งขึ้นจึงทำให้ไม่ยากที่จะสูญเสียสิ่งที่ตนได้เคยลงทุนเอาไว้ นั่นเอง

จากองค์ประกอบทั้งสามด้าน หากบุคคลมีการผูกมัดกับคู่สมรสในระดับสูง มีความพึงพอใจและมีการลงทุนที่สูงแต่มีทางเลือกที่มีคุณภาพต่ำ บุคคลนั้นก็จะตัดสินใจที่รักษาความสัมพันธ์ที่มีไว้ แต่หากบุคคลมีการผูกมัดกับคู่สมรสในระดับต่ำ มีความพึงพอใจและการลงทุนที่ต่ำแต่มีทางเลือกอื่นที่มีคุณภาพสูงก็จะส่งผลให้บุคคลตัดสินใจที่จะยุติความสัมพันธ์ลงเพื่อไปเริ่มต้นใหม่กับบุคคลใหม่ที่เป็นทางเลือกที่มีคุณภาพ

ส่วนมากนักวิจัยจะนำโมเดลนี้ไปใช้ในการทำนายการนอกใจแบบคู่กัดที่เกี่ยวซึ่งมีการวิจัยหลายเรื่องที่ได้เสนอให้เห็นถึงผลการวิจัยที่สอดคล้องกันในการทำนายการนอกใจโดยใช้โมเดลนี้ จากบทบาทของการผูกมัดกับคู่สมรส ช่วยอธิบายได้ว่าทำไมคู่รักที่คู่ที่มีความสัมพันธ์ที่มีความสุขอาจนอกใจได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการลงทุนในความสัมพันธ์ที่ต่ำ หรือ บุคคลที่มีบุคลิกที่นำดึงดูดใจจึงมี ทางเลือกอื่นๆ ที่มีคุณภาพมากกว่า และยังอธิบายได้ว่าคู่ครองที่คู่ไม่มีความสุขในความสัมพันธ์ยังคงซื่อสัตย์กับคนรักของตนอยู่อาจเป็นเพราะว่าบุคคลได้ลงทุนไปมากแล้วกับความสัมพัทธ์นี้ หรือไม่มีใครหรือทางเลือกใดที่จะมาทำให้เกิดการนอกใจได้ จากคำอธิบายเหล่านี้ ทำให้เห็นว่าการผูกมัดกับคู่สมรสตนเองส่งผลกระทบต่อการนอกใจ

บุคคลที่มีการผูกมัดกับคู่สมรส จะพิจารณาผลลัพธ์ระยะยาวจากการกระทำมากกว่า พฤติกรรมที่เป็นผลประโยชน์ในระยะเวลานั้นๆ บุคคลที่มีการผูกมัดกับคู่สมรสสูงจะไตร่ตรองความเป็นไปได้หากตนเองมีพฤติกรรมนอกใจ เช่น คิดว่าจะต้องอับอาย (shame) รู้สึกผิด (guilt) เศร้าเสียใจ (sadness) ที่จะต้องสูญเสียคนรักไป และบุคคลประเภทนี้จะมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความสอดคล้องกับความคิดของตน จึงเป็นไปได้ยากที่บุคคลที่มีการผูกมัดกับคู่รักสูงจะมีพฤติกรรมนอกใจ

นอกจากนี้บุคคลที่มีการผูกมัดกับคู่สมรสจะห่วงใยในทุกข์สุข (well-being) ของคู่ครองมาก (Van Lange & Rusbult, 1995) คือจะพิจารณาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคู่ครองของตน สิ่งเหล่านี้คือการลงทุนในความสัมพันธ์ในระดับสูง ดังนั้น หากพูดถึงความไม่ซื่อสัตย์ บุคคลที่มีการผูกมัด

กับคู่สมรสสูง จะพิจารณาว่าตนจะทำให้คู่ครองของตนเจ็บปวดมากเพียงใด และอาจทำลายความสัมพันธ์ที่มีได้จนถึงขั้นเลิกราและทำให้มองตนเองไม่ดี

ด้วยเหตุผลเหล่านี้บุคคลที่มีการผูกมัดกับคู่สมรสสูงจะควบคุมสถานการณ์การนอกใจด้วยการเน้นไปที่ประโยชน์ระยะยาวมากกว่า บุคคลเหล่านี้จะปฏิบัติตนเพื่อที่จะรักษาความสัมพันธ์ที่มีเอาไว้จึงน่าจะไม่กระทำพฤติกรรมการนอกใจ แต่หากบุคคลที่มีระดับการผูกมัดกับคู่สมรส ความพึงพอใจและการลงทุนในระดับต่ำแต่มีทางเลือกอื่นที่มีคุณภาพมากกว่าก็จะยิ่งนำไปสู่พฤติกรรมการนอกใจมากยิ่งขึ้น

Drigotas และคณะ (1999) ใช้โมเดลนี้ในการทำนายการนอกใจของคู่รัก พบว่าโมเดลนี้เป็นเครื่องมือที่ดีที่ใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมการนอกใจของคู่รัก จากการศึกษาทั้ง 2 การศึกษาพบว่าบุคคลที่มีระดับการผูกมัดกับคู่สมรสตนเองในระดับต่ำ มักจะมีความใกล้ชิดสนิทสนมทั้งทางด้านจิตใจและทางด้านเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตน ดังนั้นการที่จะคาดเดาว่าคู่รักจะไม่ซื่อสัตย์ในความสัมพันธ์หรือไม่ บุคคลควรจะดูว่าคู่รักของท่านมีการผูกมัดกับท่านมากเพียงใด

Campbell และ Foster (2002) ใช้โมเดลการผูกมัดกับคู่สมรสวัดความสัมพันธ์ของคู่รัก นักศึกษาชาวอเมริกันกับบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง พบว่าคนหลงตนเองในระดับสูงมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์แบบโรแมนติกของตน ซึ่งเป็นกระบวนการที่สะท้อนให้เห็นว่าคนหลงตนเองใช้มุมมองความสัมพันธ์เพื่อเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นว่าความสัมพันธ์ของตนมีความเหนือกว่า (Gabriel et al., 1994) แต่คนหลงตนเองจะคิดว่าตนนั้นดีกว่าคู่ครองของตนจึงทำให้ คนหลงตนเองไม่สามารถรักษาความรู้สึกพึงพอใจกับความสัมพันธ์แบบโรแมนติกไว้ได้จึงมักจะมีความสัมพันธ์เพียงช่วงสั้นๆ (short-term relationship) เท่านั้น

ในด้านระดับการลงทุนไม่พบความแตกต่างของทั้งคนหลงตนเองในระดับสูงหรือในระดับต่ำ เพราะบุคคลหลงตนเองล้วนแต่มีระดับการลงทุนที่ต่ำเช่นเดียวกัน อธิบายได้ว่าคนหลงตนเองนั้นเห็นแก่ตัวและใช้ตนเองเป็นศูนย์กลาง (self-center) จึงทุ่มเทให้กับความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ด้านคุณภาพของทางเลือกอื่น คนหลงตนเองในระดับสูงคิดว่าตนมีทางเลือกที่มากกว่าคนหลงตนเองในระดับต่ำ เพราะคิดว่าตนเองเหนือกว่า ดูดีกว่าและน่าดึงดูดมากกว่าคู่รักของตน คิดว่ามีคนอื่นมากมายที่มารอต่อแถวเพื่อชวนตนไปนัดเที่ยวด้วย ดังนั้นคนหลงตนเองในระดับสูงจึงรับรู้ว่ามีทางเลือกให้เลือกมากกว่า วิธีคิดแบบนี้ทำให้คนหลงตนเองหลีกเลี่ยงที่จะให้ความลึกซึ้งทางด้านจิตใจ เพื่อเป็นช่องทางในการหลีกเลี่ยงการสูญเสียความสัมพันธ์ระยะยาว (long-term relationship) เพราะการกลัวถูกทอดทิ้งและความเจ็บปวด จากผลการทดลองพบว่าคนหลงตนเองในระดับสูงมีการผูกมัดในความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และตัวแปรด้านทางเลือกที่มีคุณภาพ

เป็นตัวแปรส่งผ่านไปยังข้อผูกมัดในความสัมพันธ์ของคนหลงตนเอง (Masterson, 1988 อ้างถึงใน Campbell, & Foster, 2002)

ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมนอกใจ

งานวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าบุคลิกภาพเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนอกใจ นอกจากนี้ความแตกต่างระหว่างเพศ ความเคร่งศาสนา ระดับการศึกษา ความพึงพอใจในคู่สมรส เพศสัมพันธ์ และรายได้ เป็นต้น ต่างก็เป็นตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมนอกใจทั้งสิ้น

บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

คนหลงตนเอง (Narcissist) มักจะคิดว่าคู่ครองของตนนั้นไม่เหมาะสมกับความคาดหวังของตน และมีการผูกมัดกับคู่รักของตนในระดับต่ำ (Masterson, 1988) Buunk และ van Driel (1989) พบว่าบุคลิกภาพแบบหลงตนเองเป็นตัวแปรในอันดับต้นๆ ที่สามารถทำนายพฤติกรรมนอกใจ

Buss และ Shackelford (1997) พบว่าความหลงตนเองเป็นตัวทำนายการนอกใจที่มีประสิทธิภาพและพบผลเช่นนี้ในหลายงานวิจัย ความหลงตนเองในระดับสูงสามารถทำนายพฤติกรรมนอกใจของเพศหญิงได้ผลตรงกันในการทดสอบทุกครั้งมากกว่าเพศชาย เพศหญิงที่มีความหลงตนเองในระดับสูงจะถูกประเมินว่ามีแนวโน้มที่จะเกี่ยวข้องกับทุกรูปแบบของพฤติกรรมนอกใจคู่สมรสมากกว่าสามีของตนที่มีความหลงตนเองในระดับต่ำกว่า ($r = .34, p < .01$) สามีของภรรยาที่มีความหลงตนเองในระดับสูงนั้นคาดเดาว่าภรรยาของตนนั้นจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนอกใจคู่สมรสและยังพบแนวโน้มว่าตัวสามีของภรรยาที่มีความหลงตนเองในระดับสูงจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนอกใจเช่นกัน ($r = .30, p < .01$) พบผลที่น่าสนใจว่าเพศชายที่มีคะแนนความหลงตนเองในระดับสูงจะคาดเดาว่าภรรยาของตนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนอกใจ

ผลการวิจัยของ Campbell และ Foster (2002) พบว่าคนหลงตนเองมักจะเริ่มความสัมพันธ์แบบโรแมนติคกับคู่ครองที่ถูกยกย่องมากกว่าความเป็นจริง อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนี้จะจบลงอย่างรวดเร็ว อาจอธิบายได้ว่าคนหลงตนเองไปพบคู่ครองคนอื่นที่ดีกว่า และเห็นว่าความจริงแล้วคู่ครองที่คบอยู่นั้นไม่ได้น่าพึงปรารถนาอย่างที่คิด หรือเป็น

เพราะคนหลงตนเองมองว่าการผูกมัดกับคู่ครองหรือให้ความใกล้ชิดสนิทสนมนั้นเป็นสิ่งที่คุกคาม (threatening) หรือเป็นสิ่งที่เสี่ยงที่จะทำให้ตนเจ็บปวดได้ ดังนั้นคนหลงตนเองจะเริ่มความสัมพันธ์ใหม่กับคู่ครองที่ไม่มีข้อบกพร่องเหมือนคู่ครองคนเก่าเพื่อเพิ่มการเห็นคุณค่าของตนเอง (self-esteem) คนหลงตนเองจะทำให้คู่ครองของตนด้อยค่าเพื่อที่จะเป็นวิธีรักษาการเห็นคุณค่าของตนเองเอาไว้

นอกจากนี้คนหลงตนเองจะชอบความสัมพันธ์ทางจิตใจที่ผิวเผิน ไม่ชอบให้ความสนิทสนม เพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับตนเอง (self-worth) คนหลงตนเองเห็นแก่ตัวและคิดว่าตนเองควรได้รับสิ่งที่ดีกว่าคนอื่น ๆ คนประเภทนี้ไม่มีความเห็นใจ ไม่มีความลึกซึ้งกับบุคคลอื่น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ชี้ชัดว่าคนหลงตนเองมีการผูกมัดในความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

Bleske-Rechek, Remiker, และ Baker (2008) ตรวจสอบผู้ร่วมการทดลองที่เป็นนักศึกษาที่กำลังคบหาหรือเป็นคู่รัก พบว่าคนหลงตนเองในระดับสูงทั้งเพศชายและหญิงจะประเมินตนเองในทางบวกและคิดว่าตนนั้นเป็นที่น่าดึงดูดใจมากกว่าคู่ของตนเมื่อเทียบกับภรรยาประเมินตนเองของคนหลงตนเองในระดับต่ำ

Campbell, Foster, และ Finkel (2002) พบว่าคนที่มีความหลงตนเองในระดับสูงมองตัวเองว่าฉลาดกว่า น่าดึงดูดกว่าและเปิดเผยทางสังคมมากกว่าผู้อื่นที่มีความหลงตนเองในระดับต่ำ คนที่มีความหลงตนเองในระดับสูงจะไม่ปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์แบบลึกซึ้งหรือแบบห่วงใย โดยคนที่มีความหลงตนเองในระดับสูงจะมีปฏิสัมพันธ์เพื่อเป้าหมายในการเพิ่มการเห็นคุณค่าของตนเอง สถานะหรืออำนาจและเพศสัมพันธ์ คนหลงตนเองมีความมั่นใจในตนเองเปิดเผย มีเสน่ห์และมีทักษะการสร้างความสัมพันธ์จึงเป็นประโยชน์ต่อคนหลงตนเองเพราะทำให้รู้สึกว่าคุณค่าตนเองเป็นที่สนใจของผู้อื่นและเกิดความพึงพอใจในเพศสัมพันธ์ได้ แต่คนหลงตนเองจะไม่เรียกร้องความผูกพันทางจิตใจ จะไม่มีการผูกมัดกับคู่รักของตน นอกจากนี้คนหลงตนเองยังต้องการความพึงพอใจในเพศสัมพันธ์จากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่ครองอีกด้วย

คนหลงตนเองในระดับสูงมีรายงานว่าผูกมัดกับบุคคลที่คบหาดูใจน้อยกว่าคนที่หลงตนเองในระดับต่ำ เพราะเชื่อว่าตนเองนั้นมีทางเลือกบนความสัมพันธ์กับบุคคลที่คบหาดูใจที่หลากหลาย เช่น หวังเล่นกับบุคคลที่ไม่ใช่บุคคลที่คบหาดูใจของตน (Foster & Campbell, 2002) คนหลงตนเองใส่ใจกับความปรารถนาทางเพศ งานวิจัยพบผลที่น่าเชื่อถือว่าคนหลงตนเองมีเพศสัมพันธ์กับคนหลายคน และไม่เชื่อมโยงเพศสัมพันธ์กับความใกล้ชิดสนิทสนม (Foster, Shrira, & Campbell, 2002)

Campbell และคณะ (2002) ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างความหลงตนเองและรูปแบบความรัก พบว่าคนหลงตนเองมีรูปแบบความรักแบบเล่นเกม (ludus) คือ มองความรักและ

ความสัมพันธ์เป็นเพียงเกม ไม่ต้องการผูกมัดกับคู่ของตน ให้ความสนใจกับคู่ครองของคนอื่นและ หลอกลวง สาเหตุที่น่าจะมาจากคนหลงตนเองต้องการอำนาจ (Need for power) และต้องการ เป็นอิสระ (Need for autonomy) ในความสัมพันธ์นั่นเอง

Buunk และ Driel (1989) ได้อธิบายถึงสาเหตุที่บุคคลหลงตนเองเกี่ยวข้องกับการนอกใจ ว่าเป็นการเพิ่มอัตตา (ego) เพิ่มการเห็นคุณค่าของตนเอง และเติมเต็มความรู้สึกขาดหายหรือ บกพร่องทางจิตใจ (psychological malfunctioning)

บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

ก่อนที่จะพูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับพฤติกรรมการนอกใจ ขออธิบาย โครงสร้างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ซึ่งจัดเป็นโมเดลการจำแนกบุคลิกภาพของบุคคลที่กำลัง ได้รับความนิยมนอยู่ในขณะนี้

Costa และ McCrae (1992) อธิบายว่าบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบเป็นโครงสร้าง บุคลิกภาพที่จำเป็นที่สามารถใช้อธิบายลักษณะของบุคลิกภาพในระดับสากล บุคลิกภาพห้า องค์ประกอบจำแนกลักษณะของคนเป็น 5 มิติใหญ่ๆ ดังนี้

1. ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism, N) คือบุคคลที่มีแนวโน้มที่จะเกิดอารมณ์ ทางลบ มีความวิตกกังวล มีความเศร้า มีแนวโน้มที่จะไม่มีความสุข บุคคลที่มีด้านนี้สูงมักจะอยู่ใน เงื่อนไขที่ต้องรับการบำบัดทางจิต

2. การแสดงออก (Extraversion, E) คือบุคคลที่ชอบเข้าสังคม ชอบเข้าร่วมกิจกรรม มี แนวโน้มที่จะมีอารมณ์ทางบวก มีความรู้สึกสนุกสนาน ร่าเริง และมีความสบายใจ

3. การเปิดรับประสบการณ์ (Openness to Experience, O) คือบุคคลที่มีจินตนาการ ชื่น ชอบศิลปะและความงาม ช่างสงสัย อยากรู้อยากเห็น ชอบความหลากหลาย มีความยืดหยุ่นและ สร้างสรรค์ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวกับเจตคติและค่านิยม

4. ความเป็นมิตร (Agreeableness, A) คือบุคคลที่มีความจริงใจ เห็นอกเห็นใจและให้ ความร่วมมือกับผู้อื่น มีความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

5. ความมีจิตสำนึก (Conscientiousness, C) คือบุคคลที่พิถีพิถัน มีระบบการจัดการที่ เป็นแบบแผน มีความละเอียดรอบคอบในการทำงาน มีการควบคุมตนเอง ตรงต่อเวลา

Buss และ Shackelford (1997) ใช้มาตรวจวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (Big Five) ใน การทำนายพฤติกรรมการนอกใจ พบผลดังต่อไปนี้

- จิตสำนึก (Conscientiousness) สามารถทำนายการประเมินพฤติกรรมภายนอกใจที่ได้ผลตรงกันในงานวิจัยหลายเรื่องมากที่สุด เพศหญิงที่มีจิตสำนึกต่ำประเมินว่าตนจะมีพฤติกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวกับการนอกใจมากกว่า ($r = -.40, p < .001$) และยังพบว่าสามีที่ภรรยาามีจิตสำนึกต่ำนั้นประเมินว่าภรรยาของตนจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมภายนอกใจเช่นเดียวกัน ($r = .34, p < .001$)

- การเปิดรับประสบการณ์ (Openness to experience) เป็นตัวทำนายการนอกใจสำหรับเพศชายแต่ไม่สามารถทำนายเพศหญิงได้ ยิ่งเพศชายที่มีการเปิดรับประสบการณ์ สูงจะยิ่งมีพฤติกรรมภายนอกใจมากยิ่งขึ้น เช่น ออกเที่ยว ($r = .25, p < .05$) หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงคนอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาตน ($r = .31, p < .05$)

- ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (neuroticism) พบว่าเพศชายที่ภรรยาของตนมีคะแนนด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ต่ำประเมินว่าภรรยาของตนจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมภายนอกใจ ($r = .34, p < .001$) แต่ไม่สามารถเป็นตัวทำนายการนอกใจได้และพบว่าเป็นตัวทำนายที่เพิ่มการรับรู้โอกาสในการรับรู้การนอกใจของบุคคล ความไม่มั่นคงทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนอกใจ (Whisman, Gordon, & Chatav, 2007) แต่ยังไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นตัวที่เพิ่มโอกาสในการทำพฤติกรรมนอกใจหรือไม่ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่พบผลการทดลองที่สอดคล้องกันของ Buss และ Shackelford (1997) พบว่าระดับความไม่มั่นคงทางอารมณ์นั้นสอดคล้องกับการรับรู้การนอกใจของคู่ของตนอีกด้วย ส่วน Whisman และคณะ (2007) พบว่า ระดับความไม่มั่นคงทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับการนอกใจ แต่ไม่พบว่าด้านนี้เป็นตัวทำนายการนอกใจได้

- ความเป็นมิตร (agreeableness) พบว่าเพศหญิงที่มีคะแนนด้านความเป็นมิตรต่ำนั้นคิดว่าสามีของตนนั้นจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมภายนอกใจ ($r = .19, p < .05$) แต่ไม่สามารถเป็นตัวทำนายการนอกใจได้

ความแตกต่างระหว่างเพศ

ตัวแปรเพศเป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถทำนายพฤติกรรมภายนอกใจได้อย่างคงเส้นคงวา นั่นก็คือเพศชายจะมีพฤติกรรมภายนอกใจมากกว่าเพศหญิง ผลการศึกษาพบว่าเพศชายมีการนอกใจเป็นจำนวนมากกว่าเพศหญิง (Buss & Shackelford, 1997) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wiederman (1997) พบว่าเพศชาย 34% และเพศหญิง 19% รายงานว่าตนมีพฤติกรรมการนอกใจหลังจากที่แต่งงานแล้ว แสดงให้เห็นว่าเพศชายมีพฤติกรรมภายนอกใจที่มากกว่าเพศหญิง

นอกจากนั้นจากการศึกษาคู่รัก 72 คู่ที่มีพฤติกรรมนอกใจพบว่าจากกลุ่มตัวอย่างมีเพศชายจำนวน 13 คน และเพศหญิงจำนวน 11 คนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนอกใจ แสดงให้เห็นว่าเพศชายเป็นเพศที่มีการนอกใจมากกว่าเพศหญิง (Allen et al., 2008) อาจอธิบายได้ว่าเพศหญิงมีระดับการผูกมัดกับคู่รักของตนสูงกว่าเพศชาย (Campbell & Foster, 2002)

จากการศึกษาในวัฒนธรรมที่หลากหลายพบว่าพฤติกรรมนอกใจของเพศหญิงมักจะนำไปสู่การหย่าร้างมากกว่าเพศชาย (Betzig, 1989) นั้นหมายความว่าเพศหญิงที่มีสามีนอกใจนั้นจะให้ภัยคุกคามของตนมากกว่าเพศชายที่ภรรยาของตนนอกใจ เพศชายจะมองว่าเรื่องการนอกใจทางเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ยุติธรรม และเป็นประสบการณ์ที่มีความผิดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (Athanasios, Shaver, & Tavis, 1970; Johnson, 1970; Spanier & Magolis, 1983 อ้างถึงใน Buss & Shackelford, 1997)

Miller และ Fishkin (1997) ถามคำถามนักศึกษาในกลุ่มใหญ่ว่า “ในความคิดของท่าน คิดว่าจะมีคู่หัดบนอน (sex partners) มากเท่าไรภายใน 30 ปีข้างหน้า” ผลพบว่าค่าเฉลี่ยคำตอบของเพศหญิงนั้นเป็นจำนวน 2 คน ในขณะที่เพศชายนั้นเป็นจำนวน 64 คน จากงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าเพศชายชื่นชอบการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเป็นจำนวนที่มากกว่าเพศหญิง

มนุษย์ทั้งเพศชาย และ เพศหญิงพยายามต่อสู้ดิ้นรนที่จะสร้างความรู้สึกใกล้ชิดเพื่อให้คนรักมีเพศสัมพันธ์กับตนเพียงผู้เดียว (Hazan & Zeifman, 1999) เพศหญิงจะระมัดระวังเรื่องเพศสัมพันธ์มากกว่าและจะชื่นชอบเพศชายเพียงคนเดียวเท่านั้นที่เป็นผู้แบ่งปันทรัพยากรร่วมกัน และมีผู้สืบสกุลร่วมกัน เพศหญิงจึงเป็นเพศที่เลือกที่จะมีคู่ครองเพียงคนเดียวมากกว่า ในขณะที่เพศชายมองว่าตนสามารถแบ่งทรัพยากรให้เพศหญิงได้พร้อมกันหลายคน

ความพึงพอใจในคู่สมรส

Glass และ Wright (1977) ศึกษาความพึงพอใจในชีวิตสมรส (marital satisfaction) พบว่าเพศชายที่มีความรู้สึกไม่ชื่นชอบในคู่แต่งงานของตนในช่วงแรกของการแต่งงานจะเกิดพฤติกรรมนอกใจ ในขณะที่เพศหญิงที่มีความรู้สึกไม่ชื่นชอบในคู่แต่งงานของตนในช่วงหลังของการแต่งงานก็จะเกิดพฤติกรรมนอกใจเช่นเดียวกัน นอกจากนี้พบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงที่รู้สึกไม่พึงพอใจในเพศสัมพันธ์กับคู่สมรสของตนนั้นเชื่อมโยงกับการเพิ่มโอกาสในการกระทำพฤติกรรมนอกใจ

ผลงานวิจัยที่แสดงความสอดคล้องนั้นก็คือเพศชายที่ไม่มีความสุขจากเพศสัมพันธ์กับภรรยาของตนจะรายงานว่ามีความเป็นไปได้ที่ตนจะมีพฤติกรรมนอกใจ แต่เพศชายที่มีความ

พึงพอใจในคู่สมรสปานกลาง จะมีความสัมพันธ์ทางลบกับการคาดการณ์การนอกใจของตนเอง ส่วนเพศหญิงที่ไม่มีความสุขจากการแต่งงานจะคิดว่าสามีของตนนั้นจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการนอกใจ และคิดว่าตัวเองนั้นก็จะเกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์กับชายคนอื่นที่ไม่ใช่สามีของตนเองอีกด้วย (Buss & Shackelford, 1997) นอกจากนี้สามีของภรรยาที่ไม่มีความสุขในชีวิตสมรสจะคาดเดาว่าคู่สมรสของตนจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการนอกใจ

Whisman, Gordon, และ Chatav (2007) พบว่าความพึงพอใจในคู่สมรสเป็นตัวทำนายการนอกใจได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรมการนอกใจทางด้านเพศสัมพันธ์ที่มีมาก่อน โดยสรุปแล้วทั้งเพศชายและเพศหญิงที่ไม่พึงพอใจในเพศสัมพันธ์กับคู่สมรสมักพบว่ามีความเสี่ยงที่จะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการนอกใจ

ความเคร่งครัดศาสนา

งานวิจัยของ Buss และ Shackelford (1997) พบว่าสามีและภรรยาที่เคร่งครัดในศาสนาจะรายงานความเป็นไปได้เรื่องการนอกใจของทั้งตนเองและคู่สมรสในระดับต่ำ และยังพบอีกว่าศาสนาเป็นตัวแปรสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องคูรัักโดยเป็นตัวที่ระงับพฤติกรรมการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ไม่ใช่คูรััก (Buunk, 1980; Choi, Catania, & Dolcini, 1994 อ้างถึงใน Whisman et al., 2007) นอกจากนี้ยังพบว่าศาสนาเป็นตัวแปรกำกับความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจคู่สมรสและการนอกใจ (Whisman et al.)

ในประเทศไทยที่เป็นประเทศแห่งเมืองพุทธ มีหลักธรรมที่บุคคลชาวพุทธทุกคนพึงยึดถือปฏิบัติ คือ ศีลห้า ซึ่งได้ระบุไว้ชัดเจนในเรื่องพฤติกรรมการนอกใจคือ ศีลข้อที่ 3 ที่ว่า กาเมสุ มิจจา จาราเวรมณี ดังคำกล่าวของ วรคัตติ วรธัมโม (2540) ในหนังสือพุทธจริยธรรม เพื่อมนุษยชาติ (ฉบับสมบูรณ) ที่กล่าวที่ว่า “เจตนาเป็นเครื่องดเว้นจากการประพฤติดิฉันในกาม บุคคลคนที่ต้องห้ามสำหรับเพศชาย คือ ภรรยาคนอื่น ผู้หญิงที่ยังอยู่ในความอุปการะของผู้อื่น (ต้องพึงพาอาศัยผู้อื่นอยู่) ผู้หญิงที่จาริตต้องห้าม (แม่ ยาย ย่า พี่สาว น้องสาว ลูกสาว ชี หญิงผู้เยาว์) บุคคลที่ต้องห้ามสำหรับฝ่ายหญิง คือ สามีคนอื่น ชายจาริตต้องห้าม (พ่อ ปู่ ตา พี่ชาย น้องชาย พระภิกษุ สามเณร ชายผู้เยาว์) ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง แม้แต่การเคล้าคลึง การพูดเกี่ยวพาราสีหรือการแสดงอาการ ปฏิพนธ์แม้แต่ด้วยสายตาสบเนตร เป็นต้น ก็ชื่อว่า การละเมิดศีลข้อนี้แล้ว” จากข้อความนี้เป็นข้อห้ามประพฤติดิฉันในกาม

Allen et al. (2008) พบว่าคู่รักทั้งเพศหญิง และชายที่ไม่เคร่งครัดการนับถือศาสนาจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการนอกใจโดยความเคร่งครัดในศาสนาของเพศชายสามารถทำนายการนอกใจได้ดีกว่าเพศหญิง

Atkins และ Kessel (2008) พบว่าบุคคลที่ไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรมศาสนา มีโอกาสความน่าจะเป็นที่จะนอกใจมากกว่าบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนามากถึง 4 เท่า

ดังนั้น การที่สามีมีภรรยาบ่อย หรือภรรยาที่แอบนอกใจสามี ถือได้ว่าผิดต่อหลักศีลธรรมข้อนี้ค่อนข้างแน่นอน ดังนั้นน่าจะคาดเดาได้ว่าผู้ที่ยึดมั่นในหลักธรรมของศาสนาอย่างเคร่งครัดจะไม่กระทำพฤติกรรมการนอกใจ

ระดับการศึกษา

Atkins และ Kessel (2008) พบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการนอกใจ คือ ทั้งเพศชาย และเพศหญิงที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า 10 ปี จะมีระดับการนอกใจที่คล้ายคลึงกัน แต่ถ้าระดับการศึกษาที่สูงขึ้นเป็น 15 – 16 ปี โอกาสความน่าจะเป็นของการนอกใจในเพศชายก็จะเพิ่มขึ้นด้วย แต่เมื่อระดับการศึกษาสูงเกินกว่า 16 ปี แล้วระดับการนอกใจในเพศชายจะลดลง ในขณะที่ระดับการนอกใจของเพศหญิงไม่ได้เพิ่มตามระดับการศึกษาอย่างเพศชาย แต่ระดับการศึกษาสูงถึง 17 ปี ขึ้นไปหรือระดับวิทยาลัยขึ้นไป จะเพิ่มความเป็นไปได้ของการนอกใจในเพศหญิง แต่ยังไม่มีการวิจัยใดพบว่าตัวแปรระดับการศึกษาเป็นตัวทำนายการนอกใจได้

สถานะการตั้งครรภ์ของภรรยา

งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าเมื่อเกิดช่วงเวลาในการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสามีหรือ ภรรยาไปเป็นพ่อหรือแม่นั้นจะเป็นเวลาที่มีความเสี่ยงต่อการนอกใจสูง (Starratt, Popp, & Shackelford, 2008) สถานะการตั้งครรภ์ของภรรยาสามารถทำนายการนอกใจได้ Whisman และคณะ (2007) พบว่าเมื่อเปรียบเทียบระหว่างสามีที่ภรรยากำลังอยู่ในช่วงตั้งครรภ์และไม่ได้อยู่ในช่วงตั้งครรภ์พบว่า สามีที่ภรรยากำลังตั้งครรภ์มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการนอกใจทางเพศสัมพันธ์ระหว่างช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาเมื่อภรรยาเริ่มตั้งครรภ์ ซึ่งเหตุการณ์นอกใจนี้สามารถอธิบายได้ว่าในช่วงที่ภรรยาท้องนั้นไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศของสามีได้ จึงทำให้สามีมีพฤติกรรมการนอกใจนั่นเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากสามีที่ไม่มีความพึงพอใจในคู่สมรสและภรรยากำลังตั้งครรภ์จะยิ่งเพิ่มความเป็นไปได้ในการนอกใจมากกว่าสามีที่มีความพึงพอใจในคู่สมรสแต่

จำนวนบุตรของคู่สมรสนั้นไม่สามารถทำนายพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนอกใจได้จากการศึกษาอธิบายว่า อาจจะเป็นเพราะบุคคลต้องเปลี่ยนหน้าที่จากสามีและภรรยาเป็นพ่อและแม่แทนจึงทำให้มีบทบาทหน้าที่ที่เปลี่ยนไปจึงไม่กระทำพฤติกรรมการนอกใจ (Whisman et al., 2007)

ความถี่การมีเพศสัมพันธ์

Kaighobadi และ Shackelford (2008) พบว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักของตน (in-pair copulation) เป็นพฤติกรรมหนึ่งที่ทั้งมนุษย์และสัตว์ใช้ป้องกันการถูกสวมเขา (anti-cuckoldry) การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักของตนเป็นวิธีการหนึ่งในการแข่งขันเพื่ออสุจิของเพศชายเพื่อลดความเสี่ยงของคู่แข่งโดยการเพิ่มจำนวนอสุจิให้กับช่องทางการสืบพันธุ์ของเพศหญิง (Baker & Bellis, 1993)

การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน

Allen และคณะ (2008) ทำการศึกษาระยะยาวกับคู่รักก่อนแต่งงานจนถึงระยะหลังแต่งงานพบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีพฤติกรรมการนอกใจนั้นเป็นบุคคลที่อยู่ร่วมกันกับคู่รักก่อนแต่งงานมากกว่าคู่รักที่ไม่ได้อยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน โดยพบว่าการติดต่อสื่อสารที่ไม่ดีระหว่างคู่รักก่อนการแต่งงานส่งผลต่อพฤติกรรมการนอกใจของเพศหญิงในภายหลัง

รายได้

Atkins และ Kessel (2008) ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการนอกใจพบว่าบุคคลที่มีรายได้ต่ำ และรายได้สูงมีระดับการนอกใจที่คล้ายคลึงกันแต่บุคคลที่มีรายได้ปานกลางรายงานที่เกี่ยวข้องกับการนอกใจ แต่ยังไม่สามารถใช้เป็นตัวแปรในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้

ประวัติการหย่าร้าง

Atkins และ Kessel (2008) พบว่าบุคคลที่เคยหย่าร้างเชื่อมโยงกับความเป็นไปได้ที่จะนอกใจถึง 2 -5 เท่าเมื่อเทียบกับบุคคลที่ไม่เคยหย่าร้างมาก่อน แต่ยังไม่สามารถใช้เป็นตัวแปรในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้

ถึงแม้ว่ามีตัวแปรหลายอย่างที่สามารรถทำนายพฤติกรรมการณ์นอกใจได้ แต่ในงานวิจัยนี้จะใช้ตัวแปรบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ด้านการเปิดรับประสบการณ์ และด้านการมีจิตสำนึก ความเคร่งครัดศาสนา การผูกมัดกับคู่สมรส และความพึงพอใจในคู่สมรส เป็นตัวแปรที่ใช้ทำนายพฤติกรรมการณ์นอกใจในโมเดลสมการเชิงโครงสร้างเท่านั้น แต่ตัวแปรอื่นๆ ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่ได้ใช้ในโมเดลสมการเชิงโครงสร้างเนื่องจากมีจำนวนตัวแปรในโมเดลสมการเชิงโครงสร้างมากเกินไป แต่จะทำการวิเคราะห์และแสดงผลการวิเคราะห์เพิ่มเติมในผลการวิเคราะห์เพิ่มเติมต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อพฤติกรรมการณ์นอกใจในคู่สมรส
2. เพื่อศึกษาตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการณ์นอกใจในคู่สมรส
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่มีผลต่อพฤติกรรมการณ์นอกใจในคู่สมรส
4. เพื่อเปรียบเทียบอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับองค์ประกอบของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบในการทำนายพฤติกรรมการณ์นอกใจ

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาพฤติกรรมการณ์นอกใจ รวมไปถึงโอกาสหรือความเป็นไปได้ของพฤติกรรมการณ์นอกใจ ศึกษาเฉพาะคู่สมรสที่จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมายในเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น ซึ่งคู่สมรสจะต้องจดทะเบียนสมรสมาแล้วไม่ต่ำกว่า 6 เดือน เหตุผลนั้นคือคู่สมรสต้องใช้เวลาในการปรับตัวเข้าหากันหลังจากแต่งงาน และหลังแต่งงานใหม่นั้นคู่สมรสยังคงอยู่ในช่วงเวลา que เต็มไปด้วยความรักเปรียบเสมือนช่วง “ข้าวใหม่ปลามัน” ดังนั้น ในช่วงแต่งงานใหม่นั้นยังไม่ น่าจะมีพฤติกรรมการณ์นอกใจเกิดขึ้น นอกจากนี้บุคลิกห้าองค์ประกอบในงานวิจัยนี้เลือกศึกษา เฉพาะด้านการเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกเท่านั้น ซึ่งเป็นสองมิติของบุคลิกภาพห้า องค์ประกอบ ไม่ได้ศึกษาครบทั้ง 5 มิติ เพราะในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีเพียงสองด้านนี้เท่านั้น ที่สามารถใช้เป็นตัวแปรในการทำนายพฤติกรรมการณ์นอกใจได้ ในงานวิจัยนี้เลือกศึกษาเฉพาะ บุคคลที่นับถือศาสนาพุทธเพียงเท่านั้น เพื่อป้องกันความแตกต่างของศาสนา

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรแฝงภายนอก

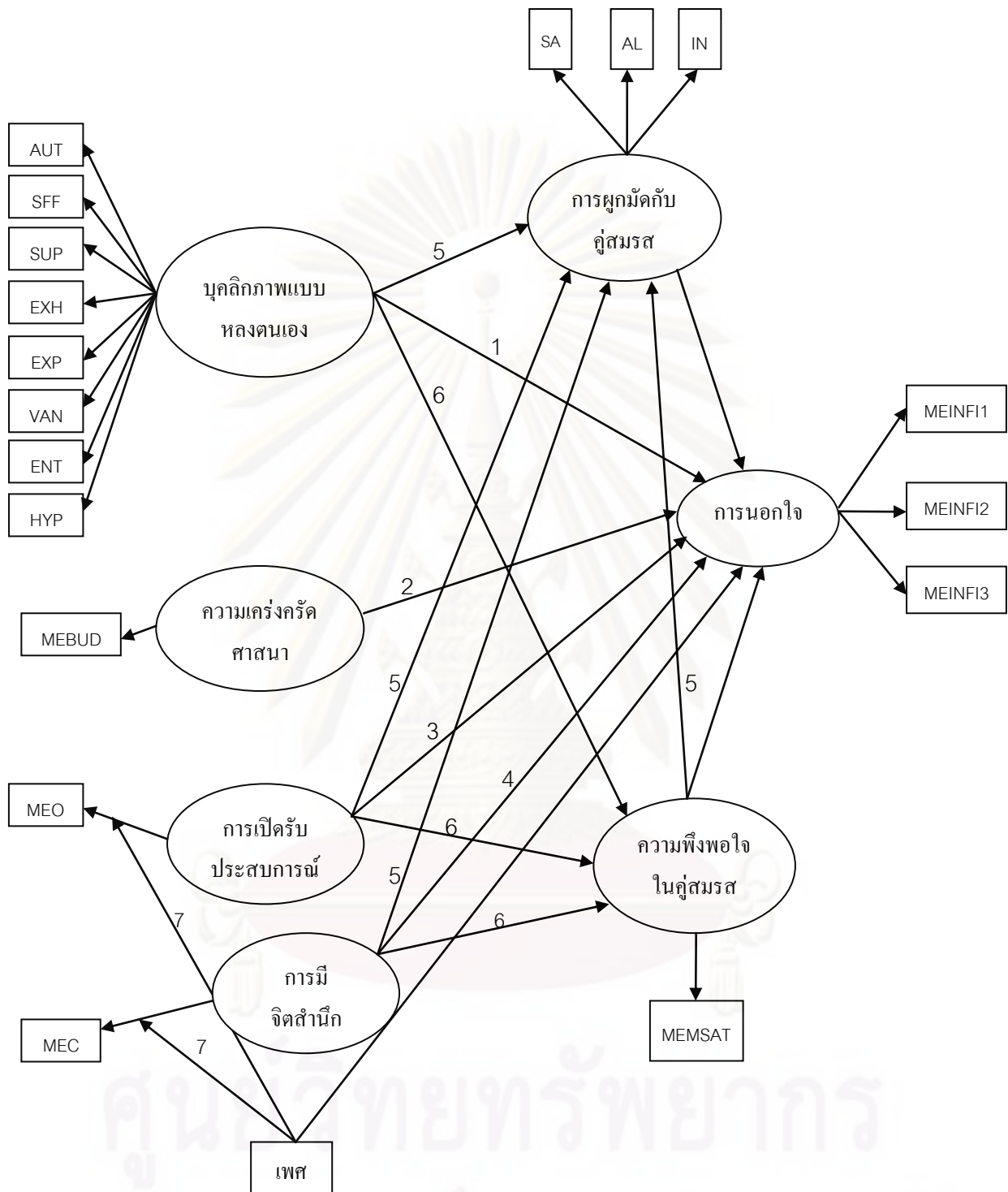
1. บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ คือ ด้านอำนาจหน้าที่ ด้านความเห็นถือว่า ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง ด้านการแสวงหาผลประโยชน์ ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ ด้านการชอบแสดงออก ด้านทะนงตน และด้านการหวั่นไหวมากกว่าปกติ
2. ความเคร่งครัดศาสนา ตัวแปรสังเกตได้ คือ ด้านพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา
3. การเปิดรับประสบการณ์ ซึ่งเป็นมิติหนึ่งของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ตัวแปรสังเกตได้ คือ ด้านการเปิดรับประสบการณ์
4. การมีจิตสำนึก ซึ่งเป็นมิติหนึ่งของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ตัวแปรสังเกตได้ คือ ด้านการมีจิตสำนึก

ตัวแปรแฝงภายใน

1. การผูกมัดกับคู่สมรส ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ คือ ด้านความพึงพอใจ ด้านทางเลือกที่มีคุณภาพ และด้านการลงทุน
2. ความพึงพอใจในคู่สมรส ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ คือ ด้านความความพึงพอใจในคู่สมรส

ตัวแปรกำกับ ได้แก่ เพศ

ตัวแปรตาม ได้แก่ การนอกใจ

ภาพที่ 2 โมเดลพฤติกรรมนอกใจ

หมายเหตุ ตัวเลขที่กำกับเส้นอิทธิพลแสดงถึงข้อสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

- สมมติฐานข้อที่ 1 บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้
- สมมติฐานข้อที่ 2 ความเคร่งครัดศาสนาสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้
- สมมติฐานข้อที่ 3 การเปิดรับประสบการณ์สามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้
- สมมติฐานข้อที่ 4 การมีจิตสำนึกสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้
- สมมติฐานข้อที่ 5 การผูกมัดกับคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึกและความพึงพอใจในคู่สมรสในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ
- สมมติฐานข้อที่ 6 ความพึงพอใจในคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ
- สมมติฐานข้อที่ 7 เพศเป็นตัวแปรกำกับเส้นทางน้ำหนักรองศ์ประกอบของการเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกโดยเพศชายมีน้ำหนักรองศ์ประกอบของตัวบ่งชี้การเปิดรับประสบการณ์สูงกว่าเพศหญิงและเพศหญิงมีน้ำหนักรองศ์ประกอบของตัวบ่งชี้การมีจิตสำนึกสูงกว่าเพศชาย
- สมมติฐานข้อที่ 8 เพศชายนอกใจมากกว่าเพศหญิง

คำจำกัดความในงานวิจัย

พฤติกรรมการนอกใจ หมายถึง การแสดงความไม่ซื่อสัตย์ต่อความสัมพันธ์ของคู่สมรส ทั้งทางด้านพฤติกรรมหรือทางด้านจิตใจ ในงานวิจัยนี้พฤติกรรมการนอกใจหมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบมาตราวัดพฤติกรรมนอกใจบนมาตราประมาณค่า 10 ช่วง โดยให้ผู้ตอบระบุว่าได้ทำพฤติกรรมดังกล่าวในข้อความหรือไม่ หากไม่เคยทำก็ขอให้ประมาณความเป็นไปได้หรือโอกาสที่จะเกิดว่าเหตุการณ์นั้นๆ จะเกิดขึ้นกับเขาบนมาตราประมาณค่าเป็นเปอร์เซ็นต์ 10 ช่วงตั้งแต่ 0 ซึ่งหมายถึง เป็นไปไม่ได้หรือไม่คิดว่าจะเกิดขึ้นจนถึง 100 เปอร์เซ็นต์ หมายถึง เชื่อว่าจะเกิดเหตุการณ์นั้นๆ อย่างแน่นอน

พฤติกรรมการนอกใจในงานวิจัยนี้จำแนกเป็น 2 ประเภทได้แก่ การนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การมีความสัมพันธ์ทางด้านร่างกาย หรือการสัมผัสร่างกายอย่างลึกซึ้ง

ทั้งแบบเปิดเผยหรือปิดบังกับเพศตรงกันข้ามที่ไม่ใช่คู่สมรส และการนอกใจแบบมีใจให้ หมายถึง การเปียงเบนหรือแบ่งปันอารมณ์และจิตใจให้กับเพศตรงกันข้ามที่ไม่ใช่คู่สมรส

ในงานวิจัยนี้ได้แบ่งการนอกใจออกเป็น 3 ด้านด้วยกันคือ

1. **พฤติกรรมนอกใจ** หมายถึง พฤติกรรมการนอกใจที่ถือว่าบุคคลนั้นๆ ได้ทำการนอกใจต่อคู่สมรสของตน เช่น แอบพาเข้าโรงแรม แอบหอมแก้ม แอบมีเพศสัมพันธ์ ถือว่าเป็นระดับการนอกใจที่มากที่สุด
2. **พฤติกรรมก่อนการนอกใจ** หมายถึง พฤติกรรมนำไปสู่การนอกใจ เช่น แอบส่งข้อความผ่านทางโทรศัพท์ แอบขอเบอร์โทรศัพท์ แอบหวานแสนหั้น ถือว่าเป็นระดับการนอกใจรองลงมาจากพฤติกรรมนอกใจ
3. **พฤติกรรมการนอกใจผ่านทางอินเทอร์เน็ต** หมายถึง พฤติกรรมการนอกใจที่มีการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายทางคอมพิวเตอร์ โดยใช้ช่องทางอินเทอร์เน็ตในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตน เช่น แอบส่งข้อความทางเว็บไซต์ไฮไฟฟ์ (Hi5) แอบส่งอีเมล ถือว่าเป็นระดับการนอกใจที่น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับทั้ง 3 ด้าน

ความพึงพอใจในคู่สมรส หมายถึง ความรู้สึกมีความสุขและพึงพอใจในความสัมพันธ์ฉันสามีภรรยาที่มีต่อกัน วัดจากข้อกระทงจำนวน 10 ข้อ

ความเคร่งครัดในศาสนา หมายถึง พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาของบุคคลในงานวิจัยนี้หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบข้อกระทงวัดความเคร่งครัดในศาสนา วัดเฉพาะด้านพฤติกรรมเพียงด้านเดียว ไม่ได้วัดด้านความเชื่อทางศาสนาของบุคคล ข้อกระทงของศาสนาพุทธจำนวน 10 ข้อ ศาสนาอิสลามจำนวน 1 ข้อ และศาสนาคริสต์จำนวน 1 ข้อ เป็นแบบประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง 1 ถึง 5 โดยที่ 1 หมายถึง เข้าร่วมกิจกรรมน้อย และ 5 หมายถึง เข้าร่วมกิจกรรมมาก

พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมศาสนาของศาสนาพุทธ ได้แก่ ตักบาตร อ่านหนังสือธรรมะ ฟังเทศน์ หรือวิทยุที่เกี่ยวข้องกับธรรมะ ดูรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับธรรมะ นั่งสมาธิ ประพฤติตามหลักศีลห้า ไปปฏิบัติธรรม สวดมนต์ทำวัตรเช้า/ทำวัตรเย็น เข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา ไปวัดเพื่อทำกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา ไปสนทนารธรรมกับพระ พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม

ศาสนาของศาสนาอิสลาม ได้แก่ การทำพิธีละหมาด และพฤติกรรมกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมศาสนา
ของศาสนาคริสต์ ได้แก่ การไปโบสถ์เพื่อทำพิธีทางศาสนา

บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มองตนเองในแง่บวกเกินจริง
คิดว่าตนมีความสามารถอยู่ในระดับเหนือกว่าผู้อื่น ลุ่มหลงกับภาพลักษณ์และเสน่ห์ของตน ชอบ
เป็นจุดสนใจและต้องการคำชมจากผู้อื่น ใช้ความสัมพันธ์เป็นเครื่องมือเพื่อแสวงหาผลประโยชน์
ตามที่ตนต้องการ หากคนหลงตนเองมีคู่รักมักคิดว่าตนเองนั้นมีคุณค่ามากและมีทางเลือกอื่นที่
ดีกว่า ไม่ให้ความจริงใจกับใคร กลัวการถูกปฏิเสธและรู้สึกเจ็บปวดมากหากโดนวิจารณ์ในทางลบ

ในงานวิจัยนี้ มาตราวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองวัดจากข้อกระทง 48 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น
8 องค์ประกอบได้แก่ อำนาจหน้าที่ ความเหนือกว่า ความสามารถในการพึ่งตนเอง การแสวงหา
ผลประโยชน์ การสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ การชอบแสดงออก ทะนงตน และการหวั่นไหว
มากกว่าปกติ แต่ละองค์ประกอบมีความหมายดังแสดงในตารางที่ 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3

ความหมายแต่ละองค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

ด้าน ที่	องค์ประกอบ	ความหมาย
1	อำนาจหน้าที่ (Authority)	ต้องการมีอำนาจสั่งการและมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นทำตามความต้องการ เชื่อว่าตน สามารถเป็นผู้นำที่ดีได้
2	ความเหนือกว่า (Superiority)	เชื่อว่าตนมีความสามารถหรือความสำคัญมากกว่าคน อื่นๆ เชื่อว่าในสถานการณ์ใดก็ตามตนเองจะเป็นผู้ทำ ได้ดีที่สุด เชื่อว่าตนพิเศษและโดดเด่น
3	ความสามารถในการพึ่งตนเอง (Self-sufficiency)	เชื่อว่าตนมีความสามารถที่จะสิ่งใดๆ ก็ตามด้วยตนเอง ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ใด เชื่อว่าตนสามารถดำรงชีวิตอยู่ ได้ด้วยตัวเอง
4	การแสวงหาผลประโยชน์ (Exploitativeness)	ต้องการผลประโยชน์เพื่อตนเองโดยไม่คำนึงถึงบุคคล อื่น สนใจแต่คนที่มียผลประโยชน์ต่อตนเท่านั้น
5	การสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ (Entitlement)	เชื่อว่าตนควรได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ มากกว่าที่ เป็นอยู่ เชื่อว่าตนดีพอที่จะได้รับโอกาสที่ดีมากกว่าใคร
6	การชอบแสดงออก (Exhibitionism)	ชอบเป็นจุดศูนย์กลางของความสนใจ อยากเป็นที่รู้จัก ของใครๆ ชอบเปิดเผยตนเองต่อสังคม
7	ทะนงตน (Vanity)	ลุ่มหลงในรูปลักษณ์และเสน่ห์ของตน เชื่อว่าตนมี คุณสมบัติพิเศษบางอย่างที่บุคคลอื่นไม่มี อวดดีและ หยิ่งยโส
8	การหวั่นไหวมากกว่าปกติ (Hypersensitivity)	กลัวการถูกปฏิเสธหรือละเลยจากคนรอบข้าง รู้สึก เจ็บปวดมากกับคำวิจารณ์ในแง่ลบ วิตกกังวลกับท่าที ของบุคคลรอบข้าง

บุคลิกภาพแบบห้าองค์ประกอบ มีจำนวน 50 ข้อ ประกอบด้วย 5 มิติได้แก่ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ การแสดงออก การเปิดรับประสบการณ์ ความเป็นมิตร และความมีจิตสำนึก แต่ละมิติมีความหมายดังตารางที่ 4 คะแนนที่ได้จากการตอบมาตรวจวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ เป็นมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ตมีลักษณะช่วงคำตอบ 5 ช่วง 1 ถึง 5 โดยที่ 1 หมายถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 4

ความหมายแต่ละองค์ประกอบของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

ด้านที่	องค์ประกอบ	ความหมาย
1	ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism, N)	มีแนวโน้มที่จะมีอาการทางลบ เกิดความทุกข์ได้ง่าย เนื่องจากอารมณ์ที่แปรปรวน มีปัญหาในการปรับตัว ควบคุมตนเองได้น้อยกว่าผู้อื่น จัดการกับความเครียดได้ไม่ดี
2	การแสดงออก (Extraversion, E)	ชอบเข้าสังคม กล้าแสดงออก กระตือรือร้น ำเริง มองโลกในแง่ดี ชอบความตื่นเต้น ชอบอยู่กับผู้คนจำนวนมาก
3	การเปิดรับประสบการณ์ (Openness to Experience, O)	ชอบจินตนาการ ชื่นชอบศิลปะ ความสวยงาม และ ความหลากหลาย มีความสงสัยใคร่รู้ ชอบแนวคิดใหม่ๆ สิ่งแปลกใหม่และมีความนิยมที่เบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานของสังคม
4	ความเป็นมิตร (Agreeableness, A)	เห็นใจผู้อื่น ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น มองเห็นประโยชน์ของผู้อื่นเป็นหลัก มอบความจริงใจให้ผู้อื่น
5	ความมีจิตสำนึก (Conscientiousness, C)	ควบคุมตนเอง วางแผน มีระเบียบวินัย ชอบแบบแผน รอบคอบ มีความตั้งใจแน่วแน่ในการทำงาน ตรงต่อเวลา

การผูกมัดกับคู่สมรส หมายถึง ความผูกพันทางจิตใจ และแรงจูงใจที่จะสาน ความสัมพันธ์แบบคู่สมรสให้ดำเนินต่อไป ในงานวิจัยนี้ การผูกมัดกับคู่สมรส หมายถึง คะแนนที่ได้ จากการตอบมาตรวัดการผูกมัดกับคู่สมรส เป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ตที่มีลักษณะช่วง คำตอบ 5 ช่วง 1 ถึง 5 โดยที่ 1 หมายถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง มาตรวัดการผูกมัดกับคู่สมรสมีจำนวน 18 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบองค์ประกอบละ 6 ข้อ ได้แก่ ความพึงพอใจ คุณภาพของทางเลือก และการลงทุน แต่ละองค์ประกอบมีความหมายดัง แสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5

ความหมายแต่ละองค์ประกอบของการผูกมัดกับคู่สมรส

ด้านที่	องค์ประกอบ	ความหมาย
1	ความพึงพอใจ (Satisfaction)	ความรู้สึกทางบวกต่อความสัมพันธ์ ความรู้สึกชอบและพอใจ
2	คุณภาพของทางเลือก (Alternative quality)	บุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตนที่มีความน่าดึงดูดใจ น่าสนใจ ชวนให้หลงใหล
3	การลงทุน (Investment)	สิ่งที่คุณค่าได้มอบให้กับคู่สมรสของตนเองด้วยความเต็มใจเป็นได้ทั้งรูปธรรมและนามธรรม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการนอกใจ ซึ่งผลงานวิจัยนี้ทำให้ทราบถึงข้อเท็จจริงของการนอกใจบางประการอันจะเป็นแนวทางป้องกัน ปรับปรุงและแก้ไข พฤติกรรมการนอกใจในคู่สมรส
2. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของพฤติกรรมการนอกใจของเพศหญิงและเพศชาย
3. ได้เครื่องมือวัดการผูกมัดกับคู่รักและวัดพฤติกรรมการนอกใจ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการศึกษาความสัมพันธ์ของคู่รักหรือคู่สมรส

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อพฤติกรรมการนอกใจในคู่สมรส โดยมีการผูกมัดกับคู่สมรส ความพึงพอใจในคู่สมรส และความเคร่งศาสนาเป็นตัวแปรส่งผ่าน เป็นการทดสอบ 2 โมเดลได้แก่ โมเดลพฤติกรรมนอกใจของเพศชายและโมเดลพฤติกรรมการนอกใจของเพศหญิง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นคนวัยทำงานเพศหญิง 254 คน และเพศชาย 261 คนที่สมรสแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องเป็นคู่สมรสกัน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบบโควตา (Quota sampling) โดยมีเกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่างจากบุคคลที่จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีระยะเวลาจดทะเบียนสมรสไม่ต่ำกว่า 6 เดือน และเป็นคู่สมรสที่มีความรักกับเพศตรงกันข้าม (heterosexual) เหตุผลที่เลือกประชากรกลุ่มที่มีระยะเวลาจดทะเบียนสมรสไม่ต่ำกว่า 6 เดือนเพราะเป็นคู่สมรสที่ผ่านช่วงข่าวใหม่ปลามันและการปรับตัวเข้าหากันพอสมควร จึงสามารถที่จะตรวจสอบความสัมพันธ์ได้ เพื่อป้องกันความแตกต่างทางศาสนาในงานวิจัยนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาพุทธเท่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย มาตรฐานบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มาตรฐานพฤติกรรมการนอกใจ มาตรฐานความพึงพอใจในคู่สมรส มาตรฐานบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ มาตรฐานการผูกมัดกับคู่สมรส และมาตรฐานประเภทการนอกใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. มาตรฐานวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

มาตรฐานวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในงานวิจัยนี้พัฒนาข้อกระทงเพิ่มเติมจากที่ ชิต ศุภางค์ รังษีสมบัติศิริ (2550) พิมประพา จรัลรัตนกุล (2550) นุชารัตน์ มุงคุณ (2550) และ ปฏิภากร นาครอด (2550) ได้พัฒนาไว้เป็นมาตร 45 ข้อ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 8 ด้าน เป็น ข้อกระทงด้านบวก 34 ข้อ และข้อกระทงด้านลบ 11 ข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .89 จากนั้นผู้วิจัยร่วมกับ หยกฟ้า อิศรานนท์ ผกาทิพย์ ชันติพงษ์ และวันวิสาข์ เอกกรณ์พงศ์ ภายใต้ การดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักคณางค์ มณีศรี เขียนข้อกระทงขององค์ประกอบที่มีจำนวน ข้อน้อยกว่าด้านอื่นๆ เพิ่มขึ้น ตามโครงสร้างจาก Narcissistic Personality Inventory (NPI) ของ Raskin และ Terry (1988) อีกจำนวน 70 ข้อ โดยเขียนข้อกระทงเพิ่มเพียง 4 ด้าน คือ ด้านอำนาจ หน้าที่ 20 ข้อ ด้านความเหนือกว่า 18 ข้อ ด้านทะนงตน 19 ข้อ และด้านการหัวนโหมมากกว่าปกติ 13 ข้อ โดยรวมกับข้อกระทงเดิม 45 ข้อ จึงมีข้อกระทงทั้งหมด 115 ข้อ ดังตารางที่ 6

สำหรับการพัฒนามาตรฐานวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีขั้นตอนดังนี้

1.1 นำเอามาตรไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นิสิต นักศึกษา และกลุ่มคนทำงาน จำนวน 402 คน ลักษณะทางประชากรศาสตร์แสดงดังตารางที่ 7 ลักษณะของแบบสอบถามเป็น มาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) มีระดับการตอบ 5 ระดับ โดยข้อกระทงในทิศ ทางบวก มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอๆ กัน
- 4 หมายถึง เห็นด้วย
- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

หากเป็นข้อกระทงในทิศทางลบ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 1 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง เห็นด้วย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอๆ กัน
- 4 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 5 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 6

จำนวนข้อกระทงในการพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง จำแนกตามองค์ประกอบ (115 ข้อ)

องค์ประกอบ	ข้อกระทงเดิม				ข้อกระทงที่สร้างเพิ่ม			รวม
	ทางบวก	ทางลบ	รวม	α	ทางบวก	ทางลบ	รวม	
อำนาจหน้าที่	2	2	4	.72	14	6	20	24
ความเหนือกว่า	5	-	5	.82	14	4	18	23
ความสามารถในการพึ่งตนเอง	7	-	7	.85	-	-	-	7
การแสวงหาผลประโยชน์	8	-	8	.88	-	-	-	8
การสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่	1	5	6	.82	-	-	-	6
การชอบแสดงออก	3	4	7	.87	-	-	-	7
ทะนงตน	4	-	4	.84	16	3	19	23
การหวั่นไหวมากกว่าปกติ	4	-	4	.74	12	1	13	17
รวม	34	11	45		56	14	70	115

หมายเหตุ ในช่อง α เป็นค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาในแต่ละองค์ประกอบจากมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองปี 2550

1.2 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อกระทง (Item analysis) โดยแบ่งระหว่างกลุ่มสูงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 และกลุ่มต่ำเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จากนั้นนำคะแนนมาวิเคราะห์ด้วยสถิติที (*t*-test) เพื่อทดสอบนัยสำคัญของผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เลือกข้อกระทงที่สามารถจำแนกกลุ่มและสูงกลุ่มต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติทางเดียวที่ .05 พบว่ามีข้อกระทงที่ไม่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 11 ข้อ จึงมีข้อกระทงที่ผ่านการทดสอบทั้งหมด 104 ข้อ โดยแต่ละด้านมีข้อที่ผ่านการคัดเลือกดังนี้

1. ด้านอำนาจหน้าที่ 22 ข้อ
2. ด้านความเหนือกว่า 22 ข้อ

3. ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง 7 ข้อ
4. ด้านการแสวงหาผลประโยชน์ 8 ข้อ
5. ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ 3 ข้อ
6. ด้านการขอแสดงออก 5 ข้อ
7. ด้านทะนงตน 21 ข้อ
8. ด้านการหวั่นไหวมากกว่าปกติ 16 ข้อ

ตารางที่ 7

จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ใช้ในชั้นพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง จำแนกตามลักษณะพื้นฐานต่างๆ (N = 402)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	272	67.70
ชาย	126	31.30
ไม่ระบุ	4	1.00
รวม	402	100
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ (ปี)		
17-23	233	57.96
24-30	103	25.62
31-37	29	7.21
38-44	11	2.74
45-51	6	1.49
52-60	13	3.24
ไม่ระบุ	7	1.74
รวม	402	100

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
นิสิต/นักศึกษา	235	58.46
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	1.24
พนักงานบริษัทเอกชน	123	30.60
ข้าราชการ	5	1.24
ธุรกิจส่วนตัว	21	5.22
อื่นๆ	8	1.99
ไม่ระบุ	5	1.25
รวม	402	100
การศึกษา		
ประถมศึกษา	3	0.74
มัธยมศึกษาตอนต้น	4	1.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย	57	14.18
อนุปริญญา/ปวส.	20	4.97
ปริญญาตรี	287	71.39
สูงกว่าปริญญาโท	27	6.72
ไม่ระบุ	4	1.00
รวม	402	100

1.3 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ทั้งหมดในมาตร (corrected item-total correlation) โดยคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าค่าวิกฤต, $r(400) = .087$ พบว่ามีข้อกระทง 12 ข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้อทั้งหมดในมาตรต่ำกว่าค่าวิกฤต จึงตัดข้อกระทงออก เหลือข้อ

กระทงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 92 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในแบบแอลฟาของ Cronbach (Cronbach's alpha coefficient of internal consistency) เท่ากับ .96

1.4 นำข้อกระทงที่ผ่านการทดสอบมาวิเคราะห์หองค์ประกอบแยกแต่ละด้านพบว่าด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่มีข้อกระทงผ่านการทดสอบเพียง 1 ข้อ และด้านการขอแสดงออกมีข้อกระทงผ่านการทดสอบเพียง 3 ข้อ เมื่อทดสอบด้วยโมเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้น (Structural equation model) ก็พบว่า ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่มีค่าสัมประสิทธิ์ติดลบ จึงได้ร่วมกับหยกฟ้า อิศรานนท์ และผลกาทิพย์ ชันติพงษ์ ทำการสร้างข้อกระทงเพิ่มเติมทั้งสองด้านใหม่อีกครั้งหนึ่ง ส่วนในองค์ประกอบด้านอื่น ได้นำข้อกระทงที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ในมาตรอันดับสูงสุดมาใช้ รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 80 ข้อดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8

จำนวนข้อกระทงในการพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองจำแนกตามองค์ประกอบ(80 ข้อ)

องค์ประกอบ	ข้อกระทงเดิม			ข้อกระทงที่สร้างเพิ่ม			รวม	α
	ทาง	ทาง	รวม	ทาง	ทาง	รวม		
	บวก	ลบ		บวก	ลบ			
อำนาจหน้าที่	8	-	8	-	-	-	8	.75
ความเหนือกว่า	8	-	8	-	-	-	8	.87
ความสามารถในการพึ่งตนเอง	7	-	7	-	-	-	7	.88
การแสวงหาผลประโยชน์	8	-	8	-	-	-	8	.78
การสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่	-	1	1	16	-	16	17	.76
การขอแสดงออก	3	4	7	8	1	9	16	.86
ทะนงตน	8	-	8	-	-	-	8	.82
การหวั่นไหวมากกว่าปกติ	8	-	8	-	-	-	8	.75
รวม	50	5	55	24	1	25	80	

1.5 นำข้อกระทงจำนวน 80 ข้อไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนิสิต นักศึกษา และกลุ่มคนทำงานจำนวน 274 คน ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของข้อมูลดังตารางที่ 9 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อกระทง (Item Analysis) ซึ่งแบ่งระหว่างกลุ่มสูงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 และกลุ่มต่ำเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จากนั้นนำคะแนนจากข้อกระทงมาวิเคราะห์ด้วยสถิติที่ (t -test) เช่นเดียวกับข้อ 1.2 พบว่ามีข้อกระทงที่ไม่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 3 ข้อ จึงมีข้อกระทงที่ผ่านการทดสอบทั้งหมด 77 ข้อ

ตารางที่ 9

จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ใช้ในชั้นพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง จำแนกตามลักษณะพื้นฐานต่างๆ (N = 274)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	162	59.12
หญิง	106	38.69
ไม่ระบุ	6	2.19
รวม	274	100.00
อายุ		
16-25	213	77.74
26-35	28	10.22
36-45	11	4.01
46-55	9	3.28
56 ปีขึ้นไป	2	0.73
ไม่ระบุ	11	4.02
รวม	274	100.00

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
นิสิต/นักศึกษา	206	75.18
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	4.75
พนักงานบริษัทเอกชน	32	11.68
ข้าราชการ	1	0.36
อื่นๆ	8	2.92
ไม่ระบุ	14	5.11
รวม	274	100
การศึกษา		
ปริญญาตรี	233	85.04
สูงกว่าปริญญาตรี	27	9.85
ไม่ระบุ	14	5.11
รวม	274	100

1.6 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ทั้งหมดในมาตร เช่นเดียวกับข้อ 1.3 นำข้อกระทงที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าค่าวิกฤต $r(272) = .106$ พบว่ามีข้อกระทง 13 ข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จึงมีข้อกระทงทั้งหมด 64 ข้อที่ผ่านเกณฑ์ มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในแบบแอลฟาของ Cronbach เท่ากับ .95

1.7 คัดเลือกข้อกระทงแต่ละองค์ประกอบที่เหลือขององค์ประกอบละ 6 ข้อ โดยคัดเลือกจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ในแต่ละด้านที่มีค่าสูงสุดจึงมีข้อกระทงรวมทั้งหมด 48 ข้อ

1.8 ทดสอบด้วยโมเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้นเพื่อตรวจสอบความตรง โดยแบ่งเป็น 8 องค์ประกอบ พบว่าโมเดลมีความเหมาะสม (fit) สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์เท่ากับ 19.64 ค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .05 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .98

2. มาตรการวัดพฤติกรรมการนอกใจ

พฤติกรรมการนอกใจของต่างประเทศแบ่งเป็นพฤติกรรมการนอกใจออกเป็นทางกายและทางอารมณ์และโดยส่วนมากจะมุ่งเน้นไปทางด้านทางกาย มาตรการของต่างประเทศมีข้อคำถามที่มีเนื้อหาหลักซึ่งและเป็นเรื่องส่วนตัวมากเมื่อเปรียบเทียบกับสังคมไทย เช่น “ให้ท่านประเมินโอกาสที่ท่านจะจูบอย่างดูดีเท่ากับเพศตรงกันข้ามคนอื่นในปีหน้า” เนื่องจากความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมตะวันตกและตะวันออก และพฤติกรรมการนอกใจเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ผู้วิจัยจึงได้สร้างข้อกระทงเองโดยดัดแปลงให้มีเนื้อหาเหมาะสมกับสังคมไทย เริ่มจากสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการนอกใจจากบุคคลทั่วไป เช่น ญาติพี่น้อง เพื่อน คนรู้จักนอกจากนี้ยังได้ตั้งกระทงในอินเทอร์เน็ตเพื่อสอบถามว่า “พฤติกรรมใดบ้างที่ท่านคิดว่าเป็นการนอกใจ” จากนั้นจึงคัดพฤติกรรมการนอกใจมาได้ 33 ลักษณะ เช่น การกอด การแอบพบเจอ เป็นต้น และเขียนข้อกระทงสอบถามว่าผู้ตอบได้ทำพฤติกรรม 33 ลักษณะดังกล่าวหรือไม่ ได้ข้อคำถาม 33 ข้อ โดยได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาของข้อกระทงภายใต้การดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักนรงค์ มณีศรี เมื่อพิจารณาเนื้อหาของข้อคำถามพบว่าบางข้อมีเนื้อหาที่คล้ายคลึงกันและเป็นข้อคำถามที่มีเนื้อหาที่ตรงเกินไป ผู้ตอบในวัฒนธรรมไทยอาจตีความเป็นเรื่องไม่สมควรตอบจึงตัดข้อกระทงทิ้งไป 7 ข้อเหลือข้อกระทงทั้งสิ้น 26 ข้อแบบสอบถามพฤติกรรมการนอกใจแบ่งออกเป็น 4 ตอน

2.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended) และแบบเลือกตอบ โดยถามถึงข้อมูลทั่วไปและข้อมูลส่วนตัวที่เกี่ยวข้องชีวิตสมรส เช่น อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา ระยะเวลาการคบหาดูใจ และสถานะการมีบุตรรวมจำนวน 15 ข้อ

2.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการนอกใจ มีจำนวน 26 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่าแบบเปอร์เซ็นต์ มีลักษณะช่วงคำตอบแบ่งเป็นช่วงละ 10 เปอร์เซ็นต์เริ่มตั้งแต่ 0-100 เปอร์เซ็นต์ และมีช่องให้เลือกหากพฤติกรรมนั้นๆ ได้เกิดขึ้นจริง 0 เปอร์เซ็นต์ หมายถึง ไม่มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ 10 เปอร์เซ็นต์ หมายถึง มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ร้อยละ 10 20 เปอร์เซ็นต์ หมายถึง มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ร้อยละ 20

30 เปอร์เซนต์ หมายถึง มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ร้อยละ 30
 40 เปอร์เซนต์ หมายถึง มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ร้อยละ 40
 50 เปอร์เซนต์ หมายถึง มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ร้อยละ 50
 60 เปอร์เซนต์ หมายถึง มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ร้อยละ 60
 70 เปอร์เซนต์ หมายถึง มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ร้อยละ 70
 80 เปอร์เซนต์ หมายถึง มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ร้อยละ 80
 90 เปอร์เซนต์ หมายถึง มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ร้อยละ 90
 100 เปอร์เซนต์ หมายถึง มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ร้อยละ 100
 หากกาเครื่องหมายในช่องสี่เหลี่ยมที่มีข้อความกำกับว่าเกิดขึ้นจริง หมายถึง ได้กระทำ
 พฤติกรรมนั้นๆ แล้ว แบบสอบถามเรื่องนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า “เพศตรงข้าม” แทนคำว่า “เพศตรงกัน
 ข้าม” ซึ่งเป็นศัพท์ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 เพื่อให้สอดคล้องกับบท
 สนทนาในชีวิตประจำวันซึ่งน่าจะสื่อความได้ชัดเจนกว่า

มาตรวัดพฤติกรรมการนอกใจนี้สร้างขึ้นเองโดยมีพื้นฐานมาจากวัฒนธรรมไทย และทุกข้อ
 คำถามเป็นการสอบถามถึงลักษณะพฤติกรรมการนอกใจที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ผู้วิจัยจึงไม่ได้ทำ
 การวิเคราะห์ข้อกระทง เนื่องจากไม่สามารถตัดข้อกระทงข้อใดข้อหนึ่งออกไปได้เพราะจำเป็นต้อง
 เก็บข้อคำถามทุกข้อคำถามไว้

2.2 นำข้อกระทงทั้ง 26 ข้อมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) เพื่อตรวจสอบ
 ความตรงของมาตร สกัดปัจจัยโดยวิธีองค์ประกอบหลัก (Principal component analysis) ปัจจัย
 แบบตั้งฉาก (varimax) ข้อกระทงที่อยู่ในมิติเดียวกันจะต้องมีน้ำหนักบรรจุ (factor loading) สูงสุด
 อยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน โดยคัดเลือกเฉพาะข้อกระทงที่มีน้ำหนักบรรจุสูงสุดอยู่ในองค์ประกอบนั้น
 และค่าน้ำหนักบรรจุของข้อกระทงต้องมีค่าสูงกว่า .30 วิเคราะห์องค์ประกอบครั้งที่ 1 ได้ออกมา
 เป็น 3 องค์ประกอบ ($KMO = .97, p < .001$) และจากการทดสอบด้วยสถิติบาร์ทเล็ตต์ (Bartlett
 test of sphericity) พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\chi^2(131) =$
 $17,198.34, p < .000$ แสดงว่าตัวแปรเหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Hair, Black,
 Babin, Anderson, & Tatham, 2006) ซึ่งพบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์องค์ประกอบทั้ง 26
 ข้อ

2.3 นำข้อกระทงแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบตามผลการวิเคราะห์องค์ประกอบมาตั้งชื่อ
 ได้คือ องค์ประกอบที่ 1 พฤติกรรมการนอกใจ (Infidelity) มีจำนวน 13 ข้อสามารถอธิบายความ
 แปรปรวนได้ร้อยละ 65.39 องค์ประกอบที่ 2 พฤติกรรมก่อนการนอกใจ (Pre-infidelity) มีจำนวน
 10 ข้อ สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.16 และองค์ประกอบที่ 3 การนอกใจผ่าน

ช่องทางอินเทอร์เน็ต(Cyber infidelity) มีจำนวน 3 ข้อ สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.18 ซึ่งทั้ง 3 ข้อประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 75.72

2.4 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ทั้งหมดในมาตร (corrected item-total correlation) ของข้อประกอบพฤติกรรมนอกใจมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในแบบแอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .97 ของข้อประกอบพฤติกรรมก่อนการนอกใจมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในแบบแอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .96 ของข้อประกอบการนอกใจผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในแบบแอลฟาของ Cronbach เท่ากับ .87

3. มาตรการวัดความพึงพอใจในคู่สมรส

มาตรนี้ได้พัฒนามาจาก มาตรการวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรักของสิรินรัตน์ ศรีสรवल (2547) ซึ่งพัฒนาขึ้นตามแนวทางของ Murray, Holmes, และ Griffin (1996 อ้างถึงใน สิรินรัตน์ ศรีสรवल) จำนวน 23 ข้อ เป็นข้อกระทงทางบวก 14 ข้อ ข้อกระทงทางลบ 9 ข้อ และมาตรการวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรสของนันทกานต์ วงษ์ปัญญา (2542) ซึ่งพัฒนาขึ้นตามแนวทางของ Rampel, Holmes, และ Zanna (1985 อ้างถึงใน นันทกานต์ วงษ์ปัญญา) เลือกข้อกระทงที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อกระทงทางบวก 8 ข้อ ข้อกระทงทางลบ 2 ข้อ จากนั้นสร้างข้อกระทงเพิ่มอีก 7 ข้อเป็นข้อกระทงทางบวก 4 ข้อ ข้อกระทงทางลบ 3 ข้อ รวมทั้งหมด 40 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง รายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10

จำนวนข้อกระทงในการพัฒนามาตรการวัดความพึงพอใจในคู่สมรส

มาตรวัด	ข้อกระทงเดิม			ข้อกระทงที่สร้างเพิ่ม			รวม
	ทางบวก	ทางลบ	รวม	ทางบวก	ทางลบ	รวม	
ความพึงพอใจใน	14	9	23	-	-	-	23
ความสัมพันธ์กับคนรัก							
ความพึงพอใจในชีวิตสมรส	8	2	10	4	3	7	17
รวม	22	11	33	4	3	7	40

3.1 นำมาตรงจำนวน 40 ข้อดังกล่าวให้กลุ่มตัวอย่าง 104 คนตอบ โดยเป็นคู่สมรสที่จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมายในเขตกรุงเทพมหานคร มีระยะเวลาจดทะเบียนสมรสไม่ต่ำกว่า 6 เดือน ลักษณะกลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11

จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ใช้ในชั้นพัฒนามาตรวัดความพึงพอใจในคู่สมรส มาตราวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ มาตราวัดการผูกมัดกับคู่สมรส และมาตราวัดประเภทการนอกใจ (N = 104)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	41	39.42
หญิง	63	60.58
รวม	104	100
อายุ (ปี)		
26-35	36	34.62
36-45	38	36.54
46-55	25	24.04
56 ปีขึ้นไป	5	4.80
รวม	104	100
การศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	9	8.65
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	12	11.54
ปริญญาตรี	57	54.81
ปริญญาโท	26	25.00
รวม	104	100

3.2 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อกระทง ซึ่งแบ่งระหว่างกลุ่มสูงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 และกลุ่มต่ำเปอร์เซ็นต์ไทล์ 27 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จากนั้นนำคะแนนจากข้อกระทงมาวิเคราะห์ด้วยสถิติที่ (*t test*) พบว่าข้อกระทงทั้ง 40 ข้อผ่านเกณฑ์การคัดเลือก

3.3 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่น ๆ ทั้งหมดในมาตร โดยคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าค่าวิกฤต, $r(102) = .168$ พบว่าไม่มีข้อกระทงใดเลยที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จึงมีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความคงที่แบบแอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .97

3.4 คัดเลือกข้อกระทงที่มีจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อทั้งหมดในมาตรที่มีค่าสูงสุดเหลือ 10 ข้อ เพื่อตัดปัญหาข้อกระทงที่มากเกินไป ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามได้

3.5 นำข้อกระทงทั้ง 10 ข้อมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) เพื่อตรวจสอบความตรงของมาตร สกัดปัจจัยโดยวิธีองค์ประกอบหลัก (Principal component analysis) ปัจจัยแบบตั้งฉาก (varimax) ข้อกระทงที่อยู่ในมิติเดียวกันจะต้องมีน้ำหนักบรรจุ (factor loading) สูงสุดอยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน โดยคัดเลือกเฉพาะข้อกระทงที่มีน้ำหนักบรรจุสูงสุดอยู่ในองค์ประกอบนั้น และค่าน้ำหนักบรรจุของข้อกระทงต้องมีค่าสูงกว่า .30 วิเคราะห์องค์ประกอบครั้งที่ 1 ได้ออกมาเป็น 1 องค์ประกอบ ($KMO = .97, p < .001$) และจากการทดสอบด้วยสถิติบาร์ทเล็ตต์ พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\chi^2(62) = 3,853.96, p < .000$ แสดงว่าตัวแปรเหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งพบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์องค์ประกอบทั้ง 10 ข้อ

4. มาตรการวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

มาตรนี้พัฒนาโดยขวัญเรือน แสงเงิน (2546) ร่วมกับนิตยา เมธาพิพัฒน์ (2546) และศุภดิ คุวสานนท์ (2546) ตามแนวโครงสร้าง NEO PI-R ของ Costa และ McCrae (1992 อ้างถึงในขวัญเรือน แสงเงิน, 2546) มีข้อกระทงจำนวน 50 ข้อ ประกอบไปด้วย 5 มิติ คือ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ การแสดงออก การเปิดรับประสบการณ์ ความเป็นมิตรและการมีจิตสำนึก มิติละ 10 ข้อกระทง

ผู้วิจัยประเมินคุณภาพของเครื่องมือเพิ่มเติม โดยหาความเที่ยงของมาตรด้วยวิธีการวัดซ้ำ (test-retest) นำมาตรไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชา 3800101 จิตวิทยาทั่วไป ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2551 จำนวน

328 คน ในการวัดครั้งแรกได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .68 หลังจากนั้นอีกประมาณ 1 เดือนจึงได้ทำการวัดซ้ำครั้งที่สองได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .73 เมื่อนำการวัดทั้งสองครั้งมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่ามาตรวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่วัดทั้งสองครั้งมีสหสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 5 มิติ รายละเอียดดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12

จำนวนข้อกระทงมาตรวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

มิติ	ข้อมูลปี 2546 (N = 1,502)			ข้อมูลปี 2551 (N = 328)		
	ข้อ กระทง ทาง บวก	ข้อ กระทง ทาง ลบ	รวม ค่า สัมประสิทธิ์ แอลฟา	ค่า สัมประสิทธิ์ แอลฟา	ค่า สัมประสิทธิ์ แอลฟา	ค่า สหสัมพันธ์ การวัดครั้งที่ 1และ2
ความไม่มั่นคงทางอารมณ์	7	3	10	.75	.75	.87**
การแสดงออก	5	5	10	.81	.81	.91**
การเปิดรับประสบการณ์	10	-	10	.67	.72	.84**
ความเป็นมิตร	7	3	10	.64	.66	.86**
การมีจิตสำนึก	4	6	10	.81	.79	.91**
รวม	33	17	50	.68	.73	-

** $p < .01$, หนึ่งหาง.

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง เช่นเดียวกับมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

4.2 นำค่าเฉลี่ยทั้ง 5 องค์ประกอบมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) เพื่อตรวจสอบความตรงของมาตร สกัดปัจจัยโดยวิธีองค์ประกอบหลัก (Principal component analysis) ปัจจัยแบบตั้งฉาก (varimax) องค์ประกอบที่อยู่ในมิติเดียวกันจะต้องมีน้ำหนักบรรจุ (factor loading) สูงสุดอยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน โดยคัดเฉพาะข้อกระทงที่มีน้ำหนักบรรจุนสูงสุด

อยู่ในองค์ประกอบนั้นและค่าน้ำหนักบรรจุของข้อกระทงต้องมามีค่าสูงกว่า .30 วิเคราะห์องค์ประกอบครั้งที่ 1 ได้ออกมาเป็น 2 องค์ประกอบ ($KMO = .62, p < .001$) และจากการทดสอบด้วยสถิติบาร์เลตต์ พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\chi^2(15) = 244.96, p < .000$ แสดงว่าตัวแปรเหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งพบว่าผลการวิเคราะห์องค์ประกอบแบ่งออกเป็นองค์ประกอบทางบวกคือด้านการแสดงออก ด้านการเปิดรับประสบการณ์ และด้านความเป็นมิตร และองค์ประกอบที่สองเป็นองค์ประกอบทางลบ คือ ด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ และด้านการมีจิตสำนึก

5. มาตรการผูกมัดกับคู่สมรส

มาตรการผูกมัดกับคู่สมรสสร้างขึ้นตามในโครงสร้างของมาตร Relationship Questionnaire ของ Rusbult (1983) มีจำนวน 12 ข้อ เป็นมาตรประมาณค่า 5 ช่วง ประกอบด้วย การได้รับรางวัล (rewards) การสูญเสีย (costs) ความพึงพอใจ (Satisfaction) คุณภาพของทางเลือก (Alternative quality) การลงทุน (Investment) และการผูกมัดกับคู่รัก (Commitment) ผู้วิจัยเห็นว่างานวิจัยนี้ต้องการตรวจสอบโมเดลการผูกมัดกับคู่รัก จึงเลือกพัฒนาองค์ประกอบ 4 ด้านที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมการนอกใจคือ ความพึงพอใจ คุณภาพของทางเลือก การลงทุน และการผูกมัดกับคู่รักตนเองซึ่งมีจำนวน 11 ข้อ

การพัฒนามาตรการผูกมัดกับคู่สมรสมีขั้นตอนดังนี้

5.1 แปลข้อกระทงเป็นภาษาไทยและดัดแปลงลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต มีระดับการตอบ 5 ระดับเพื่อให้มาตรทุกมาตรในงานวิจัยนี้มีการประมาณค่าที่เท่ากันยกเว้นมาตรวัดพฤติกรรมการนอกใจ และสร้างเพิ่มตามโครงสร้างของ Relationship Questionnaire อีก 17 ข้อ และสร้างให้แต่ละด้านมีข้อกระทงที่เท่ากัน สรุปข้อกระทงของมาตรการผูกมัดกับคู่รักมีจำนวน 28 ข้อ ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13

จำนวนข้อกระทงในการพัฒนามาตรวัดการผูกมัดกับคู่สมรส

องค์ประกอบ	ข้อกระทงเดิม			ข้อกระทงที่สร้างเพิ่ม			รวม
	ทางบวก	ทางลบ	รวม	ทางบวก	ทางลบ	รวม	
ด้านความพึงพอใจ	3	-	3	2	2	4	7
ด้านทางเลือกที่มี คุณภาพ	2	-	2	5	-	5	7
ด้านการลงทุน	3	-	3	4	-	4	7
ด้านข้อผูกมัดกับคู่รัก ตนเอง	3	-	3	3	1	4	7
รวม	11	-	11	14	3	17	28

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง เช่นเดียวกับมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

5.2 นำมาตรไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ระบุในตารางที่ 10 และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อกระทง ซึ่งแบ่งระหว่างกลุ่มสูงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 และกลุ่มต่ำเปอร์เซ็นต์ไทล์ 27 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จากนั้นนำคะแนนจากข้อกระทงมาวิเคราะห์ด้วยสถิติที (t -test) พบว่าด้านการผูกมัดกับคู่รัก มีข้อกระทงที่ไม่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 1 ข้อ จึงมีข้อกระทงที่ผ่านการทดสอบทั้งหมด 27 ข้อ

5.3 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ทั้งหมดในมาตรโดยคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าค่าวิกฤต, $r(102) = .168$ พบว่าด้านความพึงพอใจ ด้านคุณภาพของทางเลือก และด้านการลงทุน ผ่านการคัดเลือกด้านละ 6 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในแบบแอลฟาของ Cronbach เท่ากับ .85, .81, และ .60 ตามลำดับ ด้านความพึงพอใจ ผ่านการคัดเลือกทั้ง 7 ข้อมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในแบบแอลฟาของ Cronbach เท่ากับ .84 จึง เพื่อให้แต่ละองค์ประกอบมีจำนวนข้อกระทงที่เท่ากัน จึงตัดข้อกระทงด้านความพึงพอใจ ทิ้งไป 1 ข้อ โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ทั้งหมดในมาตรที่มีค่า

น้อยที่สุด จึงมีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์เป็นข้อทางบวกจำนวน 22 ข้อ และเป็นข้อทางลบจำนวน 2 ข้อ ทั้งหมดเป็นจำนวน 24 ข้อ

5.4 เมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ เพื่อหาความตรงของมาตร โดยให้การวิเคราะห์ ส่วนประกอบमुखสำคัญ ผลการพิจารณาค่าสถิติดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน พบว่า ค่า KMO ด้านความพึงพอใจมีค่าเท่ากับ .89, $\chi^2(15) = 1,650.42, p < .000$ ด้านคุณภาพของทางเลือกมีค่าเท่ากับ .86, $\chi^2(15) = 1,403.66, p < .000$ และด้านการลงทุน มีค่าเท่ากับ .70, $\chi^2(15) = 439.23, p < .000$ ซึ่งค่า KMO มากกว่า .5 อีกทั้งเมื่อพิจารณาค่าไค-สแควร์ จากการทดสอบด้วยสถิติบาร์ทเล็ตต์ พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Hair, Black, Babin, Anderson, & Tatham, 2006)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยกำหนดองค์ประกอบให้เป็น 1 องค์ประกอบ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของ Rusbult (1983) องค์ประกอบด้านความพึงพอใจสามารถอธิบายความแปรปรวนในข้อกระทงทั้ง 6 ข้อได้ร้อยละ 64.02 องค์ประกอบด้านคุณภาพของทางเลือกอธิบายความแปรปรวนในข้อกระทงทั้ง 6 ข้อได้ร้อยละ 60.98 องค์ประกอบด้านการลงทุนอธิบายความแปรปรวนในข้อกระทงทั้ง 6 ข้อได้ร้อยละ 37.68 และน้ำหนักองค์ประกอบของแต่ละข้อกระทงของทุกองค์ประกอบก็สูงกว่า .3

6. มาตรการวัดประเภทการนอกใจ

มาตรการวัดประเภทการนอกใจสร้างตามโครงสร้างของมาตร Susceptibility to Infidelity ของ Buss และ Shackelford (1997) ซึ่งวัดประเภทการนอกใจ 2 ประเภทได้แก่ การนอกใจแบบมีใจให้และการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ มีจำนวน 2 ข้อ แต่ด้วยความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม จึงดัดแปลงข้อคำถามให้เหมาะสมกับสังคมไทย โดยสร้างข้อกระทงด้านการนอกใจแบบมีใจให้ 3 ข้อ และข้อกระทงด้านการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ 3 ข้อ เป็นข้อกระทงทางบวกทั้ง 6 ข้อ เนื่องจากด้วยข้อกระทงที่มีจำนวนน้อย จึงได้นำข้อกระทงนี้ไปใส่ไว้รวมในมาตรการวัดการผูกมัดกับคู่รัก

ขั้นตอนของการพัฒนามาตรวัดประเภทการนอกใจมีดังนี้

6.1 แปลข้อกระทงจากมาตร Susceptibility to Infidelity จำนวน 2 ข้อเป็นภาษาไทยและเขียนข้อกระทงเพิ่มด้านละ 2 ข้อ รวม 6 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง เช่นเดียวกับมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

6.2 นำมาตรไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่แสดงในตารางที่ 10 และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อ
 กระทบ ซึ่งแบ่งระหว่างกลุ่มสูงเปอร์เซ็นต์ที่ 73 และกลุ่มต่ำเปอร์เซ็นต์ที่ 27 ของกลุ่มตัวอย่าง
 ทั้งหมด จากนั้นนำคะแนนจากข้อกระทบมาวิเคราะห์ด้วยสถิติที่ (t -test) พบว่าข้อกระทบทั้ง 6 ข้อ
 ผ่านเกณฑ์การคัดเลือก

6.3 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทบแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ
 ทั้งหมดในมาตรโดยคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าค่าวิกฤต, $r(102) =$
 $.168$ พบว่าด้านการนอกใจแบบมีใจให้ไม่ผ่านการคัดเลือก 1 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง
 ภายในแบบแอลฟาของ Cronbach เท่ากับ $.41$ ด้านการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ผ่านการ
 คัดเลือกทั้ง 3 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในแบบแอลฟาของ Cronbach เท่ากับ $.65$
 เนื่องจากจำนวนข้อกระทบที่เหลือน้อยและทั้งสองด้านมีจำนวนข้อคำถามไม่เท่ากัน ผู้วิจัยจึงได้คง
 ข้อกระทบทั้ง 6 ข้อไว้ดั้งเดิมและคิดข้อกระทบเพิ่มขึ้นอีกด้านละ 2 ข้อ เป็นด้านละ 5 ข้อ รวมทั้งสอง
 ด้านเป็น 10 ข้อ

6.4 นำมาตรที่ปรับปรุงเพิ่มข้อกระทบไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ระบุในตารางที่ 13
 และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อกระทบ ซึ่งแบ่งระหว่างกลุ่มสูงเปอร์เซ็นต์ที่ 73 และกลุ่มต่ำ
 เปอร์เซ็นต์ที่ 27 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จากนั้นนำคะแนนจากข้อกระทบมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ
 ที่ (t -test) พบว่าไม่มีข้อกระทบที่ไม่ผ่านการคัดเลือกเลย จึงมีข้อกระทบที่ผ่านการทดสอบทั้งหมด
 10 ข้อ

6.5 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทบแต่ละข้อกับผลรวมของข้อ
 อื่นๆ ทั้งหมดในมาตร โดยคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าค่าวิกฤต, $r(513) =$
 $.473$ พบว่ามีข้อกระทบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ด้านละ 1 ข้อ จึงมีข้อกระทบที่ผ่านการคัดเลือกทั้งหมด 8
 ข้อ ด้านการนอกใจแบบมีใจให้มีความสอดคล้องภายในแบบแอลฟาของ
 Cronbach เท่ากับ $.81$ และด้านการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์มีความสอดคล้อง
 ภายในแบบแอลฟาของ Cronbach เท่ากับ $.84$

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างที่จดทะเบียนสมรสถูกต้องตาม
 กฎหมายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีระยะเวลาจดทะเบียนสมรสไม่ต่ำกว่า 6 เดือน และเป็นคู่
 สมรสที่มีความรักกับเพศตรงกันข้าม (Heterosexual) จำนวน 950 คน โดยใช้วิธีสอบถามเพื่อขอ
 ความร่วมมือให้เข้าร่วมโครงการศึกษาความสัมพันธ์ในคู่สมรส เมื่อได้รับการตอบรับที่จะร่วมมือจึง

ยื่นขอเอกสารที่มีแบบสอบถามพร้อมซองติดแสตมป์ให้ส่งคืนทางไปรษณีย์ โดยให้ผู้ร่วมการทดลองเป็นผู้ปิดผนึกซอง ที่หน้าซองระบุว่า “โครงการศึกษาความสัมพันธ์ในคู่สมรส” จำหน่ายถึงคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเจ้าหน้าที่ของคณะจิตวิทยาจะเป็นผู้รับของเอกสารจากบุรุษไปรษณีย์และมอบให้กับผู้วิจัยเพียงผู้เดียวเท่านั้น ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 4 เดือน แจกแบบสอบถามออกไปทั้งหมด 950 ชุด ได้แบบสอบถามกลับมาทั้งหมด 556 ชุด คิดเป็นร้อยละ 58 เป็นข้อมูลสมบรูณ์ที่นำมาใช้ได้ 544 ชุด และเป็นข้อมูลของบุคคลที่นับถือศาสนาพุทธ 515 ชุด และข้อมูลของบุคคลที่นับถือศาสนาอื่นที่ไม่ใช่ศาสนาพุทธ 29 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ ต้องการศึกษอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ความเคร่งครัดศาสนา การเปิดรับประสบการณ์ และการมีจิตสำนึก ต่อพฤติกรรมการนอกใจคู่สมรส และศึกษาอิทธิพลส่งผ่านของการผูกมัดกับคู่สมรสและความพึงพอใจในคู่สมรส จึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมลิสเรล (LISREL) วิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling หรือ SEM) เพื่อทดสอบสมมติฐานว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจคู่สมรส โดยมีการผูกมัดกับคู่สมรสและความพึงพอใจในคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่าน และความเคร่งครัดศาสนาสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจคู่สมรสได้ และใช้สถิติทีแบบกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (t -test independent groups) เพื่อทดสอบการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศของพฤติกรรมการนอกใจ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ร่วมการวิจัย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานวิจัย

NAR บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

AUT บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ด้านอำนาจหน้าที่

SFF บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง

SUP บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ด้านความเหนือกว่า

EXH บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ด้านการชอบแสดงออก

EXP บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ด้านแสวงหาผลประโยชน์

VAN บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ด้านทะนงตน

ENT บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่

HYP บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ด้านการหวั่นไหวมากกว่าปกติ

RELI ความเคร่งครัดศาสนา

MEBUD คะแนนความเคร่งครัดศาสนา

OPEN การเปิดรับประสบการณ์

MEO คะแนนการเปิดรับประสบการณ์

CON การมีจิตสำนึก

MEC คะแนนการมีจิตสำนึก

COM การผูกมัดกับคู่สมรส

SAT ด้านความพึงพอใจ

ALTER ด้านคุณภาพของตัวเลือก

INVEST ด้านการลงทุน

MSAT	ความพึงพอใจในคู่สมรส	
MEMSAT	คะแนนความพึงพอใจในคู่สมรส	
INFI	การนอกใจ	
MEINFI 1	การนอกใจด้านพฤติกรรมการนอกใจ	
MEINFI 2	การนอกใจด้านพฤติกรรมก่อนการนอกใจ	
MEINFI 3	การนอกใจด้านการนอกใจผ่านทางอินเทอร์เน็ต	
TOTAL	บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ความเคร่งครัดศาสนา การเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึก การผูกมัดกับคู่สมรส และความพึงพอใจในคู่สมรสและร่วมกัน ทำนาย	
TE	ผลรวมอิทธิพล	DE อิทธิพลทางตรง
		IE อิทธิพลทางอ้อม
GFI	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness-of-fit Index)	
NFI	ดัชนีวัดความเป็นปกติ (Normed Fit Index)	
RFI	ดัชนีวัดระดับความสัมพันธ์ (Relative Fit Index)	
RMR	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (Root Mean Square Residual)	
RMSEA	ค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (root mean square error of approximation)	

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของผู้ร่วมการวิจัย

ผู้ร่วมการวิจัยจำนวน 515 คน แบ่งเป็นเพศชาย 261 คน และเพศหญิง 254 คน มีอายุระหว่าง 20 ปี จนถึงอายุ 80 ปี เฉลี่ยอายุเท่ากับ 39.31 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยเป็นบุคคลที่จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมายและอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร รายละเอียดดังตารางที่ 14

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14

ลักษณะประชากรของผู้ร่วมการวิจัย (N = 515)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	261	50.70
หญิง	254	49.30
รวม	515	100.00
อายุ (ปี)		
20-25	48	9.32
26-30	76	14.76
31-35	79	15.34
36-40	82	15.92
41-45	71	13.79
46-50	72	13.98
51-55	54	10.49
56-60	20	3.88
60 ปีขึ้นไป	8	1.55
ไม่ระบุ	5	0.97
รวม	515	100.00

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	115	22.33
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	52	10.10
ปริญญาตรี	271	52.62
ปริญญาโท	68	13.20
สูงกว่าปริญญาโท	7	1.36
ไม่ระบุ	2	0.39
รวม	515	100.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ในงานวิจัยนี้ใช้มาตรวัด 6 มาตรวัดด้วยกันคือ มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มาตรวัดความพึงพอใจในคู่สมรส มาตรวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ มาตรวัดการผูกมัดกับคู่สมรส มาตรวัดประเภทการนอกใจ และมาตรวัดพฤติกรรมการนอกใจซึ่งมาตรวัดพฤติกรรมการนอกใจมีช่วงการประมาณค่าต่างจากมาตรอื่น ๆ ที่เป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง เพราะเป็นมาตรประมาณค่าแบบเปอร์เซ็นต์ช่วงละ 10 เปอร์เซ็นต์เริ่มตั้งแต่ 0-100 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นในการคิดคะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นได้แปลงคะแนนมาตรวัดพฤติกรรมการนอกใจให้เป็น 5 ช่วง เพื่อให้เท่ากับมาตรอื่นและใช้คะแนนค่าเฉลี่ยของทุกๆ มาตรในการวิเคราะห์ข้อมูล

มาตรวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบเป็นการวัดบุคลิกภาพทั้ง 5 ด้าน จากการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ลักษณะบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกเท่านั้นที่สามารถใช้เป็นตัวแปรในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้ ในงานวิจัยนี้จึงได้เลือกศึกษาเฉพาะบุคลิกภาพเพียง 2 ด้านนี้เท่านั้น ดังนั้นในการวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้างไม่ได้ใช้องค์ประกอบทั้ง 5 ด้านในการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เมื่อพิจารณาคะแนนต่ำสุด (Min) คะแนนสูงสุด (Max) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของตัวแปรที่ศึกษาจากตารางที่ 15

ตารางที่ 15

คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้
(N = 515)

ตัวแปร	Min	Max	M	SD
AUT	1.00	4.83	2.50	0.62
SFF	1.00	5.00	2.53	0.83
SUP	1.00	5.00	2.44	0.68
EXH	1.00	5.00	2.24	0.68
EXP	1.00	5.00	2.01	0.70
VAN	1.00	5.00	2.62	0.70
ENT	1.00	5.00	2.46	0.66
HYP	1.00	4.67	2.03	0.64
MEBUD	1.20	4.50	2.57	0.58
MEO	1.00	5.00	3.43	0.46
MEC	1.50	5.00	3.51	0.52
SAT	1.00	5.00	3.80	0.72
ALTER	1.00	5.00	2.29	0.80
INVEST	1.00	4.83	3.41	0.59
MEMSAT	1.20	5.00	3.80	0.76
MEINFI1	1.00	5.00	1.66	1.13
MEINFI2	1.00	5.00	1.93	1.27
MEINFI3	1.00	5.00	1.61	1.13

กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในระดับปานกลาง ค่ามัชฌิมเลขคณิตขององค์ประกอบด้านต่างๆ ของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีค่าระหว่าง 2.01 ถึง 2.62 คะแนนการผูกมัดกับคู่สมรสทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยเฉพาะมีความพึงพอใจต่อสภาพสมรสมีค่ามัชฌิมเลขคณิตค่อนข้างสูง ($M = 3.80$) และมีการลงทุนต่อการสมรสค่อนข้างสูง ($M = 3.41$) ในขณะที่เดียวกันคุณภาพของทางเลือกอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ($M = 2.29$) และเมื่อพิจารณาถึงความพึงพอใจในคู่สมรสปรากฏว่าอยู่ในระดับค่อนข้างสูงเช่นเดียวกัน ($M = 3.80$) กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการนอกใจในระดับต่ำ ค่ามัชฌิมเลขคณิตของพฤติกรรมการนอกใจทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การแสดงพฤติกรรมนอกใจ พฤติกรรมก่อนการนอกใจ และการนอกใจผ่านทางอินเทอร์เน็ต มีค่าระหว่าง 1.61 ถึง 1.93 เมื่อพิจารณาความเคร่งครัดศาสนาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่ามัชฌิมเลขคณิตในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ($M = 2.57$) ค่ามัชฌิมเลขคณิตของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบด้านการเปิดรับประสบการณ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($M = 3.43$) และด้านการมีจิตสำนึกอยู่ในระดับค่อนข้างสูงเช่นเดียวกัน ($M = 3.51$)

ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ทดสอบอิทธิพลกำกับเพศชายดังตารางที่ 16 พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ 18 ตัว มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 80 คู่ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 11 คู่ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ -.42 ถึง .92

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่อยู่ในตัวแปรแฝงเดียวกัน พบว่าตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรสังเกตได้ด้วยกันเองทุกตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีขนาดของความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ($.2 < r < .4$) จำนวน 8 คู่ ปานกลาง ($.4 < r < .6$) จำนวน 9 คู่ ค่อนข้างสูง ($.6 < r < .8$) จำนวน 11 คู่

เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของการพฤติกรรมการนอกใจทั้ง 3 ตัว พบว่า ด้านการนอกใจ (MEINF1) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับด้านทะนงตน (VAN) และด้านทางเลือกที่มีคุณภาพ (ALTER) แต่มีสหสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนความเคร่งครัดศาสนา (MEBUD) ด้านความพึงพอใจ (SAT) และด้านคะแนนความพึงพอใจในคู่สมรส (MEMSAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านพฤติกรรมก่อนการนอกใจ (MEINF2) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับด้านการขอแสดงออก (EXH) ด้านทะนงตน (VAN) ด้านทางเลือกที่มีคุณภาพ (ALTER) และด้านการนอกใจ (MEINF1) แต่มีสหสัมพันธ์ทางลบเช่นเดียวกับด้านการนอกใจ (MEINF1) คือคะแนนความ

เครื่องวัดศาสนา (MEBUD) ด้านความพึงพอใจ (SAT) และด้านคะแนนความพึงพอใจในคู่สมรส (MEMSAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการนอกใจผ่านทางอินเทอร์เน็ต (MEINF3) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับด้านอำนาจหน้าที่ (AUT) ด้านความเหนือกว่า (SUP) ด้านการชอบแสดงออก (EXH) ด้านทะนงตน (VAN) ด้านทางเลือกที่มีคุณภาพ (ALTER) ด้านการนอกใจ (MEINF1) และด้านพฤติกรรมก่อนการนอกใจ (MEINF2) แต่มีสหสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนการมีจิตสำนึก (MEC) ด้านความพึงพอใจ (SAT) ด้านคะแนนความพึงพอใจในคู่สมรส (MEMSAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาอิทธิพลกลุ่มเพศชาย (N = 261)

	AUT	SFF	SUP	EXH	EXP	VAN	ENT	HYP	MEBUD	MEO	MEC	SAT	ALTER	INVEST	MEMSAT	MEINF1	MEINF2	MEINF3
1.AUT	(.78)																	
2.SFF	.50**	(.88)																
3.SUP	.81**	.60**	(.84)															
4.EXH	.56**	.33**	.60**	(.83)														
5.EXP	.55**	.47**	.55**	.49**	(.83)													
6.VAN	.53**	.28**	.61**	.64**	.37**	(.86)												
7.ENT	.63**	.50**	.70**	.65**	.64**	.60**	(.81)											
8.HYP	.33**	.28**	.34**	.39**	.61**	.35**	.48**	(.82)										
9.MEBUD	.06	.06	.06	.09	-.02	.03	.01	.08	(.86)									
10.MEO	.19**	.07	.15*	.10	.03	.17**	.15*	-.01	.03	(.73)								
11.MEC	-.07	-.05	-.08	-.14*	-.22**	-.03	-.17**	-.27**	.22**	.29**	(.75)							
12.SAT	.02	.02	-.04	-.10	-.14*	.01	-.10	-.21**	.09	.28**	.33**	(.86)						
13.ALTER	.25**	.09	.30**	.28**	.28**	.26**	.21**	.29**	-.15*	-.06	-.31**	-.43**	(.85)					
14.INVEST	.09	.07	.06	-.03	-.04	.09	.03	-.05	.01	.37**	.20**	.66**	-.16**	(.60)				
15.MEMSAT	.01	.00	-.04	-.10	-.17**	-.01	-.11	-.24**	.09	.26**	.36**	.92**	-.42**	.66**	(.93)			
16.MEINF1	.08	-.06	.12	.16*	.06	.21**	.06	.06	-.19**	-.06	-.14*	-.26**	.41**	-.13*	-.28**	(.97)		
17.MEINF2	.12	-.04	.15*	.18**	.06	.20**	.07	.04	-.19**	-.02	-.12	-.23**	.42**	-.09	-.23**	.92**	(.95)	
18.MEINF3	.17**	.07	.21**	.16**	.16*	.20**	.11	.09	-.15*	-.06	-.19**	-.21**	.36**	-.12	-.23**	.62**	.65**	(.89)

หมายเหตุ ตัวเลขในแนวทแยง คือ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของเครื่องมือ

* $p < .05$, สองหาง. ** $p < .01$, สองหาง.

ตารางที่ 17

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาอิทธิพลกลุ่มเพศหญิง (N = 254)

	AUT	SFF	SUP	EXH	EXP	VAN	ENT	HYP	MEBUD	MEO	MEC	SAT	ALTER	INVEST	MEMSAT	MEINF1	MEINF2	MEINF3
1.AUT	(.77)																	
2.SFF	.47**	(.89)																
3.SUP	.76**	.57**	(.86)															
4.EXH	.67**	.44**	.70**	(.84)														
5.EXP	.40**	.45**	.48**	.56**	(.82)													
6.VAN	.62**	.47**	.68**	.71**	.43**	(.83)												
7.ENT	.67**	.47**	.73**	.71**	.61**	.66**	(.80)											
8.HYP	.31**	.21**	.30**	.44**	.65**	.36**	.51**	(.82)										
9.MEBUD	.05	.03	-.01	.00	-.13*	.00	-.03	-.04	(.83)									
10.MEO	.38**	.29**	.37**	.38	.18**	.43**	.33**	.15*	.05	(.75)								
11.MEC	-.06	.03	-.03	-.17**	-.24**	.01	-.13*	-.30**	.20**	.19**	(.78)							
12.SAT	.10	.03	.06	.06	-.08	.09	.08	-.09	.00	.28**	.23**	(.89)						
13.ALTER	.23**	.15*	.22**	.29**	.39**	.26**	.30**	.34**	-.16*	.07	-.37**	-.57**	(.86)					
14.INVEST	.19**	.16*	.15*	.15*	.12	.19**	.20**	.15*	-.05	.33**	.01	.58**	-.20**	(.68)				
15.MEMSAT	.06	.03	.05	.05	-.11	.06	.04	-.13*	.03	.25**	.25**	.94**	-.57**	.57**	(.95)			
16.MEINF1	.16*	.06	.12	.16*	.15*	.22**	.20**	.12*	-.06	.08	.06	-.15*	.30**	-.03	-.19**	(.94)		
17.MEINF2	.26**	.17**	.23**	.27**	.23**	.38**	.28**	.21**	-.09	.20**	.01	-.16**	.41**	.02	-.20**	.79**	(.94)	
18.MEINF3	.18**	.06	.14*	.20**	.09	.25**	.18**	.05	-.03	.04	-.08	-.07	.17**	.04	-.09	.40**	.54**	(.80)

หมายเหตุ ตัวเลขในแนวทแยง คือ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของเครื่องมือ

* $p < .05$, สองหาง. ** $p < .01$, สองหาง.

ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตที่ใช้ทดสอบอิทธิพลกำกับเพศหญิงดังตารางที่ 17 พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ 18 ตัว มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 85 คู่ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 16 คู่ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ -.57 ถึง .79

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่อยู่ในตัวแปรแฝงเดียวกัน พบว่าตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรสังเกตด้วยกันเองทุกตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกันกับเพศชายมีขนาดของความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ($.2 < r < .4$) จำนวน 4 คู่ ปานกลาง ($.4 < r < .6$) จำนวน 12 คู่ ค่อนข้างสูง ($.6 < r < .8$) จำนวน 12 คู่

เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตของการพฤติกรรมการณ์นอกใจทั้ง 3 ตัว พบว่า ด้านการนอกใจ (MEINF1) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับด้านทะนงตน (VAN) ด้านการสมควรได้รับมากกว่าที่เป็นอยู่ (ENT) และด้านทางเลือกที่มีคุณภาพ (ALTER) แต่มีสหสัมพันธ์ทางลบกับด้านคะแนนความพึงพอใจในคู่สมรส (MEMSAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านพฤติกรรมก่อนการนอกใจ (MEINF2) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรสังเกตทุกตัวของตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบหลงตนเองคือด้านอำนาจหน้าที่ (AUT) ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง (SFF) ด้านความเหนือกว่า (SUP) ด้านการชอบแสดงออก (EXH) ด้านแสวงหาผลประโยชน์ (EXP) ด้านทะนงตน (VAN) ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ (ENT) ด้านการหวั่นไหวมากกว่าปกติ (HYP) คะแนนการเปิดรับประสบการณ์ (MEO) ด้านทางเลือกที่มีคุณภาพ (ALTER) และด้านการนอกใจ (MEINF1) แต่มีสหสัมพันธ์ทางลบกับด้านความพึงพอใจ (SAT) และด้านคะแนนความพึงพอใจในคู่สมรส (MEMSAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการนอกใจผ่านทางอินเทอร์เน็ต (MEINF3) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับด้านอำนาจหน้าที่ (AUT) ด้านการชอบแสดงออก (EXH) ด้านทะนงตน (VAN) ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ (ENT) ด้านทางเลือกที่มีคุณภาพ (ALTER) ด้านการนอกใจ (MEINF1) และด้านพฤติกรรมก่อนการนอกใจ (MEINF2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างของทั้งเพศชายและเพศหญิง กล่าวโดยสรุปได้ว่า ตัวแปรทั้ง 18 ตัว มีความสัมพันธ์กันมากและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการเชิงโครงสร้างต่อไป

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการเชิงโครงสร้าง หรือ SEM ด้วยโปรแกรมลิขสิทธิ์ เวอร์ชัน 8.72 เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1	บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้
สมมติฐานข้อที่ 2	ความเคร่งครัดศาสนาสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้
สมมติฐานข้อที่ 3	การเปิดรับประสบการณ์สามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้
สมมติฐานข้อที่ 4	การมีจิตสำนึกสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้
สมมติฐานข้อที่ 5	การผูกมัดกับคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึกและความพึงพอใจในคู่สมรสในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ
สมมติฐานข้อที่ 6	ความพึงพอใจในคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ
สมมติฐานข้อที่ 7	เพศเป็นตัวแปรกำกับเส้นทางน้ำหนักร่วมประกอบของการเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกโดยเพศชายจะมีน้ำหนักร่วมประกอบของตัวบ่งชี้การเปิดรับประสบการณ์สูงกว่าเพศหญิงและเพศหญิงจะมีน้ำหนักร่วมประกอบของตัวบ่งชี้การมีจิตสำนึกสูงกว่าเพศชาย

โมเดลสมการเชิงโครงสร้างมีตัวแปรแฝงภายใน คือ การผูกมัดกับคู่สมรส ความพึงพอใจในคู่สมรส และการนอกใจ ตัวแปรแฝงภายนอก คือ บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ความเคร่งครัดศาสนา การเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึก มีตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์จำนวน 18 ตัวแปร โดยแยกการวิเคราะห์ออกตามกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง

3.1 ผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศชาย

ผลการทดสอบโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศชายพบว่าไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1260.09 ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .000 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .69 และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .58 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) เท่ากับ .12 ค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .19

ผู้วิจัยจึงทำการปรับโมเดลโดยพิจารณาจากดัชนีปรับรูปแบบ (modification indices) ซึ่งยอมให้ความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้ ผลจากการปรับโมเดลพบว่า โมเดลสมการเชิงโครงสร้างเพศชายสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 102.78 ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .044 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .96 และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .91 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) เท่ากับ .04 ค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .03 และค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.28 จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่า ค่า GFI และ AGFI มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่า RMR และ RMSEA มีค่าเข้าใกล้ 0 และค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ มีค่าน้อยกว่า 2 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน มากกว่า 2 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าโมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อกำหนดให้นำหน้าของแต่ละกลุ่มเท่ากันระหว่างโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศชายและเพศหญิงผลการวิเคราะห์พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าไค-สแควร์รวม (overall chi-square) เท่ากับ 161.93 ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .050 ค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า หรือ RMSEA เท่ากับ .03 และดัชนีวัดความกลมกลืน หรือ GFI เท่ากับ .96 ดังแสดงในภาพที่ 3

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อการนอกใจพบว่า

บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางลบต่อการนอกใจอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้” แต่เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมพบว่าบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายการนอกใจในทิศทางลบผ่านการผูกมัดกับคู่สมรสและผ่านความพึงพอใจในคู่สมรสมีค่าอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.17 และผลรวมของอิทธิพลมีค่าเท่ากับ 0.08 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความเคร่งครัดศาสนามีอิทธิพลทางตรงในทิศทางลบต่อการนอกใจค่าอิทธิพลทางตรงเท่ากับ -0.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ความเคร่งครัดศาสนาสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้”

การเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลทางตรงต่อการนอกใจอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “การเปิดรับประสบการณ์สามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้” เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมต่อการนอกใจพบว่า การเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลในทิศทางบวกผ่านตัวแปรการผูกมัดกับคู่สมรสอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางบวกผ่านตัวแปรความพึงพอใจในคู่สมรสมีค่าอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.29 และมีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ -0.09 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

การมีจิตสำนึกมีอิทธิพลทางตรงทางบวกต่อการนอกใจอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “การมีจิตสำนึกสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้” แต่เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมพบว่า การมีจิตสำนึกสามารถทำนายการนอกใจในทิศทางบวกผ่านการผูกมัดกับคู่สมรสและตัวแปรความพึงพอใจในคู่สมรสมีค่าอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ -0.27 และผลรวมของอิทธิพลมีค่าเท่ากับ -0.16 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

ความพึงพอใจในคู่สมรสมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางลบต่อการนอกใจอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรการผูกมัดกับคู่สมรสเท่ากับ $.36$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

การผูกมัดกับคู่สมรสมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางลบต่อการนอกใจ ค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

จากผลการวิเคราะห์โมเดลอิทธิพลกลุ่มเพศชายพบว่าสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 5 บางส่วน ที่ว่า “การผูกมัดกับคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึกและความพึงพอใจในคู่สมรสในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ” นั่นก็คือ ตัวแปรการผูกมัดกับคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การมีจิตสำนึกและความพึงพอใจในคู่สมรสเพียง 3 ตัวเท่านั้นที่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ตัวแปรการเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลทางตรงต่อการผูกมัดกับคู่สมรส อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 1 ตัว นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า “ความพึงพอใจในคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ” เพราะตัวแปรบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.15 การเปิดรับประสบการณ์มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.29 และการมีจิตสำนึกมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.27 มีอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านตัวแปรความพึงพอใจในคู่สมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของสมการโครงสร้างตัวแปรแฝงภายใน การผูกมัดกับคู่สมรสพบว่ามีความเท่ากับ .42 หรือตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรการผูกมัดกับคู่สมรสได้ร้อยละ 42 ในขณะที่ตัวแปรการนอกใจมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .31 หรือตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความพึงพอใจในคู่สมรสได้ร้อยละ 31 ส่วนตัวแปรความพึงพอใจในคู่สมรสมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .20 หรือตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความพึงพอใจในคู่สมรสได้ร้อยละ 20 ดังตารางที่ 18

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลกลุ่มเพศชาย

ตัวแปร	การผูกมัดกับคู่สมรส			ความพึงพอใจในคู่สมรส			การนอกใจ		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
บุคลิกภาพ	-0.19**	-0.06*	-0.25**	-0.15**		-0.15**	-0.09	0.17**	0.08†
แบบหลง	(0.05)	(0.02)	(0.06)	(0.07)	-	(0.07)	(0.22)	(0.13)	(0.17)
ตนเอง	-3.50	-2.30	-3.86	-3.48		-3.48	-0.98	3.82	1.65
ความ							-0.20*		-0.20*
เคร่งครัด		-			-		(0.18)	-	(0.18)
ศาสนา							-2.40		-2.40
การเปิดรับ	0.01	0.12*	0.13	0.29**		0.29**	0.00	-0.09*	-0.09
ประสบการณ์	(0.11)	(0.06)	(0.10)	(0.20)	-	(0.20)	(0.39)	(0.22)	(0.37)
	0.07	2.21	1.37	3.28		3.28	0.02	-1.64	-0.99
การมี	0.30**	0.11**	0.41**	0.27**		0.27**	0.11	-0.27**	-0.16**
จิตสำนึก	(0.08)	(0.04)	(0.08)	(0.12)	-	(0.12)	(0.40)	(0.17)	(0.21)
	3.58	2.63	5.06	4.09		4.09	0.72	-5.04	-2.85
ความพึง	0.36**		0.36**				-0.09	-0.21**	-0.30**
พอใจในคู่	(0.06)	-	(0.06)		-		(0.11)	(0.10)	(0.12)
สมรส	3.15		3.15				-1.23	-4.22	-4.38
การผูกมัดกับ							-0.75**		-0.75**
คู่สมรส		-			-		(0.52)	-	(0.52)
							-4.00		-4.00
ค่าสถิติ									
R Square		42.00			20.80			31.90	
x 100									
ไค-สแควร์				161.93					
				df = 134					
				(p = .050)					
RMSEA						.03			
GFI						.96			

หมายเหตุ DE = อิทธิพลทางตรง IE = อิทธิพลทางอ้อม TE = อิทธิพลรวม; ตัวเลขในแถวที่ 1 คือ ค่าอิทธิพล (b) ตัวเลขในแถวที่ 2 คือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) ตัวเลขในแถวที่ 3 คือ ค่าสถิติที (t)

* $p < .05$, สองหาง. ** $p < .01$, สองหาง. † $p < .05$, หนึ่งหาง.

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 18 ตัวแปร โดยแยกพิจารณาตามตัวแปรแฝงได้ดังนี้

(1) ตัวแปรแฝงภายนอกบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง (NAR) พบว่า ตัวแปรที่มีน้ำหนักสำคัญที่สุด คือ ตัวแปรด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง (SFF) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .91 รองลงมาคือ ด้านการแสวงหาผลประโยชน์ (EXP) ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ (ENT) ด้านการชอบแสดงออก (EXH) ด้านทะนงตน (VAN) ด้านความเหนือกว่า (SUP) ด้านอำนาจหน้าที่ (AUT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .87 .83 .82 .75 .73 และ .70 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรด้านการหวั่นไหวมากกว่าปกติ (HYP) มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .49 ตัวแปรสังเกตได้โดยทั้ง 8 ตัวนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(2) ตัวแปรแฝงภายนอกความเคร่งครัดศาสนา (RELI) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .84 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(3) ตัวแปรแฝงภายนอกการเปิดรับประสบการณ์ (OPEN) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .71 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(4) ตัวแปรแฝงภายนอกการมีจิตสำนึก (CON) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .78 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(5) ตัวแปรแฝงภายในการนอกใจ (INFI) พบว่าตัวแปรที่มีน้ำหนักสำคัญที่สุด คือ ตัวแปรด้านการมีพฤติกรรมนอกใจ (MEINFI1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .94 รองลงมาคือ ตัวแปรด้านการมีพฤติกรรมก่อนการนอกใจ (MEINFI2) และ ตัวแปรด้านการนอกใจผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต (MEINFI3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .90 และ .76 ตามลำดับ โดยตัวแปรทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(6) ตัวแปรแฝงภายในการผูกมัดกับคู่สมรส (COM) พบว่าตัวแปรที่มีน้ำหนักสำคัญที่สุด คือ ด้านคุณภาพของทางเลือก (ALTER) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ -.97 รองลงมาคือด้านความพึงพอใจ (SAT) และด้านการลงทุน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .53 และ .26 ตามลำดับ โดยตัวแปรทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(7) ตัวแปรแฝงภายในความพึงพอใจในคู่สมรส (MSAT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .91 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวโดยสรุปคือ การนอกใจของเพศชายมีลักษณะเด่นในด้านการมีพฤติกรรมนอกใจ ส่วนปัจจัยจากบุคลิกภาพแบบหลงตนเองคือด้านความสามารถในการพึ่งตนเองที่มีอิทธิพลต่อการนอกใจมากที่สุด และปัจจัยด้านการผูกมัดกับคู่สมรสที่ส่งผลต่อการนอกใจเกิดจากอิทธิพลคุณภาพของตัวเลือกมากที่สุด

3.2 ผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศหญิง

ผลการวิเคราะห์พบว่าโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศหญิงไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2592.79 ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .000 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .56 และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .41 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) เท่ากับ .06 ค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .28

ผู้วิจัยจึงทำการปรับโมเดลโดยพิจารณาจากดัชนีปรับรูปแบบ (modification indices) ซึ่งยอมให้ความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้ ผลจากการปรับโมเดลพบว่า โมเดลสมการเชิงโครงสร้างเพศหญิงสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังแสดงในภาพที่ 4 โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 66.84 ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .131 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .97 และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .91 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) เท่ากับ .07 ค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .03 และค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.22 จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่า ค่า GFI และ AGFI มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่า RMR และ RMSEA มีค่าเข้าใกล้ 0 และค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ มีค่าน้อยกว่า 2 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน มากกว่า 2 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าโมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อกำหนดให้นำหนักของแต่ละกลุ่มเท่ากันระหว่างโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศชายและเพศหญิงผลการวิเคราะห์พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าไค-สแควร์รวม (overall chi-square) เท่ากับ 161.93 ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .050 ค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า หรือ RMSEA เท่ากับ .03 และดัชนีวัดความกลมกลืน หรือ GFI เท่ากับ .96 ดังแสดงในภาพที่ 4

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อการนอกใจพบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อการนอกใจมีค่าอิทธิพล

ทางตรงเท่ากับ 0.15 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้” แต่เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมพบว่าบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายการนอกใจในทิศทางลบผ่านการผูกมัดกับคู่สมรสและความพึงพอใจในคู่สมรส มีค่าอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.15 และผลรวมของอิทธิพลมีค่าเท่ากับ 0.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความเคร่งครัดศาสนามีอิทธิพลทางตรงในทิศทางลบต่อการนอกใจ มีค่าอิทธิพลทางตรงเท่ากับ -0.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ความเคร่งครัดศาสนาสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้”

การเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลทางตรงทางลบต่อการนอกใจอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “การเปิดรับประสบการณ์สามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้” เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมต่อการนอกใจพบว่าการเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลในทิศทางลบผ่านการผูกมัดกับคู่สมรสและมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางบวกผ่านตัวแปรความพึงพอใจในคู่สมรสมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.03 ต่อการนอกใจอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การมีจิตสำนึกมีอิทธิพลทางตรงทางบวกต่อการนอกใจมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.17 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “การมีจิตสำนึกสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้” แต่เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมพบว่าการมีจิตสำนึกสามารถทำนายการนอกใจในทิศทางบวกผ่านการผูกมัดกับคู่สมรสและความพึงพอใจในคู่สมรสมีค่าอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ -0.20 และผลรวมของอิทธิพลมีค่าเท่ากับ 0.03 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความพึงพอใจในคู่สมรสมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อการนอกใจอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรการผูกมัดกับคู่สมรสเท่ากับ .59 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การผูกมัดกับคู่สมรสมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางลบต่อการนอกใจ ค่าอิทธิพลเท่ากับ -.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิเคราะห์โมเดลอิทธิพลกลุ่มเพศหญิงพบว่าสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า “การผูกมัดกับคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึกและความพึงพอใจในคู่สมรสในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ” นั่นก็คือ ตัวแปรการผูกมัดกับคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึก และความพึงพอใจในคู่สมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการวิเคราะห์

สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า “ความพึงพอใจในคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบ
หลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ”
เช่นกัน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของสมการโครงสร้างตัวแปรแฝงภายใน
การผูกมัดกับคู่สมรสพบว่ามีค่าเท่ากับ .56 หรือตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวน
ของตัวแปรการผูกมัดกับคู่สมรสได้ร้อยละ 56 ในขณะที่ตัวแปรการนอกใจมีค่าสัมประสิทธิ์การ
พยากรณ์เท่ากับ .28 หรือตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความพึง
พอใจในคู่สมรสได้ร้อยละ 28 ส่วนตัวแปรความพึงพอใจในคู่สมรสมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
เท่ากับ .16 หรือตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความพึงพอใจในคู่
สมรสได้ร้อยละ 16 ดังตารางที่ 19

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลกลุ่มเพศหญิง

ตัวแปรสาเหตุ	การผูกมัดกับคู่สมรส			ความพึงพอใจในคู่สมรส			การนอกใจ		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
บุคลิกภาพแบบ หลงตนเอง	-0.23** (0.05)	-0.11** (0.03)	-0.34** (0.07)	-0.21** (0.08)	-	-0.21** (0.08)	0.15** (0.14)	0.15** (0.08)	0.30** (0.13)
ความเคร่งครัด ศาสนา		-			-		-0.10† (0.12)		-0.10† (0.12)
การเปิดรับ ประสบการณ์	-0.28** (0.10)	0.14* (0.08)	-0.14 (0.11)	0.27** (0.22)	-	0.27** (0.22)	-0.07 (0.33)	0.03 (0.14)	0.10 (0.29)
การมีจิตสำนึก	0.33** (0.07)	0.14** (0.05)	0.47** (0.09)	0.26** (0.13)	-	0.26** (0.13)	0.17† (0.18)	-0.20** (0.11)	0.03 (0.16)
ความพึงพอใจใน คู่สมรส	0.59** (0.05)	-	0.59** (0.05)		-		-0.05 (0.12)	-0.24** (0.07)	-0.29** (0.08)
การผูกมัดกับคู่ สมรส							-0.30** (0.23)	-	-0.30** (0.23)
ค่าสถิติ R Square x 100		56.70			16.60			28.80	
ไค-สแควร์	161.93 df = 134 (p = .050)								
RMSEA	.03								
GFI	.96								

หมายเหตุ DE = อิทธิพลทางตรง IE = อิทธิพลทางอ้อม TE = อิทธิพลรวม; ตัวเลขในแถวที่ 1 คือ ค่าอิทธิพล (b) ตัวเลขในแถวที่ 2 คือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) ตัวเลขในแถวที่ 3 คือ ค่าสถิติที (t)

*p < .05, สองหาง. **p < .01, สองหาง. †p < .05, หนึ่งหาง.

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 18 ตัวแปร โดยแยกพิจารณาตามตัวแปรแฝงได้ดังนี้

(1) ตัวแปรแฝงภายนอกบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง (NAR) พบว่า ตัวแปรที่มีน้ำหนักสำคัญที่สุด คือ ตัวแปรด้านการชอบแสดงออก (EXH) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .91 รองลงมาคือ ด้านทะนงตน (VAN) ด้านความเหนือกว่า (SUP) ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ (ENT) ด้านการแสวงหาผลประโยชน์ (EXP) ด้านอำนาจหน้าที่ (AUT) และด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง (SFF) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .85 .75 .73 .72 .70 และ .63 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรด้านการหวั่นไหวมากกว่าปกติ (HYP) มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .37 โดยตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 8 ตัวนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัว

(2) ตัวแปรแฝงภายนอกความเคร่งครัดศาสนา (RELI) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .84 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(3) ตัวแปรแฝงภายนอกการเปิดรับประสบการณ์ (OPEN) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .72 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(4) ตัวแปรแฝงภายนอกการมีจิตสำนึก (CON) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .79 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(5) ตัวแปรแฝงภายในการนอกใจ (INFI) พบว่าตัวแปรที่มีน้ำหนักสำคัญที่สุด คือ ตัวแปรด้านพฤติกรรมก่อนการนอกใจ (MEINFI2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .90 รองลงมาคือ ตัวแปรด้านการนอกใจผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต (MEINFI3) และ ตัวแปรด้านการมีพฤติกรรมนอกใจ (MEINFI1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .53 และ .46 ตามลำดับ โดยตัวแปรทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(6) ตัวแปรแฝงภายในการผูกมัดกับคู่สมรส (COM) พบว่าตัวแปรที่มีน้ำหนักสำคัญที่สุด คือ ด้านคุณภาพของทางเลือก (ALTER) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ -.88 รองลงมาคือด้านความพึงพอใจ (SAT) และด้านการลงทุน (INVEST) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .53 และ -.08 ตามลำดับ โดยตัวแปรด้านการลงทุน (INVEST) เป็นเพียงตัวแปรเดียวที่ค่าน้ำหนักองค์ประกอบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

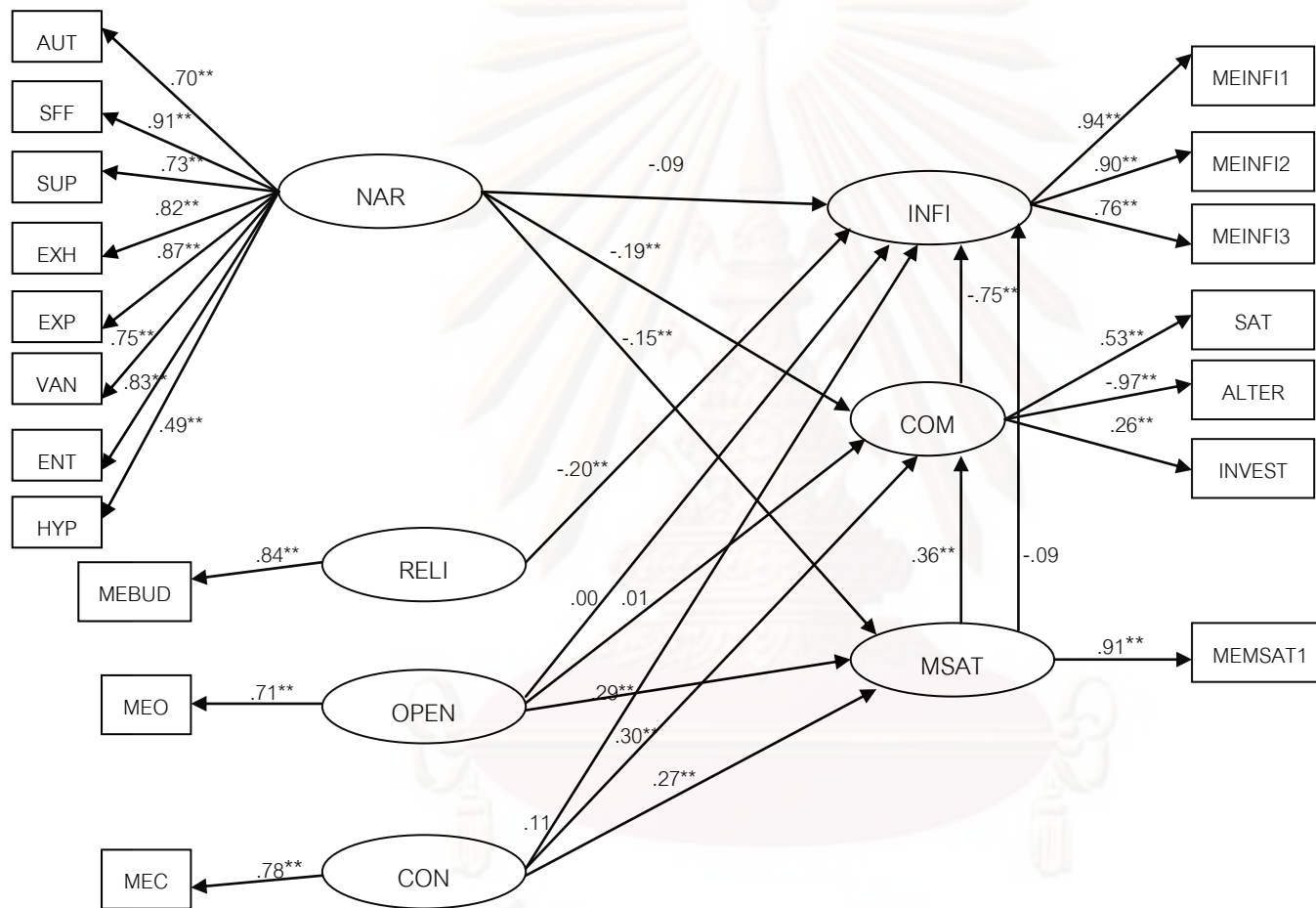
(7) ตัวแปรแฝงภายในความพึงพอใจในคู่สมรส (MSAT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .91 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวโดยสรุปคือ การนอกใจของเพศหญิงมีลักษณะเด่นในด้านการนอกใจผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต ส่วนปัจจัยจากบุคลิกภาพแบบหลงตนเองคือด้านการชอบแสดงออกที่มีอิทธิพลต่อการนอกใจมากที่สุด และปัจจัยด้านการผูกมัดกับคู่สมรสที่ส่งผลต่อการนอกใจเกิดจากอิทธิพลคุณภาพของตัวเลือกมากที่สุด

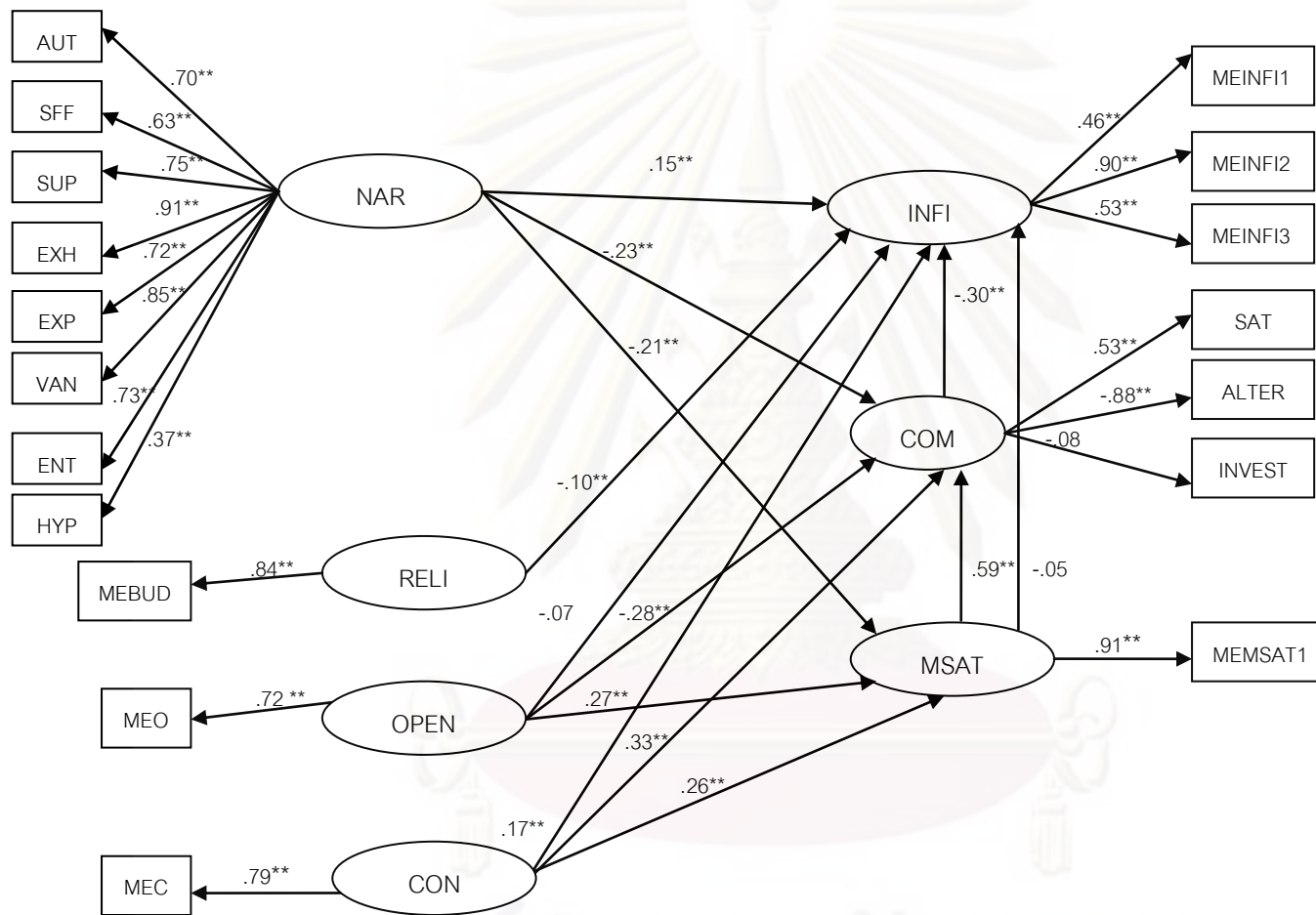
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

$\chi^2 = 161.93, df = 134, p = .050, RMSEA = .03, GFI = .96$

ภาพที่ 3 โมเดลอิทธิพลของกลุ่มเพศชาย

$\chi^2 = 161.93, df = 134, p = .050, RMSEA = .03, GFI = .96$

ภาพที่ 4 โมเดลอิทธิพลของกลุ่มเพศหญิง

3.3 การวิเคราะห์กลุ่มพหุเพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยน

เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 ที่ว่า “เพศเป็นตัวแปรกำกับเส้นทางการนำหน้ องค์ประกอบของการเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกโดยเพศชายจะมีน้ำหน้ องค์ประกอบของตัวบ่งชี้การเปิดรับประสบการณ์สูงกว่าเพศหญิงและเพศหญิงจะมีน้ำหน้ องค์ประกอบของตัวบ่งชี้การมีจิตสำนึกสูงกว่าเพศชาย” จึงได้ทำการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง พหุ เพื่อตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศชายและเพศ หญิง ว่าสามารถนำมาอธิบายผลได้หรือไม่ ซึ่งใช้หลักในการวิเคราะห์ให้โมเดลสมการเชิง โครงสร้างของแต่ละกลุ่ม มีลักษณะเป็นแบบเดียวกันทั้งหมด นับตั้งแต่รูปแบบโมเดล ตัวแปร ในโมเดล รูปแบบ ขนาด และสถานะของเมทริกซ์พารามิเตอร์ทั้ง 8 เมทริกซ์ หรือที่เรียกว่า “การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดล” (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ซึ่งหากผลการ ทดสอบพบว่า เมื่อกำหนดให้รูปแบบโมเดล และพารามิเตอร์ทั้ง 8 ไม่แปรเปลี่ยน (invariance) แล้ว โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงว่าโมเดลของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรกำกับ

เมื่อกำหนดให้น้ำหนักของแต่ละกลุ่มเท่ากันผลการวิเคราะห์พบว่า โมเดลมีความ สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าไค-สแควร์รวม (overall chi-square) เท่ากับ 161.93 ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .050 ค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนใน การประมาณค่า หรือ RMSEA เท่ากับ .03 และดัชนีวัดความกลมกลืน หรือ GFI เท่ากับ .96 จึงสรุปได้ว่า โมเดลของทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีรูปแบบโมเดลไม่แปรเปลี่ยน และมีค่า อิทธิพลแตกต่างกัน จึงสรุปว่าตัวแปรเพศเป็นตัวแปรกำกับทุกเส้นทาง

ในรอบที่ 1 เมื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความ แปรปรวนร่วมของตัวแปรภายนอก หรือ PH พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิง ประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์รวมเท่ากับ 162.72 ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .074 ค่า RMSEA เท่ากับ .03 และค่า GFI เท่ากับ .96 แต่ผลต่างไค-สแควร์ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.79 ที่ผลต่างอิสระ เท่ากับ 4 เมื่อเทียบค่าวิกฤติไค-สแควร์ที่ระดับ .05 พบว่ามีค่าเท่ากับ 9.49 ผลต่างไค-สแควร์ จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า เพศไม่มีอิทธิพลกำกับต่อความแปรปรวน- ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรภายนอก และโมเดลไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล เชิงประจักษ์ จึงไม่สามารถแปลความหมายได้

ต่อมาเมื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของความคลาดเคลื่อนของตัวแปรภายนอก หรือ TD พบว่าโมเดลไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์รวมเท่ากับ 228.75 ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .006 ค่า RMSEA เท่ากับ .03 และค่า GFI เท่ากับ .95 เมื่อพิจารณาผลต่างไค-สแควร์ซึ่งมีค่าเท่ากับ 77.03 ที่ผลต่างอิสระเท่ากับ 40 เมื่อเทียบค่าวิกฤติไค-สแควร์ที่ระดับ .05 พบว่ามีค่าเท่ากับ 55.75 ผลต่างไค-สแควร์จึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า เพศมีอิทธิพลกำกับต่อความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของความคลาดเคลื่อนของตัวแปรภายนอก แต่โมเดลไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การที่ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของความคลาดเคลื่อนของตัวแปรภายนอกไม่แปรเปลี่ยนทำให้โมเดลไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง จึงไม่สามารถใช้โมเดลนี้ในการแปลความหมายได้

เมื่อทำการทดสอบพารามิเตอร์ตัวอื่นๆ คือ ความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของความคลาดเคลื่อนของตัวแปรภายใน หรือ TE ความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอก หรือ LX ความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายใน หรือ LY ความไม่แปรเปลี่ยนของอิทธิพลของการผูกมัดกับคู่สมรสและความพึงพอใจในคู่สมรส หรือ BE ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของอิทธิพลของตัวแปรสาเหตุต่อตัวแปรผล หรือ GA และทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรภายใน หรือ PS พบว่า โปรแกรมลิสเรลไม่สามารถประมาณค่าได้ เนื่องจากเมทริกซ์ในการเปรียบเทียบความกลมกลืนไม่เป็นบวก จึงหยุดการทดสอบ

ในรอบที่ 2 เมื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอกของอิทธิพลของการเปิดรับประสบการณ์และการจิตสำนึก หรือ LX พบว่าโมเดลไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์รวมเท่ากับ 194.52 มีระดับนัยสำคัญเท่ากับ .000 ค่า RMSEA เท่ากับ .04 และค่า GFI เท่ากับ .94 เมื่อพิจารณาผลต่างไค-สแควร์ซึ่งมีค่าเท่ากับ 32.59 ที่ผลต่างอิสระเท่ากับ 1 เมื่อเทียบค่าวิกฤติไค-สแควร์ที่ระดับ .05 พบว่ามีค่าเท่ากับ 3.84 ผลต่างไค-สแควร์จึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพศมีอิทธิพลกำกับต่อน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอก แต่โมเดลไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การที่น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปร

ภายนอกไม่แปรเปลี่ยนทำให้โมเดลไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง จึงไม่สามารถใช้โมเดลนี้ในการแปลความหมายได้ ดังตารางที่ 20

อย่างไรก็ตาม มีความเป็นไปได้ว่าเพศ อาจมีอิทธิพลกำกับต่อเมทริกซ์พารามิเตอร์ตัวอื่น จึงทดสอบความแปรเปลี่ยนขั้นต่อไป คือ ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอก หรือ LX ในรอบที่ 3 ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายใน หรือ LY ในรอบที่ 4 ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของความคลาดเคลื่อนของตัวแปรภายใน หรือ TE ในรอบที่ 5 ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของอิทธิพลของการผูกมัดกับคู่สมรสและความพึงพอใจในคู่สมรส หรือ BE ในรอบที่ 6 ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของอิทธิพลของตัวแปรสาเหตุต่อตัวแปรผล หรือ GA ในรอบที่ 7 และทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรภายใน หรือ PS ในรอบที่ 8 พบว่า โปรแกรมลิซเรลไม่สามารถประมาณค่าได้ เนื่องจากเมทริกซ์ในการเปรียบเทียบความกลมกลืนไม่เป็นบวก

จากผลการวิเคราะห์จึงทำให้สรุปได้ว่าเพศเป็นตัวแปรกำกับทุกพารามิเตอร์ ยกเว้นเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรภายนอก หรือ PH จึงทำให้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20

ดัชนีวัดความกลมกลืนของโมเดลอิทธิพลกำกับของการนอกใจ

โมเดลตามสมมติฐาน	χ^2	df	p	GFI	$\Delta \chi^2$	Δdf
รอบที่ 1						
1. Model Form	161.93	134	.050	.96		
2. PH ไม่แปรเปลี่ยน	162.72	138	.074	.96	0.79	4
3. PH และ TD ไม่แปรเปลี่ยน	228.75	178	.006	.95	66.03*	40
รอบที่ 2						
1. Model Form	161.93	134	.050	.96		
2. LX OPEN และ CON ไม่แปรเปลี่ยน	194.52	135	.000	.94	32.59*	1

* $p < .05$, หนึ่งหาง.

3.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศของพฤติกรรมการนอกใจ ในภาวะวิเคราะห์ ข้อมูลในตอนนี้เป็น การนำเสนอผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตระหว่าง กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงและเพศชาย โดยใช้ค่าสถิติที่แบบกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (t -test independent groups) เพื่อทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างเพศ

สมมติฐานข้อที่ 8   เพศชายนอกใจมากกว่าเพศหญิง

การทดสอบด้วยสถิติ t (t -test) พบว่าเพศชาย ($M = 2.18, SD = 1.29$) มีพฤติกรรม การนอกใจมากกว่าเพศหญิง ($M = 1.30, SD = 0.64$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.001, t(382.45) = 9.96, p < .000$ (หนึ่งหาง) จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 8

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพิ่มเติม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตัวแปรอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการนอกใจด้วยการ วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ใช้วิธี enter เพื่อตรวจสอบ อิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ พบผลที่น่าสนใจดังตารางที่ 21 คืออายุของผู้ตอบ

แบบสอบถามและอายุคู่สมรสสามารถทำนายการนอกใจได้ ($\beta = -.15, p < .01$) ($\beta = -.24, p < .001$) ตามลำดับ หมายความว่าทั้งบุคคลที่มีอายุน้อยและมีคู่สมรสที่มีอายุน้อยมีพฤติกรรมนอกใจมากกว่า จำนวนครั้งที่แต่งงานสามารถทำนายการนอกใจได้ หมายความว่า บุคคลที่ผ่านการแต่งงานมาหลายครั้งจะมีพฤติกรรมนอกใจมากกว่า ($\beta = .17, p < .001$) ประวัติการหย่าร้างสามารถทำนายได้ว่าบุคคลที่เคยผ่านประสบการณ์การหย่าร้างมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมนอกใจ ($\beta = -.09, p < .05$) ซึ่งผลวิจัยนี้สอดคล้องกับจำนวนครั้งที่แต่งงาน และยังพบผลที่น่าสนใจอีกว่าการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสามารถทำนายการนอกใจได้เช่นกัน ($\beta = -.17, p < .001$) ($\beta = -.30, p < .001$) ตามลำดับ หมายความว่า บุคคลที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานและบุคคลที่ไม่ได้อยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมนอกใจมากกว่า นอกจากนี้ยังพบผลที่น่าแปลกใจอีกว่าความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ ($\beta = .14, p < .01$) สามารถทำนายการนอกใจได้โดยบุคคลที่ยังมีเพศสัมพันธ์มากยังมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมนอกใจมากกว่าบุคคลที่มีความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์น้อย

ผลการวิจัยยังพบอีกว่า ระดับการศึกษา รายได้ และจำนวนบุตร ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมนอกใจได้ หมายความว่า บุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงหรือต่ำ มีรายได้มากปานกลาง หรือน้อย มีจำนวนบุตรมากหรือน้อยก็ตาม ก็สามารถมีพฤติกรรมนอกใจได้เท่าๆ กัน ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรที่ทำนายการนอกใจในคู่สมรส ($N = 515$)

ตัวแปร	<i>B</i>	<i>SE</i>	β	R^2
อายุ	-.02	.01	-.15**	.02
อายุคู่สมรส	-.03	.01	-.24***	.06
ระดับการศึกษา	.05	.04	.05	.00
รายได้	-.01	.02	-.02	.00
จำนวนครั้งที่แต่งงาน	.57	.14	.17***	.03
ประวัติการหย่าร้าง	-.35	.18	-.09*	.01
การอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน	-.40	.11	-.17***	.02
การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน	-.68	.10	-.30***	.09
จำนวนบุตร	-.04	.07	-.03	.00
ความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์	.15	.05	.14**	.02

* $p < .05$, สองหาง. ** $p < .01$, สองหาง. *** $p < .001$, สองหาง.

เมื่อทำการทดสอบประเภทความรู้สึกร่วมของการนอกใจด้วยการวิเคราะห์ค่าที่แบบจับคู่ (Paired-Sample Test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างประเภทการนอกใจของทั้งเพศชายและเพศหญิงดังตารางที่ 22 พบว่า เพศชายมีการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าประเภทมีใจให้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $t(260) = 5.25, p < .000$ (หนึ่งหาง) ในขณะที่เพศหญิงไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 22

ผลการวิเคราะห์สถิติที่ของความรู้สึกต่อประเภทการนอกใจของเพศชายและหญิง

ประเภทการนอกใจ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>
เพศชาย				
แบบมีเพศสัมพันธ์	261	3.82	0.86	5.25***
แบบมีใจให้		3.63	0.76	
เพศหญิง				
แบบมีเพศสัมพันธ์	254	3.76	0.85	1.46
แบบมีใจให้		3.70	0.85	

*** $p < .001$, สองหาง.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อ ที่	สมมติฐาน	สนับสนุน	ปฏิเสธ
1	บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้	✓ (บางส่วน)	
2	ความเคร่งครัดศาสนาสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้	✓ (บางส่วน)	
3	เปิดรับประสบการณ์สามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้		✓
4	การมีจิตสำนึกสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้	✓ (บางส่วน)	
5	การผูกมัดกับคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึก และความพึงพอใจในคู่สมรสในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ	✓ (บางส่วน)	
6	ความพึงพอใจในคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ และการมีจิตสำนึกในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ	✓	
7	เพศเป็นตัวแปรกำกับเส้นทางน้ำหนักร่วมประกอบของการเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกโดยเพศชายจะมีน้ำหนักร่วมประกอบของตัวบ่งชี้การเปิดรับประสบการณ์สูงกว่าเพศหญิงและเพศหญิงจะมีน้ำหนักร่วมประกอบของตัวบ่งชี้การมีจิตสำนึกสูงกว่าเพศชาย	✓	
8	เพศชายนอกใจมากกว่าเพศหญิง	✓	

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ความเคร่งครัดศาสนา การเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึก การผูกมัดกับคู่สมรส และความพึงพอใจในคู่สมรส ในการทำนายนการนอกใจ โดยมุ่งศึกษาอิทธิพลของตัวแปรส่งผ่าน และตัวแปรกำกับ จึงขออภิปรายผลเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 อิทธิพลของตัวแปรบุคลิกภาพ

ตอนที่ 2 อิทธิพลของตัวแปรส่งผ่านการผูกมัดกับคู่สมรสและความพึงพอใจในคู่สมรส

ตอนที่ 3 อิทธิพลของตัวแปรความเคร่งครัดศาสนา

ตอนที่ 4 อิทธิพลของตัวแปรกำกับ

ตอนที่ 5 ความแตกต่างระหว่างเพศ

ตอนที่ 6 ผลการวิจัยเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 อิทธิพลตัวแปรบุคลิกภาพ

สมมติฐานข้อที่ 1 บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 บางส่วน คือ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้ กล่าวคือโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศหญิงแสดงให้เห็นว่ามีอิทธิพลทางตรงทางบวกของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองไปยังการนอกใจ แต่ไม่พบอิทธิพลดังกล่าวในเพศชาย ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยที่ผ่านมา อาจเป็นเพราะความแตกต่างทางวัฒนธรรม กล่าวคือ สำหรับเพศชายบุคลิกภาพแบบหลงตนเองไม่ใช่ตัวที่ส่งผลต่อการนอกใจ แต่สำหรับเพศหญิงบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถอธิบายการนอกใจได้ โดยอธิบายจากคะแนนองค์ประกอบบุคลิกภาพแบบหลงตนเองได้ว่า การที่เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นการตอบสนองของความทะนงตน ความสามารถในการพึ่งตนเองและ

อำนาจ เพื่อตอบสนองความหลงตนเองให้กับตน ความแตกต่างระหว่างเพศที่พบนี้น่าจะแสดงให้เห็นว่า สำหรับเพศชายบุคลิกภาพแบบหลงตนเองไม่ใช่ปัจจัยในการนอกใจ

สมมติฐานข้อที่ 3 การเปิดรับประสบการณ์สามารถทำนายพฤติกรรมนอกใจได้

ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 คือ บุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์จากบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบนั้นไม่สามารถทำนายการนอกใจได้ จากการวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศหญิงและชายพบว่าการเปิดรับประสบการณ์ไม่มีอิทธิพลต่อการนอกใจ จากงานวิจัยนี้บ่งชี้ให้เห็นว่าเรื่องการนอกใจนั้นตัวแปรบุคลิกภาพอาจไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ต้องอาศัยตัวแปรอื่นในการส่งผ่านเพื่อที่จะสามารถทำนายได้

สมมติฐานข้อที่ 4 การมีจิตสำนึกสามารถทำนายพฤติกรรมนอกใจได้

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4 เป็นบางส่วน คือ บุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึกจากบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบสามารถทำนายการนอกใจของเพศหญิงได้ กล่าวคือเพศหญิงที่มีระดับการมีจิตสำนึกมากจะมีอิทธิพลต่อการนอกใจ แต่กลับไม่พบอิทธิพลนี้ในโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศชาย ผู้วิจัยได้พยายามค้นหางานวิจัยเพื่อนำมาอธิบายผลการวิจัยที่น่าแปลกใจนี้ เมื่อสังเกตจากค่าเฉลี่ยของทั้งเพศหญิงและเพศชายจากตารางที่ 23 พบว่า ทั้งเพศชาย ($M = 3.43$) และเพศหญิง ($M = 3.59$) มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาข้อกระทงในมาตรวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบด้านการมีจิตสำนึกก็พบว่า ข้อกระทงมีเนื้อหาที่เน้นไปทางด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความมีวินัยในตนเอง การเก็บของเป็นที่เป็นทาง ไม่ได้เน้นเกี่ยวกับ ศีลธรรมจรรยาหรือการตระหนักรู้ชั่วดีของจิตสำนึกของตนเอง และกลุ่มตัวอย่างนั้นเป็นกลุ่มผู้หญิงทำงาน ผลวิจัยที่พบนี้จึงเป็นประเด็นที่ต้องศึกษาหาคำตอบต่อไป

ตารางที่ 23

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการมีจิตสำนึก

เพศ	Min	Max	M	SD
ชาย	1.50	5.00	3.43	0.50
หญิง	2.00	5.00	3.59	0.52

ตอนที่ 2 อิทธิพลส่งผ่านตัวแปรการผูกมัดกับคู่สมรสและความพึงพอใจในคู่สมรส

สมมติฐานข้อที่ 5 การผูกมัดกับคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึกและความพึงพอใจในคู่สมรสในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ

สมมติฐานข้อที่ 6 ความพึงพอใจในคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 5 และ สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 6 เป็นบางส่วน ผลการวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านทำให้ได้ข้อค้นพบที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก เพราะว่าเป็นขณะที่อิทธิพลทางตรงของบุคลิกภาพนั้นไม่พบอิทธิพลต่อการนอกใจมากนัก แต่เมื่อส่งผ่านอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรการผูกมัดกับคู่สมรสในโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศชาย พบว่าบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การมีจิตสำนึก และความพึงพอใจในคู่สมรสสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้ คือ เพศชายที่มีความหลงตนเองมากจะทำให้มีการผูกมัดกับคู่สมรสต่ำลง และหากมีจิตสำนึกและความพึงพอใจในคู่สมรสในระดับสูงจะทำให้มีการผูกมัดกับคู่สมรสสูงขึ้น เมื่อมีการผูกมัดกับคู่สมรสสูงบุคคลก็จะมีพฤติกรรมการนอกใจ ในขณะที่โมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศหญิง พบว่าบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึกและความพึงพอใจในคู่สมรส สามารถทำนายการนอกใจได้เมื่อส่งผ่านตัวแปรการผูกมัดกับคู่รักตนเอง คือ เพศหญิงที่มีความหลงตนเองและการเปิดรับประสบการณ์ในระดับสูงจะทำให้มีการผูกมัดกับคู่สมรสต่ำลง และหากมีการมีจิตสำนึกและความพึงพอใจในคู่สมรสในระดับสูงจะทำให้มีการผูกมัดกับคู่สมรสสูงขึ้น สอดคล้องกับเพศชาย ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยที่สำคัญมากนั้นก็คือการผูกมัดกับคู่สมรสของคนที่จะเป็นตัวกำหนดการนอกใจของบุคลิกภาพด้านต่างๆ

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรส่งผ่านความพึงพอใจในคู่สมรสนั้นพบผลที่สอดคล้องกันมากขึ้น นั่นคือ ในโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศชาย บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ และการมีจิตสำนึก สามารถทำนายการนอกใจได้ คือ เพศชายที่มีความหลงตนเองในระดับสูงจะทำให้มีความพึงพอใจในคู่สมรสในระดับต่ำลง และหากมีการเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกในระดับสูงจะทำให้มีความพึงพอใจในคู่สมรสสูงขึ้น ทำให้ไม่มีพฤติกรรมการนอกใจ แต่เมื่อส่งผ่านอิทธิพลทางตรงจากความพึงพอใจในคู่สมรสไปยังพฤติกรรมนอกใจไม่สามารถใช้เป็นตัวทำนายได้ และเมื่อความพึงพอใจในคู่สมรสส่งผ่านการผูกมัดกับคู่สมรส พบว่าสามารถทำนายได้ว่าบุคคลไม่มีพฤติกรรมการนอกใจหากมีความพึงพอใจในคู่สมรสในระดับสูง

ในขณะที่โมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศหญิงบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกสามารถทำนายการนอกใจได้เช่นเดียวกัน คือ เพศหญิงที่มีความหลงตนเองในระดับสูงจะทำให้มีความพึงพอใจในคู่สมรสในระดับต่ำลง แต่ยังมีระดับการเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกในระดับสูงจะทำให้เพศหญิงมีความพึงพอใจในคู่สมรสในระดับสูงขึ้น และทำให้ไม่มีพฤติกรรมการนอกใจ เมื่อส่งผ่านอิทธิพลทางตรงจากความพึงพอใจในคู่สมรสไปยังพฤติกรรมนอกใจจะไม่สามารถใช้เป็นตัวทำนายได้ เช่นเดียวกับเพศชาย แต่เมื่อส่งผ่านการผูกมัดกับคู่สมรสพบว่าสามารถทำนายว่า บุคคลที่มีความพึงพอใจในระดับสูงจะทำให้มีการผูกมัดกับคู่สมรสในระดับสูงขึ้นจึงทำให้บุคคลไม่มีพฤติกรรมการนอกใจ จากผลการทดสอบเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าตัวแปรสำคัญในงานวิจัยนี้คือ “การผูกมัดกับคู่สมรส” และ “ความพึงพอใจในคู่สมรส” หากมีการผูกมัดกันมากและมี ความพึงพอใจในคู่สมรสมาก โอกาสการนอกใจจึงลดลง แต่หากมีการผูกมัดและความพึงพอใจกับคู่สมรสของตนน้อยจึงมีโอกาสสูงที่บุคคลมีพฤติกรรมการนอกใจ โดยองค์ประกอบที่สำคัญของตัวแปรการผูกมัดกับคู่สมรสคือ คุณภาพของทางเลือกที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงมากทั้งเพศหญิงและเพศชาย หมายความว่า การผูกมัดกับคู่สมรสของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับว่า ความสัมพันธ์ของเขาเหล่านั้นมีบุคคลอื่นหรือมือที่สามเข้ามาพัวพันหรือไม่ หากมีบุคคลอื่นเข้ามาเป็นทางเลือกที่น่าสนใจก็จะก่อให้เกิดโอกาสในการนอกใจได้มากยิ่งขึ้น

ตอนที่ 3 อิทธิพลของตัวแปรความเคร่งครัดศาสนา

สมมติฐานข้อที่ 2 ความเคร่งครัดศาสนาสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของความเคร่งครัดศาสนาพบว่า ในโมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศชายและเพศหญิง ผู้ที่มีความเคร่งครัดศาสนามากจะไม่มีการนอกใจ เพศชายและเพศหญิงที่ยึดมั่นอยู่ในศาสนาพุทธ เป็นผู้ที่มีความเคร่งครัดและปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดีนั้น จะไม่มีการนอกใจ ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่า คนไทยยังมีความยึดถือกับหลักคำสอนของศาสนาพุทธอยู่ และหลักศาสนาที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนไทยมีส่วนที่ทำให้บุคคลไม่กระทำพฤติกรรมการนอกใจตามข้อ 3 จากข้อ 4 ที่ชาวพุทธทุกคนพึงปฏิบัติ

ตอนที่ 4 อิทธิพลของตัวแปรกำกับ

สมมติฐานข้อที่ 7 เพศเป็นตัวแปรกำกับเส้นทางน้ำหนักร่องค์ประกอบของการเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกโดยเพศชายจะมีน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การเปิดรับประสบการณ์สูงกว่าเพศหญิง และเพศหญิงจะมีน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การมีจิตสำนึกสูงกว่าเพศชาย

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 7 จากผลการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุ ด้วยการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลพบว่า รูปแบบโมเดลของทั้งเพศหญิงเพศชายมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อกำหนดเงื่อนไขบังคับค่าพารามิเตอร์เมทริกซ์อิทธิพลของตัวแปรสาเหตุต่อตัวแปรผล พบว่า โมเดลไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผลต่างค่าไค-สแควร์มีนัยสำคัญ กล่าวคือ เพศเป็นตัวแปรกำกับต่อเส้นทางน้ำหนักร่องค์ประกอบของการเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึก

เมื่อวิเคราะห์ผลเพิ่มเติม พบว่าเพศมีอิทธิพลกำกับต่อพารามิเตอร์ทุกตัวยกเว้นเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรภายนอก หรือ PH

ผลการวิเคราะห์แสดงว่าเพศหญิงและเพศชายมีความแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่ม กล่าวคือเพศชายและเพศหญิงมีโครงสร้างรูปแบบการนอกใจที่แตกต่างกัน ตัวแปรเพศมีอิทธิพลกำกับ

ตอนที่ 5 ความแตกต่างทางเพศ

สมมติฐานข้อที่ 8 เพศชายนอกใจมากกว่าเพศหญิง

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 8 จากการวิเคราะห์ความแตกต่างทางเพศ พบว่าเพศชายมีการนอกใจมากกว่าเพศหญิงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Allen และคณะ (2008) แสดงให้เห็นว่าเพศชายเป็นเพศที่มีการนอกใจมากกว่าเพศหญิง ซึ่งก็ตรงกับสภาพของสังคมไทย ที่เรื่องการนอกใจของเพศนั้นนับวันยิ่งดูปกติธรรมดามากยิ่งขึ้น โดยเพศชายมองว่าตนสามารถมีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการนอกใจได้แบบปกติ เพราะเป็นธรรมชาติของผู้ชายในเรื่องความเจ้าชู้ ผิดกับเพศหญิงที่จะถูกดูหมิ่นและไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ซึ่งค่านิยมนี้ทำให้เพศชายเป็นเพศที่มีการนอกใจมากกว่าเพศหญิงในประเทศไทย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับทฤษฎีวิวัฒนาการของ Darwin (1991) ที่ว่าเพศชายใช้เพศสัมพันธ์เพื่อการสืบเผ่าพันธุ์ของตน เพื่อให้วงศ์ตระกูลของตนถูกสืบทอดต่อไป โดยให้เพศหญิงเป็นฝ่ายตั้งครรรค์ ดังนั้นเพื่อเพิ่มโอกาสความเป็นไปได้ในการดำรงเผ่าพันธุ์นั้น เพศชายจึงมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศตรงกันข้ามให้ได้มากที่สุดนั่นเอง

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์เพิ่มเติม

จากผลการวิจัยที่พบว่าบุคคลที่มีอายุน้อยและมีคู่สมรสที่มีอายุน้อยจะมีพฤติกรรมการนอกใจมากกว่า กล่าวคือ บุคคลที่มีอายุน้อยหรือคู่สมรสที่มีอายุน้อยอาจคิดว่าตนนั้นยังมีโอกาสที่จะเปิดรับประสบการณ์อีกมากมายจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตน หรือเพราะเห็นว่าตนนั้นยังมีทางเลือกอื่นๆ ที่น่าสนใจมากกว่า จึงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการนอกใจมากกว่า ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นข้อค้นพบที่น่าสนใจเพราะยังไม่พบงานวิจัยใดที่ศึกษาตัวแปรด้านอายุเพื่อใช้ทำนายการนอกใจ

และผลการวิจัยพบอีกว่าบุคคลที่เคยผ่านประสบการณ์การหย่าร้างจะมีพฤติกรรมการนอกใจคือบุคคลที่เคยจดทะเบียนหย่าจะมีแนวโน้มที่จะนอกใจมากกว่าบุคคลที่ไม่เคยมี

ประวัติหย่าร้าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Atkins และ Kessel (2008) และผลวิจัยนี้สอดคล้องกับจำนวนครั้งที่แต่งงานอีกด้วย กล่าวคือ บุคคลที่มีจำนวนครั้งแต่งงานมากเท่าไรยิ่งมีแนวโน้มที่จะนอกใจมากขึ้นด้วยเช่นกัน

ผลการวิจัยที่พบว่าบุคคลที่อยู่ร่วมกันหรือมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานจะไม่มีพฤติกรรมนอกใจนั้น อาจเป็นเพราะว่าคนที่เคยอยู่ร่วมกันมาก่อนได้เรียนรู้ที่จะปรับตัวเข้าหากัน ลองใช้ชีวิตเหมือนคู่แต่งงานด้วยการอยู่กินร่วมกันแล้วจนแน่ใจว่าจะมีความพึงพอใจในชีวิตสมรสเมื่อตัดสินใจแต่งงานกัน จึงไม่มีพฤติกรรมนอกใจ ซึ่งผลการวิจัยที่พบนี้ขัดแย้งต่อวัฒนธรรมไทยที่ว่าหนุ่มสาวที่ผ่านการแต่งงานแล้วเท่านั้นจึงควรจะมีเพศสัมพันธ์กันได้ การอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานหรือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นวัฒนธรรมทางตะวันตกที่ประเทศไทยเริ่มซึมซับเข้ามา เนื่องจากปัจจุบันสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากและให้การยอมรับในเรื่องการอยู่ร่วมกันหรือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากยิ่งขึ้น ผลวิจัยที่ได้จึงสะท้อนให้เห็นว่า การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานนั้นเป็นการจำลองการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันและเป็นการทดสอบความเข้ากันได้ของพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ ดังนั้นหากคู่รักที่มั่นใจในการเข้ากันได้ของบุคคลกับคนรักของตนแล้วจึงมั่นใจและแต่งงานกันโดยไม่คิดที่จะนอกใจไปหาคนอื่น เพราะทราบดีว่าคู่สมรสของตนนั้นมีความเข้ากันได้เป็นอย่างดี แต่คู่สมรสที่ไม่เคยอยู่ร่วมกันหรือไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กันมาก่อนนั้น หลังจากแต่งงานจดทะเบียนสมรสกันแล้ว บางคู่อาจค้นพบว่าพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของตนกับคู่สมรสนั้นเข้ากันไม่ได้หรือพบว่าเมื่อมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันแล้วไม่มีความพึงพอใจในชีวิตคู่ เหตุผลเหล่านี้จึงนำไปสู่การนอกใจในที่สุด

นอกจากนี้ยังพบผลที่น่าแปลกใจอีกว่าบุคคลที่ยังมีเพศสัมพันธ์มากยิ่งมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการนอกใจมากกว่าบุคคลที่มีความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์น้อย ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ Kaighobadi และ Shackelford (2008) ที่พบว่าความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์เป็นวิธีการป้องกันการนอกใจ แต่ผลที่พบนี้อาจอธิบายได้ว่าบุคคลอาจต้องการความหลากหลายในความสัมพันธ์ (Drigotas และคณะ, 1999) ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการนอกใจ หรือบุคคลมีความต้องการทางเพศ (sex drive) สูงไม่ว่าจะกับคู่สมรสของตนและกับผู้อื่นอีกด้วย ซึ่งความต้องการทางเพศนั้นเป็นเรื่องของความแตกต่างสำหรับบุคคล เมื่อเพิ่มความหลากหลายทางเพศสัมพันธ์แล้วเหมือนเป็นการเพิ่มความพอใจและสนองความตื่นเต้นเร้าใจให้กับบุคคลมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยนี้พบผลสอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศที่ผ่านมา คือ ผู้ชายมีพฤติกรรมนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ แต่พบผลขัดแย้งสำหรับเพศหญิงที่ไม่พบความแตกต่างจาก

พฤติกรรมการณ์นอกใจแบบมีใจให้ การที่พฤติกรรมการณ์นอกใจของเพศชายแตกต่างจากเพศหญิงน่าจะเป็นเพราะผู้ชายไทยมองว่าเรื่องนอกใจนั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางด้านเพศสัมพันธ์เพียงอย่างเดียว ไม่ได้มีเรื่องเกี่ยวกับด้านความผูกพันทางจิตใจมาเกี่ยวข้อง ต่างกับเพศหญิงที่ไม่พบความแตกต่างของทั้งสองประเภท อาจเป็นเพราะว่าผู้หญิงไทยมองว่าไม่ว่าจะเป็นด้านจิตใจหรือด้านเพศสัมพันธ์นั้นก็คือการนอกใจเหมือนกันนั่นเอง

สรุปโดยภาพรวมแล้วพบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายการนอกใจได้ โดยพบในเพศหญิงแต่ไม่พบในเพศชาย บทบาทของการผูกมัดกับคู่สมรสที่สำคัญต่อการนอกใจมากนั่นก็คือ บุคคลที่มีการผูกมัดกับคู่สมรสของตนสูงจะไม่นอกใจ ความพึงพอใจในคู่สมรสยิ่งมีมากก็จะไม่นอกใจ โดยทั้งการผูกมัดกับคู่สมรสและความพึงพอใจในคู่สมรสเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในการทำนายการนอกใจมาก เพราะเป็นตัวแปรส่งผ่านที่สำคัญของบุคลิกภาพในการทำนายการนอกใจ และในด้านความเคร่งครัดศาสนา ยิ่งบุคคลเคร่งครัดในศาสนามากจะไม่นอกใจคู่สมรสของตน

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจโดยตรวจสอบอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองและองค์ประกอบของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบด้านการเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึก และศึกษาอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการนอกใจคู่สมรสอีกด้วย

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1	บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้
สมมติฐานข้อที่ 2	ความเคร่งครัดศาสนาสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้
สมมติฐานข้อที่ 3	การเปิดรับประสบการณ์สามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้
สมมติฐานข้อที่ 4	การมีจิตสำนึกสามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้
สมมติฐานข้อที่ 5	การผูกมัดกับคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึกและความพึงพอใจในคู่สมรสในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ
สมมติฐานข้อที่ 6	ความพึงพอใจในคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ
สมมติฐานข้อที่ 7	เพศเป็นตัวแปรกำกับเส้นทางน้ำหนักร่วมประกอบของการเปิดรับประสบการณ์และการมีจิตสำนึกโดยเพศชายจะมีน้ำหนักร่วมประกอบของตัวบ่งชี้การเปิดรับประสบการณ์สูงกว่าเพศหญิงและเพศหญิงจะมีน้ำหนักร่วมประกอบของตัวบ่งชี้การมีจิตสำนึกสูงกว่าเพศชาย
สมมติฐานข้อที่ 8	เพศชายนอกใจมากกว่าเพศหญิง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นคนวัยทำงานเพศหญิง 254 คน และเพศชาย 261 คนที่สมรสแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องเป็นคู่สมรสกัน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบบโควตา (Quota sampling) โดยมีเกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่างจากบุคคลที่จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีระยะเวลาจดทะเบียนสมรสไม่ต่ำกว่า 6 เดือน และเป็นคู่สมรสที่มีความรักกับเพศตรงกันข้าม (heterosexual) เหตุผลที่เลือกประชากรกลุ่มที่มีระยะเวลาจดทะเบียนสมรสไม่ต่ำกว่า 6 เดือนเพราะเป็นคู่สมรสที่ผ่านช่วงข่าวใหม่ปลามันและการปรับตัวเข้าหากันพอสมควร จึงสามารถที่จะตรวจสอบความสัมพันธ์ได้ เพื่อป้องกันความแตกต่างทางศาสนาในงานวิจัยนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาพุทธเท่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย มาตรฐานบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มาตรฐานพฤติกรรมนอกใจ มาตรฐานความพึงพอใจในคู่สมรส มาตรฐานบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ มาตรฐานการผูกมัดกับคู่สมรส และมาตรฐานประเภทการนอกใจ

1. **มาตรฐานบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง** พัฒนาจากมาตรของจิตศุภางค์ รัชสีสมบัติศิริ (2550) ที่พัฒนาร่วมกับนุชารัตน์ มุงคุณ (2550) ปฏิภากร นาครอด (2550) และประพิมพ์พา จรรย์รัตนกุล (2550) ภายใต้การดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักนงค์ มณีศรี ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 8 ด้าน เป็นมาตร 45 ข้อ ผู้วิจัยได้พัฒนาเพิ่มโดยคิดข้อกระทงเพิ่มเติม แล้วนำไปทดสอบกับนิสิต นักศึกษา และกลุ่มคนทำงาน จำนวน 274 คน จนได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพจากการวิเคราะห์ความเที่ยงและความตรงทั้งสิ้น 48 ข้อ เพื่อให้องค์ประกอบ 8 ด้าน มีจำนวนข้อที่เท่ากัน เป็นด้านละ 6 ข้อ ได้แก่ ด้านการแสดงอำนาจ ความเหนือกว่า ความสามารถในการพึ่งตนเอง การแสวงหาผลประโยชน์จากผู้อื่น ความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ การแสดงออก ความทะนงตน และการหวั่นไหวมากกว่าปกติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในแบบแอลฟาของ Cronbach เท่ากับ .93 และกำหนดให้เป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง

2. **มาตรฐานพฤติกรรมนอกใจ** เนื่องจากความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมตะวันตกและตะวันออก และเป็นคำถามในเรื่องที่ละเอียดอ่อน จึงได้สร้างข้อกระทงเองโดยดัดแปลงให้มีเนื้อหาเหมาะกับสังคมไทย โดยได้สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมนอกใจจากบุคคล

ทั่วไปเช่น ญาติพี่น้อง เพื่อน คนรู้จักนอกจากนี้ยังได้ตั้งกระทู้ในอินเทอร์เน็ตเพื่อสอบถามว่า “พฤติกรรมใดบ้างที่ท่านคิดว่าเป็นการนอกใจ” จากนั้นผู้วิจัยคัดพฤติกรรมการนอกใจมาได้ 33 ข้อกระทง เช่น การกอด การแอบพบเจอ เป็นต้น โดยได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาของข้อกระทง ภายใต้การดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์มงคล มณีศรี และได้ตัดข้อกระทงทิ้งไป 7 ข้อ เนื่องจากบางข้อมีเนื้อหาที่คล้ายคลึงกันและเป็นข้อคำถามที่มีเนื้อหาที่ตรงเกินไป จึงเหลือข้อกระทงทั้งสิ้น 26 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่าแบบเปอร์เซ็นต์ มีลักษณะช่วงคำตอบแบ่งเป็นช่วงละ 10 เปอร์เซ็นต์เริ่มตั้งแต่ 0-100 เปอร์เซ็นต์ และมีช่องให้เลือกหากพฤติกรรมนั้นๆ ได้เกิดขึ้นจริง หากกาเครื่องหมายในช่องสี่เหลี่ยมที่มีข้อความกำกับว่าเกิดขึ้นจริง หมายถึง ได้กระทำพฤติกรรมนั้นๆ แล้ว ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยขอใช้คำว่าเพศตรงข้ามแทนคำว่าเพศตรงกันข้ามซึ่งเป็นศัพท์ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 เพื่อให้ผู้ทำมาตรวัดรู้สึกเข้าใจความหมายได้ง่ายกว่าซึ่งน่าจะข้อความได้ชัดเจนคล้ายคลึงกับบทสนทนาประจำวันมากกว่า

3. มาตรวัดความพึงพอใจในคู่สมรส มาตรนี้ได้พัฒนามาจาก มาตรวัดความพึงพอใจ ในความสัมพันธ์กับคนรัก ของสิรินรัตน์ ศรีสรพล (2547) ซึ่งพัฒนาขึ้นตามแนวทางของ Murray, Holmes, และ Griffin (1996 อ้างถึงใน สิรินรัตน์ ศรีสรพล) เลือกข้อกระทงที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย จำนวน 23 ข้อ และมาตรวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรส ของนันทกานต์ วงษ์ปัญญา (2542) ซึ่งพัฒนาขึ้นตามแนวทางของ Rampel, Holmes, และ Zanna (1985 อ้างถึงใน นันทกานต์ วงษ์ปัญญา) เลือกข้อกระทงที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้เป็นจำนวน 10 ข้อ จากนั้นได้สร้างข้อกระทงเพิ่มอีก 7 ข้อ รวมทั้งหมด 40 ข้อ นำมาตรจำนวน 40 ข้อดังกล่าวให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นคู่สมรสที่จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมายในเขตกรุงเทพมหานคร 104 คนตอบ จนได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพจากการวิเคราะห์ความเที่ยงและความตรงทั้งสิ้น 40 ข้อ เนื่องจากข้อกระทงทุกข้อผ่านการคัดเลือกหมด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในแบบแอลฟาของ Cronbach เท่ากับ .97 คัดเลือกจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ในแต่ละด้านที่มีค่าสูงสุดเหลือ 10 ข้อเพื่อนำมาใช้ในงานวิจัยนี้ เป็นมาตราประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง

4. มาตรวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ มาตรนี้พัฒนาโดยขวัญเรือน แสงจิ้น (2546) ร่วมกับนิตยา เมธาพิพัฒน์ (2546) และศุภิตี คุุสานนท์ (2546) ตามแนวโครงสร้าง NEO PI-R ของ Costa และ McCrae (1992 อ้างถึงใน ขวัญเรือน แสงจิ้น, 2546) มีข้อกระทงจำนวน 50 ข้อ ประกอบไปด้วย 5 มิติ คือ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ การแสดงออก การเปิดรับประสบการณ์ ความเป็นมิตรและการมีจิตสำนึก มิติละ 10 ข้อกระทง ผู้วิจัยประเมินคุณภาพเครื่องมือเพิ่มเติม

ได้หาความเที่ยงของมาตรด้วยวิธีการวัดซ้ำ (test-retest) โดยนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชา 3800101 จิตวิทยาทั่วไป ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2551 จำนวน 328 คน ในการวัดครั้งแรกได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .68 หลังจากนั้นอีกประมาณ 1 เดือนจึงได้ทำการวัดซ้ำครั้งที่สองได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .73 เมื่อนำการวัดทั้งสองครั้งมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่ามาตรวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่วัดทั้งสองครั้งมีสหสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 5 มิติ เป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง

5. มาตรวัดโมเดลการผูกมัดกับคู่สมรส ผู้วิจัยนำข้อกระทงที่แปลจากมาตร

Relationship Questionnaire ของ Rusbult (1983) มีจำนวน 12 ข้อ เป็นมาตรประมาณค่า 5 ช่วง ประกอบด้วย การได้รับรางวัล (rewards) การสูญเสีย (costs) ความพึงพอใจ (Satisfaction) คุณภาพของทางเลือก (Alternative quality) การลงทุน (Investment) และการผูกมัดกับคู่รักตนเอง (Commitment) ผู้วิจัยเห็นว่างานวิจัยนี้ต้องการตรวจสอบโมเดลการผูกมัดกับคู่รักตนเอง จึงเลือกพัฒนาองค์ประกอบ 4 ด้านที่มีความสำคัญคือ ความพึงพอใจ คุณภาพของตัวเลือก การลงทุนและ การผูกมัดกับคู่รักตนเองซึ่งมีจำนวน 11 ข้อเท่านั้น เพื่อให้มาตรทุกมาตรในงานวิจัยนี้มีการประมาณค่าที่เท่ากัน และสร้างเพิ่มตามโครงสร้างของ Relationship Questionnaire อีก 17 ข้อ และสร้างให้แต่ละด้านมีข้อกระทงที่เท่ากัน ภายใต้การดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คัดนางค์ มณีศรี สรุปข้อกระทงของมาตรวัดโมเดลการผูกมัดกับคู่รักมีจำนวน 28 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในแบบแอลฟาของ Cronbach เท่ากับ .79 เป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง

6. มาตรวัดประเภทการนอกใจ ผู้วิจัยนำข้อกระทงที่แปลจากมาตร Susceptibility to

Infidelity ของ Buss และ Shackelford (1997) มีจำนวน 2 ข้อ แต่ด้วยความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมจึงทำดัดแปลงข้อคำถามให้เหมาะสมกับสังคมไทย โดยสร้างข้อกระทงด้านการนอกใจแบบมีใจให้ 3 ข้อ และข้อกระทงด้านการนอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ 3 ข้อ เป็นข้อกระทงทั้งหมด 6 ข้อ หลังจากการตรวจสอบความเที่ยงและความตรงพบว่าจำนวนข้อกระทงที่เหลือน้อยและทั้งสองด้านมีจำนวนข้อคำถามไม่เท่ากัน ผู้วิจัยจึงได้คงข้อกระทงทั้ง 6 ข้อไว้ดั้งเดิมและคิดข้อกระทงเพิ่มขึ้นอีกด้านละ 2 ข้อ เป็นด้านละ 5 ข้อ รวมทั้งสองด้านเป็น 10 ข้อ หลังจากตรวจสอบความเที่ยงและความตรงอีกครั้งพบว่า มีข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือก 8 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์ความ

สอดคล้องภายในแบบแอลฟาของ Cronbach เท่ากับ .90 กำหนดให้เป็นมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างที่จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีระยะเวลาจดทะเบียนสมรสไม่ต่ำกว่า 6 เดือน และเป็นคู่สมรสที่มีความรักกับเพศตรงกันข้าม (Heterosexual) จำนวน 950 คน โดยใช้วิธีสอบถามเพื่อขอความร่วมมือให้เข้าร่วมโครงการศึกษาความสัมพันธ์ในคู่สมรส เมื่อได้รับการตอบรับที่จะร่วมมือจึงยื่นซองเอกสารที่มีแบบสอบถามพร้อมซองติดแสตมป์ให้ส่งคืนทางไปรษณีย์ โดยให้ผู้ร่วมการทดลองเป็นผู้ปิดผนึกซอง ที่หน้าซองระบุว่าโครงการศึกษาความสัมพันธ์ในคู่สมรส จำหน่ายถึงคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเจ้าหน้าที่ของคณะจิตวิทยาจะเป็นผู้รับซองเอกสารจากบุรุษไปรษณีย์และมอบให้กับผู้วิจัยเพียงผู้เดียวเท่านั้น ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 4 เดือนได้แบบสอบถามกลับมาทั้งหมด 556 ชุด เป็นข้อมูลสมบูรณ์ที่นำมาใช้ได้ 544 ชุด และเป็นข้อมูลของบุคคลที่นับถือศาสนาพุทธ 515 ชุด และข้อมูลของบุคคลที่นับถือศาสนาอื่นที่ไม่ใช่ศาสนาพุทธ 29 ชุด

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ ต้องการศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ความเคร่งครัดศาสนา การเปิดรับประสบการณ์ และการมีจิตสำนึก ต่อพฤติกรรมการนอกใจคู่สมรส และศึกษาอิทธิพลส่งผ่านของการผูกมัดกับคู่สมรสและความพึงพอใจในคู่สมรส จึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมลิสเรล (LISREL) วิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling หรือ SEM) และใช้สถิติที่เป็นอิสระจากกัน (t -test independent groups) เพื่อทดสอบการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศของพฤติกรรมการนอกใจ

ผลการวิจัย

1. บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง สามารถทำนายการนอกใจเฉพาะเพศหญิงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. การเปิดรับประสบการณ์ไม่สามารถทำนายการนอกใจได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. การมีจิตสำนึก สามารถทำนายการนอกใจเฉพาะเพศหญิงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. การผูกมัดกับคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การมีจิตสำนึก และความพึงพอใจในคู่สมรสในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจของเพศชาย และเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึก และความพึงพอใจในคู่สมรสในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจของเพศหญิงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ความพึงพอใจในคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ และการมีจิตสำนึกในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. ความเคร่งครัดศาสนาสามารถทำนายการนอกใจได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. เพศมีอิทธิพลกำกับต่อการนอกใจ
8. เพศชายมีพฤติกรรมการนอกใจมากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
9. อายุ อายุคู่สมรส จำนวนครั้งที่แต่งงาน ประวัติการหย่าร้าง การอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์สามารถทำนายการนอกใจได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาอิทธิพลของการมีจิตสำนึกต่อพฤติกรรมการนอกใจ เพื่อศึกษาหาคำตอบเพิ่มเติมว่าเพราะเหตุใดการมีจิตสำนึกของเพศหญิงถึงมีอิทธิพลต่อการนอกใจ
2. ศึกษาอิทธิพลการเปิดรับประสบการณ์ต่อพฤติกรรมการนอกใจ เพื่อศึกษาหาคำตอบเพิ่มเติมว่าเพราะเหตุใดการเปิดรับประสบการณ์ถึงไม่มีอิทธิพลต่อการนอกใจ
3. ศึกษาบุคลิกภาพแบบหลงตนเองและหาคำอธิบายว่าทำไมปรากฏอิทธิพลในเพศชายแต่พบในเพศหญิง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมการปกครอง. (2550). *ประมวลสถิติติงานการทะเบียนทะเบียนปี 2550*. กรมการปกครอง : กระทรวงมหาดไทย. คัดเมื่อ 19 สิงหาคม 2551 จาก http://www.dopa.go.th/web_pages/m03093000/services_files/modules50_1.xls

ขวัญเรือน แสงจิ้น. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและความตั้งใจทางกายภาพกับสถานภาพทางสังคม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชิตศุภางค์ รัชสีสมบัติศิริ. (2550). *อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ต่อพินินิสัยในการให้อภัยและการให้อภัยเฉพาะเหตุการณ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลลิสเรล : สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นันทกานต์ วงษ์ปัญญา. (2542). *ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในชีวิตสมรสกับความไว้วางใจคู่สมรส*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรศักดิ์ วรธัมโม. (2540). *พุทธจริยธรรมเพื่อมนุษยชาติ ฉบับสมบูรณ์* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.

สิรินรัตน์ ศรีสรवल. (2547). *อิทธิพลของภาพลวงตาทางบวกต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานศาลยุติธรรม (2550). *รายงานสรุปสถิติคดีประจำปี 2550*. สำนักงานแผนงานและงบประมาณ: สำนักงานศาลยุติธรรม. คัดเมื่อ 19 สิงหาคม 2551 จาก <http://www.coj.go.th/oppb/userfiles/file/Statistic/AnnualReport07.pdf>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

- Allen, E. S., Rhoades, G. K., Stanley, S. M., Markman, H. J., Williams, T., & Melton, J., et al. (2008). Premarital precursors of marital infidelity. *Family Process, 47*, 243-259.
- Atkins, D. C., & Kessel, D. E. (2008). Religiousness and infidelity: Attendance, but not faith and prayer, predict marital fidelity [Electronic version]. *Journal of Marriage and Family, 70*, 407-418.
- Atkins, D. C., Yi, J., Baucom, D. H., & Christensen, A. (2005). Infidelity in couples seeking marital therapy [Electronic version]. *Journal of Family Psychology, 19*, 470-473.
- Aviram, I., & Amichai-Hamburger, Y. (2005). Online infidelity: Aspects of dyadic satisfaction, self-disclosure, and narcissism. *Journal of Computer-Mediated Communication, 10*(3), article 1. Retrived October 20, 2008, from <http://jcmc.indiana.edu/vol10/issue3/aviram.html>
- Baker, R. R., & Bellis, M. A. (1993). Human sperm competition: Ejaculate manipulation by females and a function for the female orgasm [Electronic version]. *Animal Behaviour, 46*, 887-909.
- Betzig, L. (1989). Rethinking human ethology: A response to some recent critiques. *Ethology and Sociobiology, 10*, 315-324.
- Bleske-Rechek, A., Remiker, M. W., & Baker, J. P. (2008). Narcissistic men and women think they are so hot—but they are not [Electronic version]. *Personality and Individual Differences, 45*, 420-424.
- Buss, D. M. (1991). Conflict in married couples: Personality predictors of anger and upset [Electronic version]. *Journal of Personality, 59*, 663-688.
- Buss, D. M., & Haselton, M. (2005). The evolution of jealousy [Electronic version]. *Trends in Cognitive Sciences, 9*, 506-507.
- Buss, D. M., Larsen, R. J., Westen, D., & Semmelroth, J. (1992). Sex differences in jealousy: Evolution, physiology, and psychology [Electronic version]. *Psychological Science, 3*, 251-255.

- Buss, D. M., & Shackelford, T. K. (1997). Susceptibility to infidelity in the first year of marriage [Electronic version]. *Journal of Research in Personality*, 31, 193-221.
- Buunk, B. P., & van Driel, B. (1989). Variant lifestyles and relationships. Retrived October 20, 2008, from <http://www.sagepub.co.uk/authors/journal/booksProdTOC.nav?prodId=Book2616&currTree=Subjects&level1=D00&level2=D20>
- Campbell, W. K., & Foster, C. A. (2002). Narcissism and commitment in romantic relationships: An investment model analysis [Electronic version]. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 28, 484-495.
- Campbell, W. K., Foster, C. A., & Finkel, E. J. (2002). Does self-love lead to love for others? A story of narcissistic game playing [Electronic version]. *Journal of Personality and Social Psychology*, 83, 340-354.
- Costa, P. T., & McCrae, R. R. (1992). Normal personality assessment in clinical practice: The NEO Personality Inventory [Electronic version]. *Psychological Assessment*, 4, 5-13.
- Darwin, C. R. (1991). *On the origin of species: By means of normal selection, or the preservation of favoured races in the struggle for life*. Norwalk, CT: Easton Press.
- Drigotas, S. M., Safstrom, C. A., & Gentilia, T. (1999). An investment model prediction of dating infidelity [Electronic version]. *Journal of Personality and Social Psychology*, 77, 509-524.
- Finkel, E. J., Rusbult, C. E., Kumashiro, M., & Hannon, P. A. (2002). Dealing with betrayal in close relationships: Does commitment promote forgiveness? [Electronic version]. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82, 956-974.
- Foster, C. A., & Campbell, W. K. (2002). Narcissism and resistance to doubts about romantic partners [Electronic version]. *Journal of Research in Personality*, 39, 550-557.
- Gabriel, M. T., Critelli, J. W., & Ee, J. S. (1994). Narcissistic illusions in self-evaluations of intelligence and attractiveness. *Journal of Personality*, 62, 143-155.

- Glass, S. P., & Wright, T. L. (1992). Justifications for extramarital relationship: The association between attitudes, behaviors, and gender [Electronic version]. *Journal of Sex Research, 29*, 361-387.
- Green, M. C., & Sabini, J. (2006). Gender, socioeconomic status, age, and jealousy: Emotional responses to infidelity in a national sample [Electronic version]. *Emotion, 6*, 330-334.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B.J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2006). *Multivariate data analysis* (6th ed.). New Jersey: Pearson Education.
- Harris, C. R. (2000). Psychophysiological responses to imagined infidelity: The specific innate modular view of jealousy reconsidered [Electronic version]. *Journal of Personality and Social Psychology, 78*, 1082-1091.
- Kaighobadi, F., & Shackelford, T. K. (2008). Female attractiveness mediates the relationship between in-pair copulation frequency and men's mate retention behaviors [Electronic version]. *Personality and Individual Differences, 45*, 293-295.
- Miller, L. C., & Fishkin, S. A. (1997). On the dynamics of human bonding and reproductive success: Seeking a window on the adapted-for-human-environmental interface [Electronic version]. *Evolutionary Social Psychology, 48*, 197-235.
- Rusbult, C. E. (1983). A longitudinal test of the investment model: The development (and deterioration) of satisfaction and commitment in heterosexual involvements [Electronic version]. *Journal of Personality and Social Psychology, 45*, 101-117.
- Sagarin, B. J., Becker, D. V., Guadagno, R. E., Nicastle, L. D., & Millevoi, A. (2003). Sex differences (and similarities) in jealousy: The moderating influence of infidelity experience and sexual orientation of the infidelity [Electronic version]. *Evolution and Human Behavior, 24*, 17-23.
- Schützwohl, A., & Koch, S. (2004). Sex differences in jealousy: The recall of cues to sexual and emotional infidelity in personally more and less threatening context conditions [Electronic version]. *Evolution and Human Behavior, 25*, 249-257.

- Starratt, V. G., Popp, D., & Shackelford, T. K. (2008). Not all men are sexually coercive: A preliminary investigation of the moderating effect of mate desirability on the relationship between female infidelity and male sexual coercion [Electronic version]. *Personality and Individual Differences, 45*, 10-14.
- Symon, D. (1979). Evolution of play behavior: Edited by dietland müller-schwarze [Electronic version]. *Animal Behaviour, 27*, 628.
- Takashi, H., Matsuura, M., Yahata, N., Koeda, M., Suhara, T., & Okubo, Y. (2006). Men and women show distinct brain activations during imagery of sexual and emotional infidelity [Electronic version]. *NeuroImage, 32*, 1299-1307.
- Vanlandingham, M., Knodel, J., Sangtienchai, C., & Pramualratana, A. (1998). In the company of friend: Peer influence on Thai male extramarital sex [Electronic version]. *Social Science & Medicine, 47*, 1993-2011.
- Van Lange, P. A. M., & Rusbult, C. E. (1995). My relationship is better than-and not as bad as-yours is: The perception of superiority in close relationships. *Personality and Social Psychology Bulletin, 21*, 32-44.
- Ward, H. (1927). *Charles Darwin and the theory of evolution*. New York: New Home Library.
- Whisman, M. A., Dixon, A. E., & Johnson, B. (1997). Therapists' perspectives of couple problem and treatment issues in couple therapy [Electronic version]. *Journal of Family Psychology, 11*, 361-366.
- Whisman, M. A., Gordon, K. C., & Chatav, Y. (2007). Predicting sexual infidelity in a population-based sample of married individuals [Electronic version]. *Journal of Family Psychology, 21*, 320-324.
- Wiederman, M. W. (1997). Extramarital sex: Prevalence and correlates in a national survey. *Journal of Sex Research, 34*, 167-174.
- Young, K. S. (1999). *Cybersexual addiction*. Retrived October 20, 2008, from http://www.netaddiction.com/cybersexual_addiction.htm

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแบบสอบถาม (ฉบับจริง)

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคู่สมรสที่จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมาย โดยจดทะเบียนสมรสมาแล้วไม่ต่ำกว่า 6 เดือน ข้อมูลจากแบบสอบถามจะใช้เป็นส่วนหนึ่งในการทำวิทยานิพนธ์ ของ นางสาว ธันยธร อนันต์วิโรจน์ สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านโปรดอ่านคำชี้แจงอย่างละเอียดและตอบคำถามให้ครบทุกข้อด้วยความรู้สึกที่แท้จริงของท่านด้วยความตั้งใจ และจริงใจมากที่สุด โดยผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ กับตัวท่านทั้งสิ้น

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือเป็นอย่างสูง

นางสาว ธันยธร อนันต์วิโรจน์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านในช่องว่างข้างล่างนี้หรือทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ   ( ) ชาย   ( ) หญิง
2. อายุ _____ ปี
3. อายุของคู่สมรส _____ ปี
4. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน

( ) ไม่ได้เข้าโรงเรียน	( ) ประถมศึกษา
( ) มัธยมศึกษาตอนต้น	( ) มัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช. หรือเทียบเท่า
( ) ปวส., อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	( ) ปริญญาตรี
( ) ปริญญาโท	( ) ปริญญาเอก
( ) อื่น ๆ โปรดระบุ _____	
5. รายได้ปัจจุบันของท่าน

( ) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท/เดือน	( ) 5,001 – 10,000 บาท/เดือน
( ) 10,001 – 15,000 บาท/เดือน	( ) 15,001 – 20,000 บาท/เดือน
( ) 20,001 – 25,000 บาท/เดือน	( ) 25,001 – 30,000 บาท/เดือน
( ) 30,001 – 35,000 บาท/เดือน	( ) มากกว่า 35,000 บาท/เดือน

6. ท่านกับคู่สมรสในปัจจุบันคบหาดูใจก่อนแต่งงานมานาน _____ ปี
7. ท่านกับคู่สมรสในปัจจุบันแต่งงานกันมานาน _____ ปี
8. การสมรสครั้งนี้เป็นครั้งที่ _____ ของท่าน
9. ท่านเคยหย่าร้างหรือไม่ ( ) เคย ( ) ไม่เคย
10. ท่านกับคู่สมรสในปัจจุบันเคยอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานหรือไม่
( ) เคย เป็นระยะเวลา _____ ปี ( ) ไม่เคย
11. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่สมรสก่อนแต่งงานหรือไม่
( ) เคย ( ) ไม่เคย
12. สถานะการมีบุตรของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
( ) มีบุตรแล้ว จำนวนบุตร _____ คน ( ) ไม่มีบุตร
( ) ภรรยา กำลังตั้งครรรภ์เป็นบุตรคนที่ _____
13. โดยปกติท่านมีเพศสัมพันธ์กับคู่สมรสของท่าน
( ) น้อยกว่า 1 ครั้ง/สัปดาห์ ( ) 1-2 ครั้ง/สัปดาห์
( ) 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ ( ) 5-6 ครั้ง/สัปดาห์
( ) ทุกวัน ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ _____
14. ท่านนับถือศาสนา
( ) พุทธ ( ) คริสต์ ( ) อิสลาม ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ _____
15. ท่านคิดว่าท่านเป็นบุคคลที่เคร่งครัดในศาสนาของท่านหรือไม่
( ) ไม่เคร่งครัดมาก
( ) ค่อนข้างไม่เคร่งครัด
( ) เคร่งครัดปานกลาง
( ) ค่อนข้างเคร่งครัด
( ) เคร่งครัดมาก

ตอนที่ 2 คำชี้แจง

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วใส่เครื่องหมาย O รอบตัวเลข
ในช่องคำตอบที่ท่านคิดว่าข้อความนั้น ๆ เป็น ตรงกับความจริงสำหรับท่านในปัจจุบันมากที่สุด ไม่ใช่
ตามที่ท่านคิดว่าควรจะเป็น โดยแต่ละคำตอบมีความหมายดังนี้

- 1 หมายถึง **ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง**
- 2 หมายถึง **ไม่เห็นด้วย**
- 3 หมายถึง **เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอกๆกัน**
- 4 หมายถึง **เห็นด้วย**
- 5 หมายถึง **เห็นด้วยอย่างยิ่ง**

ตัวอย่าง โปรดใส่เครื่องหมาย O รอบตัวเลขในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นเกี่ยวกับชีวิตสมรสของท่าน
มากที่สุด

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย และไม่ เห็นด้วย พอกๆ กัน	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	1	2	3	4	5
ท่านชอบเป็นผู้นำ	1	2	3	4	5

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบวัดความเคร่งครัดศาสนา (ฉบับจริง)

โปรดระบุพฤติกรรมที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางศาสนาของท่านโดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความจริงของชีวิตท่านในปัจจุบันมากที่สุด

สำหรับศาสนาพุทธ

กิจกรรมทางศาสนา	ไม่เคย	แทบจะไม่	เป็นบางครั้ง	บ่อยๆ	ทุกวัน	อื่นๆ โปรดระบุ
1. ตักบาตร						
2. อ่านหนังสือธรรมะ						
3. ฟังเทศน์ สวดมนต์ หรือวิทยุ ที่เกี่ยวกับธรรมะ						

สำหรับศาสนาอิสลาม

กิจกรรมทางศาสนา	ไม่เคยปฏิบัติ	แทบจะไม่เคยปฏิบัติ	วันละ 1-2 ครั้ง	วันละ 3-4 ครั้ง	วันละ 5 ครั้ง	อื่นๆ โปรดระบุ
1. ทำพิธีละหมาด						

สำหรับศาสนาคริสต์

กิจกรรมทางศาสนา	ไม่เคยเข้าร่วม	แทบจะไม่เข้าร่วม	เป็นบางครั้ง	เข้าร่วมแทบจะทุกครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้งที่มีพิธีกรรมทางศาสนา	อื่นๆ โปรดระบุ
1. ไปโบสถ์เพื่อทำพิธีทางศาสนา						

หมายเหตุ แบบวัดความเคร่งครัดศาสนาที่ใช้จริงของศาสนาพุทธมี 10 ข้อ

ตัวอย่างมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง (ฉบับจริง)

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอๆ กัน	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	1	2	3	4	5
1. ท่านมองว่าตนเองมีอิทธิพลต่อผู้อื่น	1	2	3	4	5
2. ท่านเชื่อว่าท่านมีความสามารถมากกว่าคนอื่นๆ ในสังคม	1	2	3	4	5
3. ท่านสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาใคร	1	2	3	4	5
4. ท่านไม่สนใจว่าใครจะคิดอย่างไร ขอเพียงท่านได้ในสิ่งที่ท่านต้องการก็พอ	1	2	3	4	5
5. คนที่มีความสามารถมากอย่างท่าน ควรจะได้รับการเชิดชูจากคนอื่นมากกว่านี้	1	2	3	4	5

หมายเหตุ มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองที่ใช้จริงมี 48 ข้อ

ตัวอย่างมาตรวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (ฉบับจริง)

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอๆ กัน	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	1	2	3	4	5
1. ท่านไม่ใช่คนตกใจง่าย	1	2	3	4	5
2. ท่านสนิทสนมกับคนอื่นได้ง่าย	1	2	3	4	5
3. สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสุนทรีย์และศิลปะมีความหมายกับท่านมาก	1	2	3	4	5
4. บางคนคิดว่าท่านเป็นคนอวดดี	1	2	3	4	5
5. ท่านไม่สามารถจัดระบบสิ่งของรอบๆ ตัวได้	1	2	3	4	5

หมายเหตุ มาตรวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ที่ใช้จริงมี 50 ข้อ

ตัวอย่างมาตรวัดความพึงพอใจในคู่สมรส (ฉบับจริง)

ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย และไม่เห็น ด้วยพอๆ กัน	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	1	2	3	4	5
1. ท่านกับคู่สมรสของท่านไปกันได้ด้วยดี	1	2	3	4	5
2. เท่าที่ผ่านมา นับว่าท่านประสบความสำเร็จในชีวิตสมรสแล้ว	1	2	3	4	5
3. ท่านมั่นใจว่าความสัมพันธ์ของท่านกับคู่สมรสมีความมั่นคง	1	2	3	4	5

หมายเหตุ มาตรวัดความพึงพอใจในคู่สมรส ที่ใช้จริงมี 10 ข้อ

ตัวอย่างมาตรวัดโมเดลการผูกมัดกับคู่สมรส (ฉบับจริง)

ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย และไม่เห็น ด้วยพอๆ กัน	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	1	2	3	4	5
1. ความสัมพันธ์ในปัจจุบันจะยังคงดำเนินต่อไปอีกยาวนานในความคิดของท่าน	1	2	3	4	5
2. ท่านคิดว่าบุคคลเพศตรงข้ามคนอื่นน่าดึงดูดมากกว่าคู่สมรสของท่าน	1	2	3	4	5
3. ระหว่างท่านกับคู่สมรสมีสิ่งของที่เป็นวัตถุแทนใจซึ่งกันและกันมาก	1	2	3	4	5
4. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับคู่สมรสของท่าน	1	2	3	4	5

หมายเหตุ มาตรวัดโมเดลการผูกมัดกับคู่สมรส ที่ใช้จริงมี 28 ข้อ

ตัวอย่างมาตรวัดประเภทการนอกใจ (ฉบับจริง)

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย และไม่ เห็นด้วย พอๆ กัน	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
	1	2	3	4	5
1. ท่านไม่สามารถยอมรับได้หากรู้ว่าคู่สมรส นอกใจโดยการมีเพศสัมพันธ์ แม้จะไม่ได้มีใจให้ ก็ตาม	1	2	3	4	5
2. ท่านไม่สามารถทำได้หากคู่สมรสของท่าน แอบรักคนอื่น	1	2	3	4	5

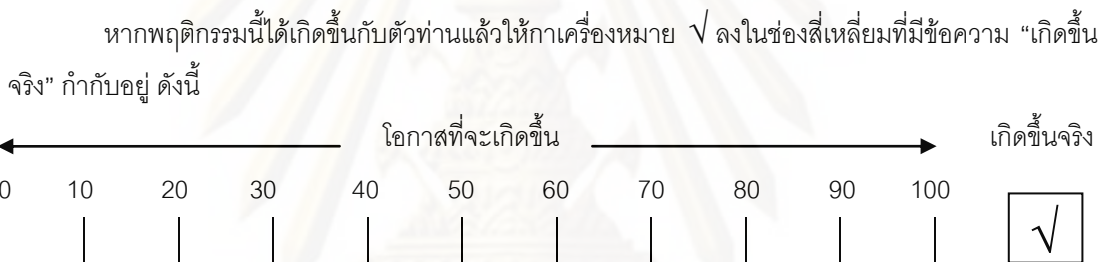
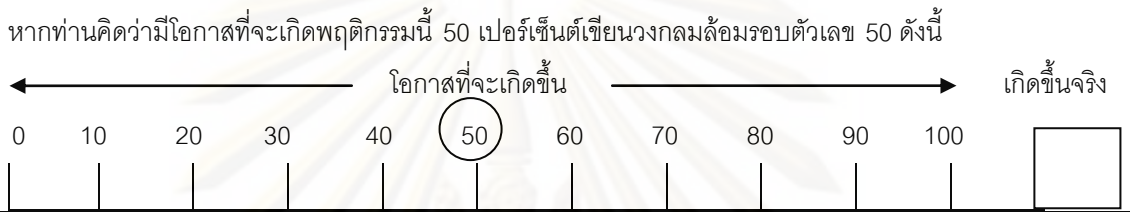
หมายเหตุ มาตรวัดประเภทการนอกใจ ที่ใช้จริงมี 10 ข้อ

ตัวอย่างมาตรวัดพฤติกรรมภายนอกใจ (ฉบับจริง)

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละข้อ และระบุว่าท่านทำพฤติกรรมที่ปรากฏในแต่ละข้อความหรือไม่ หากท่านได้ทำพฤติกรรมนั้น ๆ ให้กาเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่อง ที่กำกับข้อความนั้น ๆ หากท่านไม่ได้ทำพฤติกรรมนั้น ๆ โปรดระบุความเป็นไปได้หรือโอกาสที่ท่านอาจจะทำพฤติกรรมนั้น ๆ ว่ามากน้อยเพียงใด โดยเขียนวงกลมล้อมรอบตัวเลขคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ที่ท่านพอจะทำพฤติกรรมนั้น ๆ

ตัวอย่าง 0. ท่านคิดถึงเพศตรงข้ามที่ไม่ใช่คู่สมรส

โปรดอ่าน

การตอบตรงตามความจริงเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับงานวิจัยนี้ ข้อมูลของท่าน จะถูกปกปิดเป็นความลับ มีเฉพาะผู้วิจัยที่จะเห็นคำตอบของท่าน จึงขอความกรุณาให้ตอบทุกข้อ ตามความจริงที่เกิดขึ้นหรือคิดว่ามีโอกาสที่จะเกิดขึ้น ไม่ใช่ตอบตามที่ท่านคิดว่าควรจะเป็น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ท่านแอบมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามที่ไม่ใช่คู่สมรส											
← โอกาสที่จะเกิดขึ้น →											เกิดขึ้นจริง
0	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	<input type="text"/>
2. ท่านแอบหว่านเสน่ห์ให้กับเพศตรงข้ามที่ไม่ใช่คู่สมรส											
← โอกาสที่จะเกิดขึ้น →											เกิดขึ้นจริง
0	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	<input type="text"/>
3. ท่านแอบส่งอีเมล (E-mail) ถึงเพศตรงข้ามที่ไม่ใช่คู่สมรส											
← โอกาสที่จะเกิดขึ้น →											เกิดขึ้นจริง
0	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	<input type="text"/>

หมายเหตุ มาตรฐานวัดพฤติกรรมนอกใจ ที่ใช้จริงมี 26 ข้อ

หากผู้ใดสนใจมาตรฐานในงานวิจัยนี้ สามารถติดต่อได้ที่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักนางค์ มณีศรี คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ตารางที่ ค 1

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบ
 หลงตนเอง ครั้งที่ 1

ข้อ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				<i>t</i>	<i>p</i> (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N = 402)	CITC ครั้งที่ 2 (N = 402)	CITC ครั้งที่ 3 (N = 402)	ข้อที่ ผ่าน การ วิเคราะห์
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ									
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ							
		(n = 109)		(n = 106)							
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>						
Au1	+	3.57	0.70	2.93	0.77	6.33***	.000	.33	.32	.30	✓
Au9	+	3.35	0.83	2.59	0.89	6.41***	.000	.36	.34	.33	✓
Au49	+	3.53	0.86	2.80	0.81	6.46***	.000	.34	.33	.33	✓
Au62	+	3.09	0.89	1.75	0.73	12.06***	.000	.58	.58	.58	✓
Au67	+	3.76	0.78	3.14	0.93	5.30***	.000	.30	.30	.30	✓
Au78	+	3.36	0.76	2.00	0.74	13.21***	.000	.60	.61	.61	✓
Au105	+	3.06	0.67	1.75	0.66	14.44***	.000	.66	.65	.65	✓
Au110	+	3.53	0.77	2.75	0.76	7.48***	.000	.44	.44	.43	✓
Au114	+	3.11	0.71	1.96	0.85	10.69***	.000	.54	.54	.53	✓
Au83	+	3.00	0.67	2.02	0.69	10.55***	.000	.55	.56	.56	✓
Au107	+	2.97	0.59	2.13	0.71	9.42***	.000	.51	.52	.52	✓
Au109	+	3.02	0.80	1.94	0.75	10.25***	.000	.49	.50	.50	✓
Au84	+	3.16	0.89	1.79	0.62	13.07***	.000	.62	.63	.63	✓
Au93	+	3.48	0.76	2.42	0.84	9.71***	.000	.52	.53	.53	✓
Au57	+	3.33	0.90	2.53	0.91	6.50***	.000	.40	.39	.39	✓
Au112	+	3.58	0.78	2.27	0.87	11.61***	.000	.51	.51	.51	✓
Au17re	-	3.38	0.80	3.07	0.92	2.64**	.009	.12	.09	-	-
Au33re	-	3.41	0.83	2.97	0.90	3.74***	.000	.16	.12	.11	✓
Au90re	-	3.06	0.68	3.23	0.76	-1.64	.051	-	-	-	-
Au108re	-	3.15	0.79	3.17	0.72	-0.19	.425	-	-	-	-
Au103re	-	3.16	0.82	3.39	0.85	-2.03*	.022	-.13	-	-	-
Au55re	-	3.15	0.94	2.91	0.94	1.88*	.031	.05	-	-	-
Au41re	-	3.63	0.97	3.43	0.94	1.53	.064	-	-	-	-

ข้อ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				<i>t</i>	<i>p</i> (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N = 402)	CITC ครั้งที่ 2 (N = 402)	CITC ครั้งที่ 3 (N = 402)	ข้อที่ ผ่าน การ วิเคราะห์
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ									
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ							
		(n = 109)		(n = 106)							
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>						
Au25re	-	3.50	0.77	3.74	0.69	-2.32*	.011	-.10	-	-	-
Sup2	+	3.42	0.77	2.36	0.83	9.72***	.000	.47	.47	.46	✓
Sup10	+	3.15	0.66	1.92	0.73	12.93***	.000	.59	.59	.59	✓
Sup18	+	3.38	0.77	1.95	0.79	13.39***	.000	.58	.59	.59	✓
Sup26	+	3.55	0.85	2.42	0.87	9.64***	.000	.49	.49	.49	✓
Sup34	+	3.02	0.78	1.69	0.65	13.52***	.000	.61	.62	.62	✓
Sup42	+	3.28	0.75	2.06	0.80	11.62***	.000	.57	.58	.58	✓
Sup56	+	3.30	0.67	1.97	0.75	13.71***	.000	.62	.63	.63	✓
Sup63	+	3.52	0.67	2.70	0.82	8.07***	.000	.46	.45	.45	✓
Sup79	+	3.26	0.71	1.83	0.65	15.28***	.000	.69	.69	.68	✓
Sup85	+	3.16	0.64	1.89	0.71	13.79***	.000	.64	.65	.65	✓
Sup97	+	3.31	0.65	2.31	0.71	10.81***	.000	.53	.53	.53	✓
Sup100	+	3.07	0.70	2.23	0.83	8.02***	.000	.39	.40	.40	✓
Sup88	+	3.39	0.63	2.10	0.68	14.52***	.000	.66	.67	.67	✓
Sup68	+	2.53	0.87	1.46	0.65	10.26***	.000	.49	.50	.50	✓
Sup113	+	2.42	0.82	1.38	0.51	11.25***	.000	.51	.51	.51	✓
Sup106	+	2.54	0.83	1.53	0.56	10.51***	.000	.50	.51	.52	✓
Sup111	+	2.50	0.88	1.57	0.57	9.23***	.000	.46	.48	.48	✓
Sup75	+	3.08	0.75	1.58	0.65	15.67***	.000	.63	.64	.65	✓
Sup102	+	3.19	0.71	1.95	0.70	12.90***	.000	.61	.61	.61	✓
Sup91re	-	3.14	0.78	2.66	0.96	3.98***	.000	.24	.22	.21	✓
Sup72re	-	3.47	0.94	3.21	1.03	1.93*	.028	.10	.07	-	-
Sup52re	-	3.15	0.86	2.55	1.02	4.64***	.000	.23	.21	.20	✓
Sup50re	-	2.50	0.88	2.55	0.87	-0.36	.361	-	-	-	-
Suf3	+	3.24	0.89	2.31	1.05	6.99***	.000	.40	.41	.41	✓
Suf11	+	3.10	1.00	1.98	0.99	8.27***	.000	.42	.44	.44	✓
Suf19	+	3.22	0.83	2.59	0.87	5.39***	.000	.34	.35	.35	✓
Suf27	+	3.26	0.77	2.36	0.90	7.85***	.000	.43	.43	.43	✓

ข้อ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				<i>t</i>	<i>p</i> (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N = 402)	CITC ครั้งที่ 2 (N = 402)	CITC ครั้งที่ 3 (N = 402)	ข้อที่ ผ่าน การ วิเคราะห์
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ									
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ							
		(n = 109)		(n = 106)							
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>						
Suf43	+	2.78	1.02	1.93	0.86	6.59***	.000	.37	.40	.40	✓
Suf51	+	2.93	1.03	1.96	0.84	7.52***	.000	.42	.44	.44	✓
Suf35	+	2.81	0.94	1.90	0.82	7.63***	.000	.44	.46	.46	✓
Exp4	+	2.81	0.96	1.86	0.91	7.44***	.000	.40	.41	.42	✓
Exp12	+	2.89	0.96	1.92	0.90	7.61***	.000	.40	.42	.42	✓
Exp20	+	3.05	0.93	1.74	0.76	11.24***	.000	.55	.56	.56	✓
Exp28	+	2.56	0.98	1.65	0.81	7.45***	.000	.39	.40	.40	✓
Exp36	+	2.41	0.97	1.38	0.64	9.24***	.000	.51	.52	.53	✓
Exp44	+	2.52	1.03	1.59	0.70	7.73***	.000	.38	.40	.40	✓
Exp64	+	2.61	0.97	1.59	0.67	8.98***	.000	.49	.50	.51	✓
Exp58	+	2.64	1.09	1.66	0.95	7.05***	.000	.36	.36	.37	✓
Exh6	+	3.18	0.90	2.15	0.88	8.47***	.000	.39	.36	.36	✓
Exh14	+	3.23	0.93	2.99	0.98	1.83*	.034	.05	-	-	-
Exh22	+	3.09	0.70	2.17	0.86	8.63***	.000	.43	.41	.40	✓
Exh30	+	3.17	0.85	2.01	0.81	10.29***	.000	.44	.42	.41	✓
Exh39re	-	3.30	0.98	2.91	1.18	2.68**	.004	.09	-	-	-
Exh47re	-	3.21	0.95	2.93	1.25	1.82*	.036	.08	-	-	-
Exh60re	-	3.20	0.97	3.02	1.09	1.31	.096	-	-	-	-
Va7	+	3.96	0.82	2.92	1.15	7.61***	.000	.37	.35	.35	✓
Va15	+	3.66	0.84	2.60	1.00	8.40***	.000	.42	.41	.41	✓
Va23	+	3.81	0.82	2.64	1.11	8.71***	.000	.43	.43	.43	✓
Va38	+	3.70	0.88	2.63	1.12	7.73***	.000	.39	.38	.38	✓
Va46	+	2.71	0.95	1.89	0.80	6.88***	.000	.33	.35	.36	✓
Va53	+	3.80	0.83	3.11	0.82	6.10***	.000	.30	.30	.30	✓
Va59	+	3.17	0.87	2.18	0.74	9.02***	.000	.50	.50	.49	✓
Va80	+	3.24	0.65	2.18	0.75	11.00***	.000	.56	.57	.57	✓
Va86	+	3.49	0.85	2.36	0.77	10.21***	.000	.53	.53	.53	✓
Va73	+	2.17	0.92	1.50	0.65	6.21***	.000	.31	.33	.34	✓

ข้อ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				<i>t</i>	<i>p</i> (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N = 402)	CITC ครั้งที่ 2 (N = 402)	CITC ครั้งที่ 3 (N = 402)	ข้อที่ ผ่าน การ วิเคราะห์
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ									
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ							
		(n = 109)		(n = 106)							
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>						
Va89	+	3.27	0.80	2.01	0.79	11.60***	.000	.54	.54	.53	✓
Va69	+	3.45	0.73	2.88	0.87	5.24***	.000	.33	.33	.33	✓
Va98	+	3.39	0.67	2.55	0.74	8.71***	.000	.45	.45	.45	✓
Va92	+	3.17	0.86	1.96	0.74	11.03***	.000	.56	.55	.55	✓
Va81	+	3.28	0.77	2.23	0.78	9.98***	.000	.52	.53	.53	✓
Va104	+	3.16	0.72	1.97	0.71	12.23***	.000	.61	.62	.62	✓
Va70	+	3.49	0.78	2.47	0.85	9.11***	.000	.50	.50	.49	✓
Va101	+	3.16	0.82	1.91	0.61	12.71***	.000	.60	.60	.60	✓
Va94	+	2.77	0.97	1.58	0.69	10.45***	.000	.48	.48	.48	✓
Va76	+	3.44	0.76	2.19	0.86	11.27***	.000	.54	.54	.53	✓
Va96re	-	3.46	0.94	3.48	0.95	-0.17	.431	-	-	-	-
Va31re	-	3.74	0.88	3.31	1.04	3.30**	.001	.13	.10	.10	✓
Va65re	-	2.28	0.76	2.30	0.86	-0.18	.429	-	-	-	-
Ent21	+	3.61	0.83	3.14	0.98	3.83***	.000	.21	.21	.21	✓
Ent5re	-	2.91	0.93	2.84	1.02	0.51	.303	-	-	-	-
Ent13re	-	3.50	0.96	3.39	0.97	0.83	.205	-	-	-	-
Ent29re	-	2.89	0.86	3.25	0.91	-3.02**	.002	-.20	-	-	-
Ent37re	-	2.96	0.76	3.29	0.85	-3.00**	.002	-.22	-	-	-
Ent45re	-	3.18	0.95	3.27	0.91	-0.71	.240	-	-	-	-
Hy8	+	3.14	0.76	2.10	0.76	10.08***	.000	.49	.48	.48	✓
Hy16	+	2.76	1.00	2.37	0.93	2.92**	.002	.12	.13	.13	✓
Hy24	+	2.82	0.85	2.07	0.80	6.67***	.000	.37	.38	.38	✓
Hy32	+	2.59	0.76	1.86	0.72	7.20***	.000	.37	.38	.38	✓
Hy48	+	2.77	0.92	2.24	0.97	4.15***	.000	.19	.21	.22	✓
Hy54	+	2.35	0.97	2.03	0.90	2.52**	.007	.15	.18	.18	✓
Hy61	+	3.22	1.09	3.07	1.10	1.02	.154	-	-	-	-
Hy66	+	2.80	0.98	2.18	0.92	4.76***	.000	.23	.24	.24	✓
Hy40	+	2.35	0.93	1.82	0.71	4.69***	.000	.26	.28	.29	✓

ข้อ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				<i>t</i>	<i>p</i> (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N = 402)	CITC ครั้งที่ 2 (N = 402)	CITC ครั้งที่ 3 (N = 402)	ข้อที่ ผ่าน การ วิเคราะห์
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ									
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ							
		(n = 109)		(n = 106)							
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>						
Hy71	+	2.52	0.92	1.95	0.75	5.00***	.000	.28	.29	.30	✓
Hy74	+	2.38	1.00	1.66	0.77	5.91***	.000	.30	.31	.32	✓
Hy115	+	2.45	0.94	1.79	0.82	5.46***	.000	.25	.27	.28	✓
Hy99	+	2.85	0.93	2.58	1.09	2.00*	.024	.07	-	-	-
Hy95	+	3.34	0.85	2.86	1.08	3.62***	.000	.17	.17	.18	✓
Hy87	+	3.60	1.01	3.27	0.99	2.40**	.009	.10	.11	.11	✓
Hy82	+	2.56	0.82	1.94	0.75	5.73***	.000	.33	.34	.35	✓
Hy77re	-	3.30	0.93	3.58	0.94	-2.15*	.017	-.18	-	-	-
$\alpha =$								.948	.956	.957	

หมายเหตุ ค่า *t* ที่ขีดเส้นใต้ เป็นการวิเคราะห์โดยแยกความแปรปรวน; ค่า *r* วิกฤต (400, .05, หนึ่งหาง) $\approx$ .087; CITC ครั้งที่ 1 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 104 ข้อกระทง; CITC ครั้งที่ 2 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 94 ข้อกระทง; CITC ครั้งที่ 3 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 92 ข้อกระทง
* $p < .05$, หนึ่งหาง. ** $p < .01$, หนึ่งหาง. *** $p < .001$, หนึ่งหาง.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ค 2

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบ
หลงตนเอง ครั้งที่ 2

ข้อ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				t	p (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N = 274)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2 (N = 274)
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ								
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ						
		(n = 73)		(n = 72)						
		M	SD	M	SD					
aut01	+	3.45	0.85	2.63	0.91	5.65***	.000	.38	✓	.36
aut10	+	2.90	1.09	1.65	0.77	7.96***	.000	.47	✓	.45
aut22	+	3.03	0.74	1.72	0.70	10.89***	.000	.62	✓	.63
aut32	+	3.66	0.73	2.81	0.90	6.27***	.000	.42	✓	.41
aut45	+	2.97	0.93	2.42	0.88	3.69***	.000	.31	-	-
aut61	+	3.55	0.93	2.64	0.89	6.01***	.000	.41	-	-
aut65	+	3.03	0.83	2.25	0.75	5.92***	.000	.44	✓	.45
aut70	+	3.41	0.83	1.97	0.90	9.99***	.000	.53	✓	.52
sup02	+	2.96	0.75	1.92	0.90	7.57***	.000	.48	-	-
sup16	+	3.25	0.81	1.75	0.76	11.42***	.000	.61	✓	.62
sup24	+	3.14	0.79	1.90	0.79	9.42***	.000	.56	✓	.58
sup34	+	3.27	0.75	2.06	0.89	8.94***	.000	.55	✓	.57
sup48	+	3.29	0.72	2.01	0.94	9.17***	.000	.60	✓	.59
sup55	+	2.90	0.78	1.47	0.65	11.96***	.000	.62	✓	.60
sup64	+	3.11	0.76	1.82	0.76	10.27***	.000	.63	✓	.61
sup74	+	2.96	0.82	1.69	0.68	10.04***	.000	.57	-	-
suf03	+	3.18	1.02	1.99	0.91	7.42***	.000	.50	-	-
suf13	+	3.00	1.15	1.88	1.11	5.97***	.000	.40	✓	.45
suf23	+	3.07	0.99	2.53	0.95	3.36**	.001	.27	✓	.34
suf33	+	3.04	1.24	1.90	1.02	6.03***	.000	.42	✓	.47
suf51	+	2.99	0.95	2.10	0.94	5.67***	.000	.44	✓	.46

ข้อ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				t	p (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N = 274)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2 (N = 274)
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ								
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ						
		(n = 73)		(n = 72)						
		M	SD	M	SD					
suf56	+	2.66	1.10	1.63	0.90	6.22***	.000	.43	✓	.46
suf75	+	2.74	1.07	1.86	1.00	5.12***	.000	.39	✓	.43
exp04	+	2.56	0.99	1.67	0.87	5.79***	.000	.36	✓	.36
exp14	+	2.08	0.97	1.19	0.40	7.24***	.000	.42	✓	.42
exp25	+	2.78	0.96	1.65	0.95	7.10***	.000	.42	✓	.42
exp35	+	2.29	0.87	1.36	0.70	7.06***	.000	.40	✓	.42
exp47	+	2.18	0.75	1.35	0.53	7.66***	.000	.36	✓	.35
exp57	+	1.93	0.98	1.33	0.56	4.54***	.000	.25	-	-
exp66	+	2.56	0.99	1.54	0.77	6.96***	.000	.37	✓	.38
exp73	+	2.03	0.87	1.35	0.63	5.40***	.000	.29	-	-
ent05	-	2.56	0.91	2.75	0.98	-1.20	.116	-	-	-
ent09	+	2.37	0.92	1.42	0.62	7.31***	.000	.40	-	-
ent11	+	2.93	0.86	1.74	0.90	8.18***	.000	.50	✓	.50
ent12	+	3.03	1.00	2.47	1.05	3.26**	.001	.18	-	-
ent15	+	3.26	0.96	2.01	0.78	8.61***	.000	.50	-	-
ent26	+	3.33	0.73	2.18	0.86	8.68***	.000	.55	✓	.55
ent28	+	3.67	0.82	2.17	0.90	10.52***	.000	.53	✓	.50
ent36	+	3.30	1.08	2.22	1.10	5.96***	.000	.40	-	-
ent37	+	3.05	1.00	1.71	0.83	8.83***	.000	.49	-	-
ent39	+	3.05	0.91	2.06	0.85	6.81***	.000	.45	✓	.44
ent43	+	2.81	1.00	2.00	0.90	5.12***	.000	.28	-	-
ent49	+	2.32	0.78	1.39	0.55	8.30***	.000	.52	✓	.51
ent54	+	3.08	0.94	1.58	0.83	10.15***	.000	.56	✓	.54

ข้อ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				t	p (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N = 274)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2 (N = 274)
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ								
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ						
		(n = 73)		(n = 72)						
		M	SD	M	SD					
ent58	+	3.16	0.78	2.15	0.88	7.31***	.000	.50	-	-
ent62	+	2.51	0.94	1.58	0.67	6.81***	.000	.37	-	-
ent67	+	2.30	0.84	1.29	0.49	8.83***	.000	.47	-	-
ent76	+	3.44	0.80	1.74	0.82	12.64***	.000	.61	-	-
exh06	+	3.16	0.90	2.00	0.93	7.65***	.000	.45	✓	.43
exh17	+	2.63	1.14	1.58	0.87	6.24***	.000	.35	-	-
exh18	-	2.88	1.00	2.64	0.98	1.44	.075	-	-	-
exh21	+	4.19	0.76	3.10	0.87	8.06***	.000	.47	-	-
exh27	+	2.97	1.07	1.81	0.91	7.07***	.000	.43	✓	.38
exh29	+	2.03	0.99	1.25	0.52	5.94***	.000	.31	-	-
exh38	+	3.03	0.91	1.44	0.67	11.90***	.000	.60	✓	.58
exh40	+	3.26	0.91	1.56	0.65	12.98***	.000	.58	✓	.57
exh44	-	3.34	0.93	2.43	1.17	5.18***	.000	.29	-	-
exh50	+	3.15	0.91	1.39	0.55	14.19***	.000	.63	✓	.62
exh53	+	3.30	0.91	2.01	0.83	8.90***	.000	.49	-	-
exh60	-	3.38	0.89	2.76	1.05	3.82***	.000	.21	-	-
exh63	+	3.37	0.84	2.18	0.92	8.10***	.000	.51	✓	.48
exh68	+	2.77	0.86	1.79	0.77	7.21***	.000	.42	-	-
exh71	-	3.53	0.87	2.83	1.28	3.86***	.000	.22	-	-
exh77	-	3.33	1.00	2.58	1.11	4.25***	.000	.26	-	-
van07	+	3.60	0.83	2.74	0.99	5.71***	.000	.38	✓	.34
van19	+	2.93	0.95	1.96	0.81	6.63***	.000	.47	✓	.47
van30	+	3.14	0.67	2.35	0.87	6.09***	.000	.41	-	-

ข้อ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				<i>t</i>	<i>p</i> (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N = 274)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2 (N = 274)
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ								
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ						
		(n = 73)		(n = 72)						
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>					
van41	+	3.14	0.90	2.24	0.78	6.43***	.000	.44	✓	.46
van46	+	3.53	0.75	2.51	0.86	7.65***	.000	.48	✓	.56
van69	+	3.60	0.95	2.56	1.15	5.97***	.000	.39	-	-
van79	+	3.52	0.69	2.21	0.92	9.72***	.000	.57	✓	.47
van80	+	3.12	0.90	2.11	0.94	6.62***	.000	.46	✓	.46
hyp08	+	2.84	0.96	2.14	0.91	4.49***	.000	.21	✓	.21
hyp20	+	2.25	0.92	2.08	0.98	1.03	.303	-	-	-
hyp31	+	3.40	0.83	2.93	1.17	2.77***	.006	.17	-	-
hyp42	+	2.51	0.82	1.58	0.60	7.76***	.000	.45	✓	.44
hyp52	+	2.40	1.06	1.67	0.61	5.09***	.000	.27	✓	.26
hyp59	+	2.01	0.95	1.51	0.77	3.48**	.001	.21	✓	.22
hyp72	+	1.81	0.83	1.42	0.64	3.18**	.002	.17	✓	.17
hyp78	+	1.95	0.83	1.72	0.70	1.75	.082	.11	✓	.11
$\alpha =$								.947		.931

หมายเหตุ ค่า *t* ที่ขีดเส้นใต้ เป็นการวิเคราะห์โดยแยกความแปรปรวน; ค่า *r* วิฤต (272, .05, หนึ่งหาง) $\approx$ .106; CITC ครั้งที่ 1 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 77 ข้อกระทง; CITC ครั้งที่ 2 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 48 ข้อกระทง
*p < .05, หนึ่งหาง. **p < .01, หนึ่งหาง. ***p < .001, หนึ่งหาง.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ค 3

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทบและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบ
หลงตนเอง

ด้าน	ข้อ	CITC ครั้งที่ 1	ข้อที่ผ่านการ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2
อำนาจหน้าที่	Aut01	.47	✓	.45
	Aut10	.51	✓	.53
	Aut22	.54	✓	.50
	Aut32	.43	✓	.42
	Aut45	.29	-	-
	Aut61	.39	-	-
	Aut65	.51	✓	.51
	Aut70	.57	✓	.55
	$\alpha =$	.762		.750
ความเห็นอกว่า	sup02	.60	-	-
	sup16	.76	✓	.75
	sup24	.64	✓	.65
	sup34	.67	✓	.69
	sup48	.72	✓	.72
	sup55	.66	✓	.63
	sup64	.64	✓	.62
	sup74	.55	-	-
	$\alpha =$	.885		.872

ด้าน	ข้อ	CITC ครั้งที่ 1	ข้อที่ผ่านการ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2
ความสามารถใน การพึ่งตนเอง	suf03	.50	-	-
	suf13	.72	✓	.71
	suf23	.57	✓	.56
	suf33	.80	✓	.82
	suf51	.62	✓	.61
	suf56	.73	✓	.75
	suf75	.71	✓	.71
	suf03	.50	-	-
	α =	.879		.882
การแสวงหา ผลประโยชน์	exp04	.50	✓	.50
	exp14	.58	✓	.53
	exp25	.51	✓	.53
	exp35	.58	✓	.59
	exp47	.54	✓	.50
	exp57	.44	-	-
	exp66	.53	✓	.53
	exp73	.49	-	-
	α =	.803		.776
ทะนงตน	van07	.53	✓	.44
	van19	.68	✓	.66
	van30	.37	-	-
	van41	.57	✓	.60
	van46	.63	✓	.63
	van69	.48	-	-
	van79	.60	✓	.61
	van80	.56	✓	.59
	α =	.826		.821

ด้าน	ข้อ	CITC ครั้งที่ 1	ข้อที่ผ่านการ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2
การสมควรได้ มากกว่าที่เป็นอยู่	ent09	.41	-	-
	ent11	.55	✓	.54
	ent12	.27	-	-
	ent15	.52	-	-
	ent26	.53	✓	.51
	ent28	.54	✓	.47
	ent36	.35	-	-
	ent37	.35	-	-
	ent39	.58	✓	.57
	ent43	.37	-	-
	ent49	.54	✓	.45
	ent54	.57	✓	.51
	ent58	.53	-	-
	ent62	.44	-	-
	ent67	.51	-	-
	ent76	.51	-	-
	$\alpha =$	.847		.761
การหั่นไหวมากกว่าปกติ	hyp08	.38	✓	.38
	hyp31	.24	-	.24
	hyp42	.46	✓	.46
	hyp52	.48	✓	.48
	hyp59	.42	✓	.42
	hyp72	.42	✓	.42
	$\alpha =$	.727	✓	.747

ด้าน	ข้อ	CITC ครั้งที่ 1	ข้อที่ผ่านการ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2
การสมควรได้ มากกว่าที่เป็นอยู่	exh06	.69	✓	.60
	exh17	.33	-	-
	exh21	.44	-	-
	exh27	.67	✓	.62
	exh29	.26	-	-
	exh38	.59	✓	.64
	exh40	.58	✓	.65
	exh44	.52	-	-
	exh50	.70	✓	.77
	exh53	.40	-	-
	exh60	.40	-	-
	exh63	.61	✓	.59
	exh68	.46	-	-
	exh71	.40	-	-
	exh77	.43	-	-
$\alpha =$	.858		.856	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

ตารางที่ ง 1

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ของ มาตรฐานวัดความพึงพอใจใน
 คู่มือครั้งที่ 1 (40ข้อ)

ข้อ ความ	ทิศ ทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				t	p (หนึ่ง หาง)	CITC (N = 104)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ							
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ					
		(n = 29)		(n = 29)					
M	SD	M	SD						
MSat1	+	4.45	0.69	2.83	0.93	7.56***	.000	.69	✓
MSat3	+	4.24	0.64	3.00	0.89	6.13***	.000	.57	✓
MSat5	+	4.28	0.75	2.55	0.99	7.50***	.000	.72	✓
MSat7	+	4.38	0.82	3.28	1.19	4.11***	.000	.51	✓
MSat9	+	4.41	0.78	3.17	0.93	5.51***	.000	.57	✓
MSat11	-	4.52	0.87	3.10	0.98	5.82***	.000	.50	✓
MSat13	+	4.72	0.45	3.14	0.99	7.84***	.000	.73	✓
MSat15	-	3.93	0.96	2.21	0.73	7.71***	.000	.65	✓
MSat17	+	4.62	0.62	3.38	1.05	5.48***	.000	.62	✓
MSat19	+	4.72	0.45	3.38	0.90	7.16***	.000	.71	✓
MSat21	+	4.59	0.57	2.86	1.06	7.72***	.000	.64	✓
MSat23	-	4.86	0.35	3.31	0.81	9.50***	.000	.71	✓
MSat25	+	4.69	0.47	2.97	1.02	8.28***	.000	.77	✓
MSat27	+	4.72	0.65	3.21	1.01	6.79***	.000	.71	✓
MSat29	+	4.62	0.86	3.62	0.94	4.22***	.000	.43	✓
MSat31	+	4.28	0.88	3.07	1.13	4.53***	.000	.44	✓
MSat33	-	4.59	0.87	2.93	0.96	6.89***	.000	.64	✓
MSat35	+	4.76	0.44	3.17	1.07	7.39***	.000	.74	✓
MSat37	-	4.38	0.82	2.83	0.76	7.48***	.000	.68	✓
MSat39	+	4.72	0.53	3.52	1.06	5.50***	.000	.60	✓
MSat41	-	5.00	0.00	3.34	1.04	8.53***	.000	.69	✓

ข้อ ความ	ทิศ ทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				t	p (หนึ่ง ทาง)	CITC (N = 104)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ							
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ					
		(n = 29)		(n = 29)					
		M	SD	M	SD				
MSat43	+	4.72	0.45	3.28	0.96	7.34***	.000	.69	✓
MSat45	-	3.93	1.00	2.48	0.91	5.77***	.000	.60	✓
MSat47	+	4.34	0.77	3.07	1.00	5.46***	.000	.58	✓
MSat49	-	4.69	0.93	3.24	1.12	5.35***	.000	.50	✓
MSat51	-	4.69	0.60	2.76	0.91	9.50***	.000	.65	✓
MSat53	+	4.62	0.49	2.90	0.77	10.13***	.000	.74	✓
MSat55	-	4.90	0.41	2.52	0.87	13.31***	.000	.82	✓
MSat57	+	4.62	0.56	2.62	0.86	10.47***	.000	.72	✓
MSat59	+	4.59	0.57	3.28	0.65	8.18***	.000	.73	✓
MSat61	-	4.79	0.77	3.21	1.01	6.70***	.000	.66	✓
MSat63	+	4.59	0.50	2.86	0.74	10.36***	.000	.85	✓
MSat64	-	4.41	0.91	2.76	0.99	6.65***	.000	.62	✓
MSat65	-	4.52	0.87	2.76	1.12	6.66***	.000	.64	✓
MSat67	+	4.83	0.38	2.97	0.78	11.55***	.000	.87	✓
MSat68	-	4.79	0.49	3.17	1.00	7.82***	.000	.70	✓
MSat70	+	4.66	0.48	3.10	0.90	8.18***	.000	.81	✓
MSat71	+	4.76	0.44	3.03	0.68	11.49***	.000	.83	✓
MSat72	-	4.76	0.51	2.69	0.81	11.67***	.000	.79	✓
MSat74	+	4.45	0.57	2.72	0.88	8.83***	.000	.75	✓
							$\alpha =$	.97	

หมายเหตุ ค่า t ที่ขีดเส้นใต้ เป็นการวิเคราะห์โดยแยกความแปรปรวน; ค่า r วิฤต (104, .05, หนึ่งทาง) $\approx$ .168; CITC คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 40 ข้อกระทง
*** $p < .001$, หนึ่งทาง.

ตารางที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ของมาตรฐานวัด ความพึงพอใจใน
คู่มือครั้งที่ 1 (10ข้อ)

ข้อ	ทิศทาง	CITC ครั้งที่ 1 (N = 104)	CITC ครั้งที่ 2 (N = 515)	น้ำ หนักองค์ ประกอบ
MSat13	+	.72	.71	.77
MSat25	+	.74	.74	.79
Msat35	+	.75	.82	.86
Msat53	+	.75	.77	.82
MSat55	-	.77	.62	.68
MSat63	+	.84	.81	.85
MSat67	+	.90	.79	.84
MSat70	+	.84	.83	.88
MSat71	+	.85	.83	.87
MSat74	+	.78	.69	.74
	$\alpha =$	.95	.94	

หมายเหตุ ค่า r วิกฤต (102, .05, หนึ่งหาง) $\approx .168$; CITC คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่
เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 40 ข้อกระทง , ค่า r วิกฤต (513, .05, หนึ่งหาง) $\approx .473$; CITC ครั้งที่ 2 คือ ค่า
สหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 10 ข้อกระทง
*** $p < .001$, หนึ่งหาง.

ภาคผนวก จ

ตารางที่ จ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ของมาตรวัด การผูกมัดกับคู่สมรส ด้านการผูกมัดกับคู่สมรส

ข้อ ความ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				t	p (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N=104)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2 (N=515)
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ								
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ						
		(n = 33)		(n = 34)						
		M	SD	M	SD					
Com8	+	4.85	0.36	3.35	1.10	<u>7.53</u> ***	.000	.60	✓	.72
Com16	-	4.61	0.70	2.29	0.68	13.71***	.000	.66	✓	.47
Com24	+	4.70	0.47	2.74	1.02	<u>10.14</u> ***	.000	.75	✓	.73
Com32	+	4.64	0.78	2.65	0.95	9.34***	.000	.61	✓	.55
Com44	+	4.91	0.29	3.76	0.89	<u>7.12</u> ***	.000	.61	✓	.65
Com54	+	4.55	0.56	3.50	0.79	6.23***	.000	.63	✓	.63
Com56	+	2.79	1.43	2.71	0.97	<u>0.27</u>	.785	-	-	-
							$\alpha =$	.85		.84

หมายเหตุ ค่า t ที่ขีดเส้นใต้ เป็นการวิเคราะห์โดยแยกความแปรปรวน; ค่า r วิฤต (102, .05, หนึ่งหาง) $\approx$ .168; CITC ครั้งที่ 1 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 6 ข้อกระทง; ค่า r วิฤต (513, .05, หนึ่งหาง) $\approx$ .473; CITC ครั้งที่ 2 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 6 ข้อกระทง

*** $p < .001$, หนึ่งหาง.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ของมาตรวัดการผูกมัดกับคู่สมรส ด้านคุณภาพของทางเลือก

ข้อ ความ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				t	p (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N=104)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2 (N=104)	CITC ครั้งที่ 3 (N=515)
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ									
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ							
		(n = 30)		(n = 38)							
		M	SD	M	SD						
AI2	+	3.17	0.79	1.82	0.77	7.12***	.000	.46	✓	.51	.67
AI10	+	2.57	0.94	1.08	0.27	8.43***	.000	.59	✓	.62	.60
AI18	+	3.23	0.90	1.34	0.48	10.42***	.000	.73	✓	.73	.73
AI26	+	3.20	1.00	1.24	0.43	10.07***	.000	.66	✓	.61	.61
AI34	+	3.57	0.97	2.55	1.29	3.70***	.000	.18	-	-	-
AI50	+	2.93	0.87	1.24	0.54	9.86***	.000	.71	✓	.74	.73
AI60	+	2.80	1.03	1.11	0.31	8.70***	.000	.62	✓	.66	.69
							$\alpha =$	.81		.86	.86

หมายเหตุ ค่า t ที่ขีดเส้นใต้ เป็นการวิเคราะห์โดยแยกความแปรปรวน; ค่า r วิฤต (102, .05, หนึ่งหาง) $\approx$ .168; CITC ครั้งที่ 1 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 7 ข้อกระทง; CITC ครั้งที่ 2 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 9 ข้อกระทง; ค่า r วิฤต (513, .05, หนึ่งหาง) $\approx$ .473; CITC ครั้งที่ 2 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 6 ข้อกระทง

*** $p < .001$, หนึ่งหาง.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่นๆ ของมาตรวัดการผูกมัดกับคู่สมรส ด้านการลงทุน

ข้อ ความ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				t	p (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N=104)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2 (N=104)	CITC ครั้งที่ 3 (N=515)
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ									
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ							
		(n = 28)		(n = 35)							
		M	SD	M	SD						
Inv6	+	3.93	0.77	2.14	0.88	8.47***	.000	.47	✓	.47	.41
Inv14	+	4.11	0.63	2.89	0.87	6.47***	.000	.33	✓	.37	.44
Inv22	+	3.32	0.82	2.34	0.84	4.65***	.000	.21	✓	.19	.23
Inv30	+	4.57	0.57	3.57	0.95	5.17***	.000	.34	✓	.42	.47
Inv38	+	4.64	0.49	3.74	1.01	4.64***	.000	.31	✓	.42	.45
Inv46	+	4.46	0.69	2.77	1.00	7.90***	.000	.38	✓	.25	.31
Inv62	+	3.18	1.19	2.06	0.97	4.04***	.000	.18	-	-	-
							$\alpha =$	.60		.61	.65

หมายเหตุ ค่า t ที่ขีดเส้นใต้ เป็นการวิเคราะห์โดยแยกความแปรปรวน; ค่า r วิกฤต (102, .05, หนึ่งหาง) $\approx$ .168; CITC ครั้งที่ 1 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 7 ข้อกระทง; CITC ครั้งที่ 2 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 6 ข้อกระทง; ค่า r วิกฤต (513, .05, หนึ่งหาง) $\approx$ .473; CITC ครั้งที่ 2 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 6 ข้อกระทง

*** $p < .001$, หนึ่งหาง.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ของมาตรวัดการผูกมัดกับคู่สมรส ด้านความพึงพอใจ

ข้อ ความ	ทิศ ทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				t	p (หนึ่ง ทาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N=104)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2 (N=104)	CITC ครั้งที่ 3 (N=515)
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ									
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ							
		(n = 31)		(n = 38)							
		M	SD	M	SD						
Sat4	+	4.58	0.50	3.34	0.97	6.85***	.000	.61	✓	.65	.74
Sat12	+	4.68	0.48	3.16	1.00	8.29***	.000	.66	✓	.67	.72
Sat20	-	3.71	1.19	2.45	0.80	5.06***	.000	.33	-	-	-
Sat28	+	4.71	0.46	3.16	1.00	8.51***	.000	.66	✓	.68	.80
Sat36	-	4.58	0.56	2.92	0.78	9.87***	.000	.57	✓	.55	.45
Sat40	+	4.55	0.62	3.11	1.03	7.15***	.000	.60	✓	.61	.76
Sat52	+	4.65	0.49	3.13	0.91	8.86***	.000	.74	✓	.75	.70
						$\alpha =$		.84		.86	.88

หมายเหตุ ค่า t ที่ขีดเส้นใต้ เป็นการวิเคราะห์โดยแยกความแปรปรวน; ค่า r วิฤต (102, .05, หนึ่งทาง) $\approx$ .168; CITC ครั้งที่ 1 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 7 ข้อกระทง; CITC ครั้งที่ 2 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 6 ข้อกระทง; ค่า r วิฤต (513, .05, หนึ่งทาง) $\approx$ .473; CITC ครั้งที่ 2 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 6 ข้อกระทง

*** $p < .001$, หนึ่งทาง.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ซ

ตารางที่ ซ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ของมาตรวัด ประเภทการ
 นอกใจแบบมีใจให้ ขึ้นพัฒนามาตรา

ข้อ ความ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				t	p (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N=104)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ							
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ					
		(n = 31)		(n = 38)					
		M	SD	M	SD				
Emo42	+	4.64	0.62	0.99	0.147024	7.56***	.000	.28	✓
Emo48	+	4.86	0.36	1.04	0.154397	8.25***	.000	.38	✓
Emo73	+	4.43	0.74	0.86	0.128708	9.27***	.000	.10	-
						$\alpha =$	.41		

หมายเหตุ ค่า t ที่ขีดเส้นใต้ เป็นการวิเคราะห์โดยแยกความแปรปรวน; ค่า r วิฤต (102, .05, หนึ่งหาง) $\approx$ .168;
 CITC ครั้งที่ 1 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 3 ข้อกระทง
 *** $p < .001$, หนึ่งหาง.

ตารางที่ ข 2

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ของมาตรวัด ประเภทการ
 นอกใจแบบมีใจให้ ขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างจริง

ข้อ ความ	ทิศ ทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				<i>t</i>	<i>p</i> (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N=515)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2 (N=515)
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ								
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ						
		(n = 31)		(n = 38)						
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>					
Emo107	+	4.63	0.74	2.66	1.00	18.45***	.000	.47	✓	.50
Emo118	+	4.53	0.72	2.32	0.83	23.67***	.000	.69	✓	.70
Emo135	+	4.71	0.61	2.49	0.94	23.00***	.000	.65	✓	.64
Emo139	+	4.82	0.39	2.87	0.97	21.12***	.000	.67	✓	.65
Emo142	+	4.06	1.12	2.56	0.90	12.53***	.000	.39	-	-
							$\alpha =$	.79		.81

หมายเหตุ ข้อ Emo 107 และ Emo 118 คือข้อกระทงที่คิดเพิ่ม

ค่า *t* ที่ขีดเส้นใต้ เป็นการวิเคราะห์โดยแยกความแปรปรวน; ค่า *r* วิฤต (513, .05, หนึ่งหาง) $\approx$ .473
 CITC ครั้งที่ 1 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 5 ข้อกระทง;
 CITC ครั้งที่ 2 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 4 ข้อกระทง
 ***p < .001, หนึ่งหาง.

ตารางที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ของมาตรวัด ประเภทการ
 นอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ ชั้นพัฒนามาตร

ข้อ ความ	ทิศ ทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				<i>t</i>	<i>p</i> (หนึ่ง ทาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N=104)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ							
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ					
		(n = 31)		(n = 38)					
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>				
Sex58	+	4.66	0.53	2.83	1.17	7.89***	.000	.41	✓
Sex66	+	4.90	0.30	2.59	1.27	9.65***	.000	.51	✓
Sex69	+	4.39	0.80	2.14	1.13	9.24***	.000	.45	✓
						$\alpha =$	.65		

หมายเหตุ ค่า *t* ที่ขีดเส้นใต้ เป็นการวิเคราะห์โดยแยกความแปรปรวน; ค่า *r* วิกฤต (102, .05, หนึ่งทาง) $\approx$ .168;
 CITC ครั้งที่ 1 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 3 ข้อกระทง
 ***p < .001, หนึ่งทาง.

ตารางที่ ข 4

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ของมาตรวัด ประเภทการ
นอกใจแบบมีเพศสัมพันธ์ ชั้นเก็บกับกลุ่มตัวอย่างจริง

ข้อ ความ	ทิศ ทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				<i>t</i>	<i>p</i> (หนึ่ง หาง)	CITC ครั้งที่ 1 (N=515)	ข้อที่ ผ่าน การ คัดเลือก	CITC ครั้งที่ 2 (N=515)
		วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ								
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ						
		(n = 31)		(n = 38)						
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>					
Sex110	+	4.72	0.56	2.66	0.92	22.97***	.000	.59	✓	.61
Sex127	+	4.37	0.87	2.65	0.96	16.16***	.000	.41	-	-
Sex132	+	4.89	0.35	2.68	0.99	24.97***	.000	.68	✓	.67
Sex137	+	4.70	0.51	2.59	0.99	22.70***	.000	.66	✓	.68
Sex140	+	4.92	0.29	2.79	0.95	25.50***	.000	.75	✓	.76
							$\alpha =$	.82		.84

หมายเหตุ ข้อ Sex 110 และ Sex 132 คือข้อกระทงที่คิดเพิ่มขึ้น

ค่า *t* ที่ขีดเส้นใต้ เป็นการวิเคราะห์โดยแยกความแปรปรวน ; ค่า *r* วิกฤต (513, .05, หนึ่งหาง) $\approx$ .473
CITC ครั้งที่ 1 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 5 ข้อกระทง;
CITC ครั้งที่ 2 คือ ค่าสหสัมพันธ์ของข้อกระทงนั้นๆ กับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ 4 ข้อกระทง
***p < .001, หนึ่งหาง.

ภาคผนวก ซ

ตารางที่ ซ

ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของมาตรวัดการนอกใจ

ข้อกระทง	น้ำหนักองค์ประกอบ		
	ปัจจัยที่ 1	ปัจจัยที่ 2	ปัจจัยที่ 3
INFIDEL1	.29	.71	.33
INFIDEL2	.26	.83	.28
INFIDEL3	.40	.82	.20
INFIDEL4	.49	.61	.31
INFIDEL5	.59	.47	.29
INFIDEL6	.68	.49	.24
INFIDEL7	.19	.23	.83
INFIDEL8	.26	.20	.78
INFIDEL9	.28	.61	.56
INFIDEL10	.14	.43	.77
INFIDEL11	.48	.71	.26
INFIDEL12	.48	.69	.29
INFIDEL13	.72	.55	.19
INFIDEL14	.72	.59	.16
INFIDEL15	.77	.53	.14
INFIDEL16	.56	.62	.22
INFIDEL17	.64	.67	.14
INFIDEL18	.72	.55	.20
INFIDEL19	.72	.14	.44
INFIDEL20	.76	.50	.17
INFIDEL21	.65	.45	.24
INFIDEL22	.61	-.05	.53
INFIDEL23	.61	.39	.29
INFIDEL24	.39	.50	.38
INFIDEL25	.57	.51	.35
INFIDEL26	.68	.41	.29

ภาคผนวก ฅ

ค่าสั่งที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้างของเพศชายและเพศหญิง

FEMALE FACTOR

DA NI=18 NO=254 MA=CM NG=2

LA

INF11 INF12 INF13 SAT ALTER INVEST MSAT AUT SUF SUP EXH EXP VAN ENT HYP RELI OPEN

CON

KM

1.000

0.792 1.000

0.400 0.545 1.000

-0.151 -0.163 -0.075 1.000

0.297 0.412 0.165 -0.566 1.000

-0.028 0.016 0.042 0.579 -0.200 1.000

-0.189 -0.204 -0.089 0.939 -0.574 0.574 1.000

0.159 0.255 0.176 0.098 0.226 0.187 0.064 1.000

0.064 0.168 0.059 0.027 0.153 0.158 0.034 0.466 1.000

0.121 0.230 0.136 0.062 0.222 0.150 0.048 0.764 0.571 1.000

0.159 0.274 0.197 0.064 0.292 0.149 0.047 0.671 0.437 0.698 1.000

0.148 0.225 0.089 -0.084 0.390 0.115 -0.114 0.403 0.448 0.477 0.557

1.000

0.218 0.376 0.249 0.087 0.256 0.195 0.055 0.617 0.469 0.682 0.706

0.429 1.000

0.202 0.283 0.179 0.079 0.305 0.198 0.041 0.666 0.471 0.729 0.705

0.614 0.661 1.000

0.124 0.206 0.048 -0.095 0.342 0.147 -0.135 0.306 0.211 0.298 0.439

0.645 0.361 0.512 1.000

-0.062 -0.088 -0.031 -0.004 -0.157 -0.050 0.028 0.050 0.031 -0.011 0.003 -

0.134 0.003 -0.028 -0.038 1.000

0.082 0.196 0.044 0.282 0.072 0.329 0.250 0.376 0.291 0.366 0.379

0.181 0.427 0.333 0.150 0.053 1.000

0.062 0.011 -0.078 0.226 -0.366 0.015 0.248 -0.058 0.034 -0.029 -0.170
 -0.243 0.012 -0.129 -0.305 0.203 0.190 1.000

SD

0.57 0.91 0.79 0.76 0.74 0.64 0.82 0.60 0.84 0.67 0.66 0.61
 0.71 0.63 0.59 0.58 0.47 0.52

MO NX=11 NY=7 NK=4 NE=3 LY=FU,FI LX=FU,FI PH=FU,FI TD=FU,FI GA=FU,FI TE=FU,FI

PS=FU,FI BE=FU,FI

FR LY 1 1 LY 3 1 LY 5 2 LY 6 2 LX 2 1 LX 3 1 LX 4 1 LX 5 1 LX 6 1 LX 7 1 LX 8 1

FR PH 1 1 PH 2 2 PH 3 3 PH 4 4 PS 1 1 PS 2 2 PS 3 3 GA 1 1 GA 1 2 GA 1 3 GA 1 4

FR GA 2 1 GA 3 1 GA 2 3 GA 2 4 GA 3 3 GA 3 4 BE 1 2 BE 1 3 BE 2 3

FR TE 1 1 TE 3 3 TE 4 4 TE 6 6 TD 1 1 TD 3 3 TD 4 4 TD 5 5 TD 6 6 TD 7 7 TD 8 8

VA=0.1 TE 7 7 TD 9 9 TD 10 10 TD 11 11 TE 2 2

VA=1.0 LY 2 1 LY 4 2 LY 7 3 LX 1 1 LX 9 2 LX 10 3 LX 11 4

FR TD 3 1 TD 8 5 TE 6 5 TD 6 4 TD 11 10 TD 6 5 TD 3 2 TE 2 1 TE 7 2 TE 7 4 TD 11 9 TD 11 8 TD 6 2
 TD 4 2

FR TD 5 4 TD 7 2 TD 9 4 TD 6 3 TD 7 3 TD 8 7 TD 11 7 TD 9 8 TD 10 1 TD 11 4 TE 7 6 TE 6 4 TE 6 2
 TD 10 6 TD 10 3

FR TD 11 5 TD 10 7 TD 10 4 TD 2 1 TD 7 1 TD 5 2 TD 8 2 TD 10 2 TD 5 3 TE 4 2 TH 10 6 TH 10 4

FR TD 11 2 TH 6 1 TH 2 5 TH 7 5 TH 9 5 TH 8 5 TH 11 3 TH 6 2 TD 5 1 TH 6 3 TH 11 4 TE 5 6 TE 4 1
 TH 10 2 TH 8 6

FR TH 5 5 TD 10 5 TD 10 8 TE 7 1 TE 5 3 TD 9 5 TD 9 1 TH 4 6 TE 6 1 TH 11 1 TH 8 2 TH 6 4 TH 1 5
 TH 9 7 TH 1 4 TD 2 2

FR TD 8 4 TD 10 9 TH 4 5 TE 6 5 TD 2 2 TD 11 1

LE

INFI COM MSAT

LK

NAR RELI FIVE1 FIVE2

PD

OU SE TV EF SC SS MI RS FS AD=OFF ND=3

MALE FACTOR

DA NI=18 NO=261 MA=CM NG=2

LA

INFI1 INFI2 INFI3 SAT ALTER INVEST MSAT AUT SUF SUP EXH EXP VAN ENT HYP RELI OPEN

CON

KM

1.000											
0.919	1.000										
0.620	0.649	1.000									
-0.255	-0.227	-0.206	1.000								
0.414	0.420	0.355	-0.433	1.000							
-0.129	-0.089	-0.118	0.661	-0.160	1.000						
-0.277	-0.234	-0.235	0.919	-0.422	0.661	1.000					
0.077	0.117	0.171	0.023	0.249	0.087	0.013	1.000				
-0.059	-0.039	0.070	0.018	0.090	0.070	0.002	0.502	1.000			
0.119	0.147	0.207	-0.042	0.302	0.061	-0.040	0.813	0.600	1.000		
0.156	0.175	0.164	-0.100	0.278	-0.031	-0.097	0.563	0.325	0.597	1.000	
0.064	0.061	0.155	-0.141	0.275	-0.037	-0.170	0.555	0.474	0.555	0.488	
	1.000										
0.210	0.200	0.200	0.013	0.255	0.088	-0.007	0.528	0.283	0.611	0.644	
	0.366	1.000									
0.056	0.071	0.105	-0.097	0.206	0.035	-0.111	0.632	0.497	0.699	0.652	
	0.645	0.595	1.000								
0.060	0.041	0.088	-0.210	0.291	-0.054	-0.244	0.333	0.283	0.339	0.393	
	0.610	0.352	0.476	1.000							
-0.186	-0.192	-0.152	0.092	-0.150	0.007	0.093	0.060	0.059	0.058	0.091	-
	0.016	0.032	0.009	0.083	1.000						
-0.061	-0.021	-0.063	0.276	-0.064	0.366	0.262	0.195	0.072	0.146	0.100	
	0.030	0.173	0.154	-0.013	0.025	1.000					
-0.141	-0.118	-0.194	0.334	-0.311	0.199	0.361	-0.066	-0.047	-0.076	-0.136	-
	0.216	-0.032	-0.172	-0.272	0.218	0.292	1.000				

SD

1.35	1.39	1.32	0.67	0.75	0.54	0.71	0.61	0.80	0.65	0.67	0.72
	0.70	0.66	0.65	0.59	0.45	0.50					

MO NX=11 NY=7 NK=4 NE=3 LY=FU,FI LX=FU,FI PH=FU,FI TD=FU,FI GA=FU,FI TE=FU,FI

PS=FU,FI BE=FU,FI

FR LY 1 1 LY 3 1 LY 5 2 LY 6 2 LX 2 1 LX 3 1 LX 4 1 LX 5 1 LX 6 1 LX 7 1 LX 8 1

FR PH 1 1 PH 2 2 PH 3 3 PH 4 4 PS 1 1 PS 2 2 PS 3 3 GA 1 1 GA 1 2 GA 1 3 GA 1 4

FR GA 2 1 GA 3 1 GA 2 3 GA 2 4 GA 3 3 GA 3 4 BE 1 2 BE 1 3 BE 2 3

FR TE 1 1 TE 2 2 TE 3 3 TE 4 4 TE 5 5 TE 6 6 TD 1 1 TD 3 3 TD 4 4 TD 5 5 TD 6 6 TD 7 7 TD 8 8

VA=0.1 TE 7 7 TD 9 9 TD 10 10 TD 11 11 TD 2 2

VA=1.0 LY 2 1 LY 4 2 LY 7 3 LX 1 1 LX 9 2 LX 10 3 LX 11 4

FR TD 3 1 TD 8 5 TE 6 5 TD 6 4 TD 11 10 TD 6 5 TD 3 2 TE 2 1 TE 7 2 TE 7 4 TD 11 9 TD 11 8 TD 6 2
TD 4 2

FR TD 5 4 TD 7 2 TD 9 4 TD 6 3 TD 7 3 TD 8 7 TD 11 7 TD 9 8 TD 10 1 TD 11 4 TE 7 6 TE 6 4 TE 6 2
TD 10 6 TD 10 3

FR TD 11 5 TD 10 7 TD 10 4 TD 2 1 TD 7 1 TD 5 2 TD 8 2 TD 10 2 TD 5 3 TE 4 2 TH 10 6 TH 10 4

FR TD 11 2 TH 6 1 TH 2 5 TH 7 5 TH 8 5 TH 11 3

LE

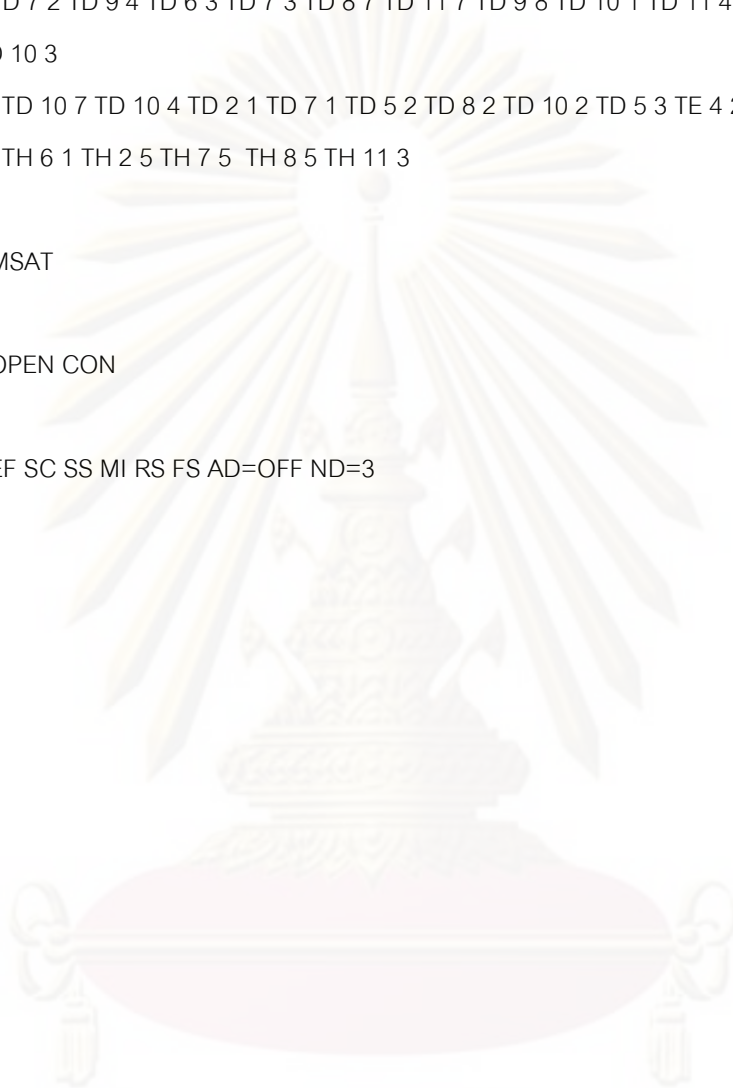
INFI COM MSAT

LK

NAR RELI OPEN CON

PD

OU SE TV EF SC SS MI RS FS AD=OFF ND=3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวธันยธร อนันต์วิโรจน์ เกิดเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2526 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเบญจมราชาลัย และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) สาขาประถมศึกษา เอกภาษาอังกฤษ - ภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2549 จากนั้น ศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2550

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย